

οικιακής ειρήνης και δ) απρόκλητη φθορά ξένης ιδιοκτησίας, από κοινού και κατά συρροή, στην οποία συμμετείχαν δύο ή περισσότεροι δράστες.

4) Χρυσοβαλάντη ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ του Δημητρίου και της Βασιλικής, γεν. στη Λάρισα, στις 25-1-1971, κατοίκου Λάρισας, οδός Ρεθύμνου αρ. 8, Βουλευτή, κατηγορουμένου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής.

5) Αναστασίου-Μάρκου ΑΝΑΔΙΩΤΗ του Αθανασίου και της Ελένης, γεν. στο Χολαργό Αττικής, στις 8-1-1990, κατοίκου Αμφιάλης, οδός Κασομούλη αρ. 35, κατηγορουμένου για: α) ένταξη ως μέλος σε εγκληματική οργάνωση και β) απλή συνέργεια σε ανθρωποκτονία από πρόθεση.

6) Κυριάκου ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ του Αναστασίου και της Ασπρίνας, γεν. στη Νίκαια Αττικής, την 1-3-1982, κατοίκου Περάματος Αττικής, οδός Αγ. Τριάδος αρ. 12 και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Μαλανδρίνου, κατηγορουμένου για: α) απόπειρα ανθρωποκτονίας, από κοινού και κατά συρροή, β) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, γ) διατάραξη της κοινής ειρήνης, από άτομα τα οποία συμμετείχαν σε δημόσια συνάθροιση πλήθους, διέπραξαν εναντίον προσώπων και πραγμάτων και είχαν καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους και μη, δ) διακεκριμένη φθορά ξένης ιδιοκτησίας, η οποία έγινε χωρίς πρόκληση από τον πάθοντα, στην οποία συμμετείχαν περισσότεροι και τελέσθηκε από άτομα που ενήργησαν με καλυμμένα τα

θεωρήθηκε
ο Εισαγγεστής

χαρακτηριστικά τους και μη, από κοινοῦ, ε) παράνομη
οπλοφορία, στ) παράνομη οπλοχρησία και ζ) κακόβουλη
βλασφημία.

7) Γεωργίου ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ του Δημητρίου
και της Πούλιας, γεν. στο Χολαργό Αττικής, στις 20-12-
1992, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου Αττικής, οδός Φλέμινγκ
αρ. 13 και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Ε.Κ.Κ.Ν.
Αυλώνα (για άλλη αιτία), κατηγορούμενου για ένταξη ως
μέλος σε εγκληματική οργάνωση.

8) Νικολέου ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ του Λάμπρου και της
Ζωής, γεν. στο Μαρούσι Αττικής, στις 7-8-1988, κατοίκου
Περάματος Αττικής, οδός Μαβίλη αρ. 9, κατηγορούμενου
για: α) ένταξη, ως μέλος, σε εγκληματική οργάνωση και β)
εκβίαση, από δράστη που ενεργεί κατ' επάγγελμα και κατά
συνήθεια, με χρήση βίας ή απειλή βλάβης της επιχείρησης
του εξαναγκαζόμενου και προσφορά παροχής προστασίας
για την αποτροπή πρόκλησης τέτοιας βλάβης από τρίτο.

9) Μιχαήλ ΑΡΒΑΝΙΤΗ-ΑΒΡΑΜΗ του Κωνσταντίνου
και της Άννας, γεν. στην Αθήνα, στις 13-7-1946,
δικηγόρου, κατοίκου Πατρών Αχαΐας, οδός Γεωργίου
Ρούφου αρ. 142Α, Βούλευτή, κατηγορούμενου για ένταξη
σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής.

10) Χρήστου ΓΑΛΑΝΑΚΗ του Βασιλείου και της
Λευκοθέας, γεν. στο Χολαργό Αττικής, στις 24-12-1989,
κατοίκου Πειραιά, οδός Σαλαμίνας αρ. 57, κατηγορούμενου
για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

11) **Σέββε ΓΑΡΟΦΑΛΑΚΗ** του Ιωάννη και της Μαρίας, γεν. στο Ηράκλειο Κρήτης, στις 27-7-1979, κατοίκου Ιεράπετρας Κρήτης (Κεντρί), κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) εμπρησμό από πρόθεση, από τον οποίο μπορούσε να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ανθρώπους.

12) Γεωργίου ΓΕΡΜΕΝΗ του Σπυρίδωνα και της Ουρονίας, γεν. στην Αθήνα, στις 12-6-1978, κατοίκου Ραφήνας Αττικής, οδός Μακεδονομάχων αρ. 4, Βουλευτή και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορυθαλλού, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής και β) διακεκριμένη περίπτωση οπλοκατοχής.

13) Αντωνίου ΓΡΕΓΟΥ του Βασιλείου και της Εριέττας, γεν. στη Θεσσαλονίκη, στις 19-10-1966, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Αρχηγάνους αρ. 1 - Νέοι Επιβάτες, Βουλευτή, κατηγορούμενου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής.

14) Αριστόδημου ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ του Ερμανουήλ και της Ιωάννας, γεν. στο Περιστερι Αττικής, στις 21-10-1972, κατοίκου Ιεράπετρας Κρήτης (Κοπάνες Μύρτους) και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κρήτη Ι, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) εμπρησμό από πρόθεση, από τον οποίο μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο.

15) Γεωργίου ΔΗΜΟΥ του Ιωάννη και της Αστέρφης, γεν. στον Πειραιά, στις 16-11-1961, κατοίκου Νίκαιας Αττικής, οδός Νισύρου αρ. 39, κατηγορούμενου

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

για: α) ένταξη, ως μέλος, σε εγκληματική οργάνωση και β)
απλή (ψυχική) συνέργεια, από κοινού, σε ανθρωποκτονία,
με πρόθεση.

16) Μάρκου **ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ** του Δημητρίου και της
Αθηνάς, γεν. στη Νίκαια Αττικής, στις 8-4-1989, κατοίκου
Κορυδαλλού Αττικής, οδός Χαρ. Τρικούπη αρ. 95,
κατηγορουμένου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση,
β) απόπειρα ανθρωποκτονίας, από κοινού, κατ' ορθότερο
νομικό χαρακτηρισμό της αρχικώς αποδοθείσας σ' αυτόν
κατηγορίας περί βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης,
από κοινού, γ) απρόκλητη φθορά ξένης ιδιοκτησίας, από
κοινού και κατά συρροή, στην οποία συμμετείχαν δύο ή
περισσότεροι δράστες και δ) διατάραξη οικιακής ειρήνης.

17) Ελένης **ΖΑΡΟΥΔΙΑ** του Βασιλείου και της
Αλεξάνδρας, γεν. στην Αθήνα, στις 21-5-1961, κατοίκου
Αθηνών, οδός 25ης Μαρτίου αρ. 26 - Ανω Πεύκη,
Βουλευτή, κατηγορουμένης για ένταξη σε εγκληματική
οργάνωση και διεύθυνση αυτής.

18) Πολύβιου **ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ** του Παναγιώτη
και της Ιωάννας, γεν. στην Αθήνα, στις 9-11-1969,
κατοίκου Αθηνών, οδός Γεωργίου Κοτζιά αρ. 20 -
Μαρούσι, Βουλευτή, κατηγορουμένου για ένταξη σε
εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής.

19) Παναγιώτη **ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ** του Κωνσταντίνου
και της Δάφνης, που γεννήθηκε στο Μαρούσι Αττικής στις
30-3-1978, κατοίκου Ραφήνας Αττικής, οδός Ανδρέα

Παλανδρίου αρ. 29, Βουλευτή και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κοροδαλλού, κατηγορούμενου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής.

20) Ιωάννη ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ του Ευθυρίου και της Βασιλικής, γεν. στο Χολαργό Αττικής, στις 11-11-1981, κατοίκου Νέκαιας Αττικής, οδός Ακροπόλεως αρ. 136B και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Μαλανδρινού, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, β) άμεση συνέργεια σε ανθρωποκτονία, από πρόθεση (άρθρ. 46 παρ. 1 παρ. β, 299 παρ. 1 Π.Κ.) και γ) κατοχή κροτίδων.

21) Ελπιδοφόρου ΚΑΛΑΡΙΤΗ του Δημητρίου και της Μαγδαληνής, γεν. στον Πειραιά, στις 7-1-1974, κατοίκου Κερατσινίου Αττικής, οδός Υψηλάντου αρ. 113, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) απλή (ψυχική) συνέργεια σε απόπειρα ανθρωποκτονίας.

22) Γεωργίου ΚΑΛΠΙΤΣΗ του Ιωάννη και της Δήμητρας, γεν. στον Πειραιά, στις 16-9-1983, κατοίκου Κερατσινίου Αττικής, οδός Νυμφών αρ. 2, Κελευστή του Πολεμικού Ναυτικού, κατηγορούμενου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

23) Αθανασίου ΚΑΡΑΤΖΑ του Ιωάννη και της Βασιλικής, γεν. στο Χολαργό Αττικής, στις 7-1-1991, κατοίκου Πειραιά, οδός Καλαμών αρ. 40, κατηγορούμενου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

24) Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ του Παναγιώτη και της

Θεωρήθηκε
ο Εισαγγεστής

Βασιλικής, γεν. στον Πειραιά, στις 29-11-1980, κατοίκου Πικερμίου Αττικής, οδός Θρακών αρ. 13, Βουλευτή και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού, κατηγορουμένου για: α) ένταξη, ως μέλος, σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής και β) διακεκριμένη περίπτωση οπλοκατοχής.

25) Ιωάννη ΚΑΣΤΡΙΝΟΥ του Δημητρίου και της Μαρίας, γεν. στην Καλαμάτα, στις 21-9-1984, κατοίκου Περάματος Αττικής, οδός Περικλέους αρ. 53, κατηγορουμένου για: α) απόπειρα ανθρωποκτονίας, από κοινού και κατά συρροή, β) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, γ) διατάραξη της κοινής ειρήνης, από άτομα τα οποία συμμετείχαν σε δημόσια συνάθροιση πλήθους, διέπραξαν εναντίον προσώπων και πραγμάτων και είχαν καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους και μη, δ) διακεκριμένη φθορά ξένης ιδιοκτησίας, η οποία έγινε χωρίς πρόκληση από τον παθόντα, στην οποία συμμετείχαν περισσότεροι και τελέσθηκε από άτομα που ενήργησαν με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά τους και μη, από κοινού, ε) παράνομη οπλοφορία, στ) παράνομη οπλοχρησία και ζ) κακόβουλη βλασφημία.

26) Ιωάννη-Βασιλείου ΚΟΜΙΑΝΟΥ του Φιλίππου και της Ευρυδίκης, γεν. στην Κέρκυρα, στις 28-4-1970, κατοίκου Αθηνών, οδός Μάρκρης αρ. 115 - Αιγάλεω και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Ναυπλίου, κατηγορουμένου για: α) ένταξη, ως μέλος, σε

εγκληματική οργάνωση και β) απλή (ψυχική) συνέργεια, από κοινού, σε ανθρωποκτονία, με πρόθεση.

27) Κωνσταντίνου ΚΟΡΚΟΒΙΑΗ του Δημοσθένη και της Βασιλικής, γεν. στον Πειραιά, στις 27-5-1966, κατοίκου Πειραιώς, οδός Νικηταρά αρ. 90, κατηγορούμένου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) απλή συνέργεια, από κοινού, σε ανθρωποκτονία από πρόθεση.

28) Νικολάου ΚΟΥΖΗΛΟΥ του Παναγιώτη και της Παναγιώτας, γεν. στην Αθήνα, στις 16-8-1977, κατοίκου Δραπετσώνας Πειραιά, οδός Κυπρίων Ηρώων αρ. 24, Βουλευτή και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού, κατηγορούμένου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής.

29) Δημητρίου ΚΟΥΚΟΥΤΣΗ του Νικολάου και της Ευτέρπης, γεν. στην Καλαμάτα, στις 6-5-1965, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Αγίου Ραφαήλ Βέργα Καλαμάτας, Βουλευτή, κατηγορούμένου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής.

30) Χρήστου ΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ του Κωνσταντίνου και της Ευτοχίας, γεν. στα Τρίκαλα, στις 12-12-1960, κατοίκου Αγ. Βαρβάρας Αττικής, οδός Ηρακλείου αρ. 29, κατηγορούμένου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

31) Ιωάννη ΛΑΓΟΥ του Ευαγγέλου και της Διονυσίας, γεν. στον Πειραιά, στις 7-9-1972, κατοίκου Περάματος Αττικής, οδός Τραπεζούντος αρ. 3, Βουλευτή και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού, κατηγορούμένου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής και β)

θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

διακεκριμένη περίπτωση οπλοκατοχής.

32) Διονυσίου ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ του Γεωργίου και της Ευφροσύνης, γεν. στην Αθήνα, στις 12-2-1988, κατοίκου Αθηνών, οδός Αιγαίου αρ. 31 - Νέα Σμύρνη Αττικής, κατηγορούμενου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

33) Θωμαΐδα ΜΑΡΙΑ του Γεωργίου και της Αικατερίνης, γεν. στον Πειραιά, στις 5-1-1992, κατοίκου Περάματος Αττικής, οδός Καραολή Δημητρίου αρ. 40, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, β) απόπειρα ανθρωποκτονίας, από κοινού, κατ' ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό της αρχικώς αποδοθείσας σ' αυτόν κατηγορίας περί βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης, από κοινού, γ) απρόκλητη φθορά ξένης ιδιοκτησίας, από κοινού και κατά συρροή, στην οποία συμμετείχαν δύο ή περισσότεροι δράστες και δ) διατάραξη οικιακής ειρήνης.

34) Αρτέμιου ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ του Παύλου και της Σεβαστής, γεν. στη Θεσσαλονίκη, στις 14-3-1984, κατοίκου Αθηνών, οδός Κωνσταντινουπόλεως αρ. 63 - Άνω Πεδκή, Βουλεωτή, κατηγορούμενου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής.

35) Εμμανουήλ ΜΑΥΡΙΚΑΚΗ του Γεωργίου και της Ελένης, γεν. στην Ιεράπετρα Κρήτης, στις 13-10-1971, κατοίκου Ιεράπετρας Κρήτης, οδός Ψυλλικάκη αρ. 23, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) εμπρησμό από πρόθεση, από τον οποίο μπορούσε να

προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο.

36) Ανθής ΜΙΚΕΛΑΤΟΥ του Νικολάου και της Αφροδίτης, γεν. στον Ταύρο Αττικής, στις 23-8-1952, κατοίκου Ταύρου Αττικής, οδός Μικράς Ασίας αρ. 26, κατηγορούμενης για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

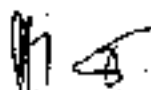

37) Μαργαρίτας ΜΙΚΕΛΑΤΟΥ του Ευαγγέλου και της Ανθής, γεν. στην Αθήνα, στις 21-4-1971, κατοίκου Ταύρου Αττικής, οδός Θράκης αρ. 4, κατηγορούμενης για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) ψευδορκία μάρτυρα.

38) Αναστασίου ΜΙΧΑΛΑΡΟΥ του Αργυρίου και της Φωτεινής, γεν. στον Πειραιά, στις 3-8-1965, κατοίκου Κεραισινίου Αττικής, οδός Αναξαγόρα αρ. 24, κατηγορούμενος για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, β) αλή (ψυχική) συνέργεια σε απόπειρα ανθρωποκτονίας και γ) παράνομη οπλοκατοχή.

39) Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ του Γεωργίου και της Θορανίας, γεν. στην Αθήνα, στις 11-12-1957, κατοίκου Πεύκης Αττικής, οδός 25^{ης} Μαρτίου αρ. 26 Βουλευτή και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού, κατηγορούμενος για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής και β) διακεκριμένη περίπτωση οπλοκατοχής.

40) Νικολάου ΜΙΧΟΥ του Αντωνίου και της Αικατερίνης, γεν. στη Χαλκίδα Ευβοίας, στις 3-3-1969, κατοίκου Αθηνών, οδός Δημητρας αρ. 8 - Πεντέλη, Βουλευτή, κατηγορούμενος για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής, β) παράνομη κατοχή

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

κυροβόλων όπλων και πυρομαχικών, με σκοπό τον παράνομο εφοδιασμό εγκληματικής οργάνωσης, γ) διακεκριμένη περίπτωση οπλοκατοχής και δ) προμήθεια-κατοχή ναρκωτικής ουσίας προς ιδίαν αποκλειστικά χρήση.

41) Κωνσταντίνος ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗ του Στέφανου και της Κερατσώς, γεν. στη Νίκαια Αττικής, στις 31-5-1973, κατοίκου Κερατσινίου Αττικής, οδός Παύλου Μελά αρ. 40-42, κατηγορουμένης για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) παράνομη οπλοκατοχή.

42) Θωμά ΜΠΑΡΕΚΑ του Κωνσταντίνου και της Αννούλας, γεν. στη Θεσσαλονίκη, στις 30-11-1987, κατοίκου Κοροδαλλού Αττικής, οδός Δημητρακοπούλου αρ. 35, κατηγορουμένου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) παράνομη οπλοκατοχή.

43) Κωνσταντίνου ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗ του Ηλία και της Αλεξάνδρας, γεν. στην Αθήνα, στις 30-10-1980, κατοίκου Ξηρομέρου Αιτωλοακαρνανίας, Βουλευτή, κατηγορουμένου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής.

44) Νικολέττας ΜΠΕΝΕΚΗ του Δημητρίου και της Αναστασίας, γεν. στην Αθήνα, στις 22-3-1988, κατοίκου Αθηνών, οδός Φθιώτιδος αρ. 46, κατηγορουμένης για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

45) Δημητρίου ΜΠΙΝΟΥ του Αποστόλου και της Όλγας, γεν. στην Κατερίνη, στις 20-4-1979, κατοίκου Αθηνών, οδός Ανδριτσάινης αρ. 40-Γαλάτσι.

Ανθυπαστυνόμενου, κατηγορουμένου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

46) Γεωργίου ΜΠΟΛΑΝΗ του Παναγιώτη και της Θεανώς, γεν. στην Αθήνα στις 18-10-1961, κατοίκου Νέας Σμύρνης Αττικής, οδός Προφήτη Ηλία αρ. 11, κατηγορουμένου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

47) Αντωνίου ΜΠΟΛΕΤΗ του Αλεξίου και της Ελένης-Φανής, γεν. στην Κωνσταντινούπολη, στις 21-4-1959, κατοίκου Αθηνών, οδός Λεμεσού αρ. 4, κατηγορουμένου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

48) Ευσταθίου ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ του Νικολάου και της Παναγιώτας, γεν. στο Περιστέρι Αττικής, στις 22-3-1973, κατοίκου περιοχής Κυρά Βρύση Κορινθίας, επί της Β' παρόδου της οδού Εθνικής Αντιστάσεως, Βουλευτή, κατηγορουμένου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής και β) διακεκριμένη περίπτωση οπλοκατοχής.

49) Ελένης-Χριστίνας ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΥ του Σταύρου και της Βασιλικής, γεν. στην Αθήνα, στις 15-10-1994, κατοίκου Αθηνών, οδός Ταυγέτου αρ. 23-Πατήσια, κατηγορουμένης για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, β) απόπειρα ανθρωποκτονίας, από κοινού, κατ' ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό της αρχικώς αποδοθείσας σ' αυτόν κατηγορίας περί βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης, από κοινού, γ) απρόκλητη φθορά ξένης ιδιοκτησίας, από κοινού και κατά συρροή, στην οποία συμμετείχαν δύο ή περισσότεροι δράστες και δ) διατάραξη οικιακής ειρήνης.

50) Ηλία ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΥ του Κωνσταντίνου και

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

της Τερέζας, γεν. στην Αθήνα, στις 19-3-1973, κατοίκου
Γέρακα Αττικής, οδός Κριεζή αρ. 33, Βουλευτή,
κατηγορουμένου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και
διεύθυνση αυτής.

51) Αναστασίου ΠΑΝΤΑΖΗ του Νικολάου και της
Γεωργίας, γεν. στον Πειραιά, στις 12-7-1979, κατοίκου
Περάματος Αττικής, οδός Αγίας Τριάδος αρ. 13 και ήδη
προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης
Κορυδαλλού, κατηγορουμένου για: α) απόπειρα
ανθρωποκτονίας, από κοινού και κατά συρροή, β) ένταξη σε
εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής, γ) διατάραξη
της κοινής ειρήνης, από άτομα τα οποία συμμετείχαν σε
δημόσια συνόθροιση κλήθους, διέπραξαν εναντίον
προσώπων και πραγμάτων και είχαν καλυμμένα ή
αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους και μη,
δ) διακεκριμένη φθορά ξένης ιδιοκτησίας, η οποία έγινε
χωρίς πρόκληση από τον παθόντα, στην οποία συμμετείχαν
περισσότεροι και τελέσθηκε από άτομα που ενήργησαν με
καλυμμένα τα χαρακτηριστικά τους και μη, από κοινού, ε)
παράνομη οπλοφορία, στ) παράνομη οπλοχρησία και ζ)
κακόβουλη βλασφημία.

52) Νικολάου ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ του Κωνσταντίνου
και της Ευανθίας, γεν. στην Αθήνα, στις 15-1-1979,
κατοίκου Αθηνών, οδός Νιάβης αρ. 1, κατηγορουμένου για
ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

53) Κωνσταντίνου ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ του

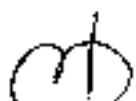
Αθανασίου και της Βασιλικής, γεν. στον Πειραιά, στις 27-12-1992, κατοίκου Περάματος Αττικής, οδός Ποντίων αρ. 5, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, β) απόπειρα ανθρωποκτονίας, από κοινού, κατ' ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό της αρχικώς αποδοθείσας σ' αυτόν κατηγορίας περί βαριάς σκοποδύμενης σωματικής βλάβης, από κοινού, γ) απρόκλητη φθορά ξένης ιδιοκτησίας, από κοινού και κατά συρροή, στην οποία συμμετείχαν δύο ή περισσότεροι δράστες και δ) διατάραξη οικιακής ειρήνης.

54) Χρήστου ΠΑΝΗΑ του Ηλία και της Φωτεινής, γεν. στην Αθήνα, στις 18-6-1962, κατοίκου Παλάγου Αττικής, οδός Μιχ. Γρηγορίου αρ. 21. Βουλευτή και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλεύ, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής, β) παράνομη κατοχή όπλου και γ) υπεξαίρεση μνημείων.

55) Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ του Βασιλείου και της Γεωργίας, γεν. στην Αθήνα, στις 2-7-1981, κατοίκου Νίκαιας Αττικής, οδός Αχιλλέως αρ. 4-8 και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Μαλανδρίνου, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής, β) απλή (ψυχική) συνέργεια, από κοινού, σε ανθρωποκτονία από πρόθεση και γ) παράνομη οπλοκατοχή.

56) Γεωργίου ΠΕΡΡΗ του Στυλιανού και της Θεραπειάς, γεν. στη Χίο, στις 11-7-1979, κατοίκου Αθηνών, οδός Λεμεσού αρ. 12-14 και Χαλκουτσίου Ωρωπού, οδός Δαφνίδος αρ. 16, κατηγορούμενου για ένταξη σε

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

εγκληματική οργάνωση.

57) Γεωργίου ΠΕΤΡΑΚΗ του Ερμανουήλ και της
Αννης, γεν. στην Ιεράπετρα Κρήτης, στις 28-4-1961,
κατοίκου Ιεράπετρας Κρήτης, οδός Μ. Δαμηλά αρ. 6,
κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση
και β) εμπρησμό από πρόθεση, από τον οποίο μπορούσε να
προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο.

58) Βενετίας ΠΟΠΟΡΗ του Κωνσταντίνου και της
Αναστασίας, γεν. στην Αθήνα, στις 11-5-1967, κατοίκου
Πειραιά, οδός Ευαγγελιστρίας αρ. 42, κατηγορούμενης για:
α) ένταξη, ως μέλος, σε εγκληματική οργάνωση, β)
παράνομη οπλοκατοχή και γ) παράβ Ν. 456/1976 «Περί
φωτοβολίδων και πυροτεχνημάτων».

59) Γεωργίου ΡΟΥΠΑΚΙΑ του Σταύρου και της
Ευτυχίας, γεν. στην Αθήνα, στις 24-1-1968, κατοίκου
Ταύρου Αττικής, οδός Θράκης αρ. 4 και ήδη προσωρινά
κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Μαλανδρίνου,
κατηγορούμενου για: α) ανθρωποκτονία, με πρόθεση, β)
ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, γ) παράνομη οπλοφορία,
δ) παράνομη οπλοχρησία και ε) παράνομη οπλοκατοχή.

60) Σταύρου ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ του Κωνσταντίνου
και της Μαρίας, γεν. στο Μαρούσι Αττικής, στις 4-4-1991,
κατοίκου Κερατσινίου Αττικής, οδός Κισσάβου αρ. 21,
κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση,
β) απλή συνέργεια, από κοινού, σε ανθρωποκτονία από
πρόθεση και γ) παράνομη κατοχή όπλων και πυρομαχικών.

61) Βασιλείου ΣΙΑΤΟΥΝΗ του Κωνσταντίνου και της Μιλιάς, γεν. στο Μουσάτο Αττικής, στις 19-1-1982, κατοίκου Αθηνών, οδός Τιτάνων αρ. 10 - Ελληνικό και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Μαλανδρίνου, κατηγορούμένου για ένταξη, ως μέλος, σε εγκληματική οργάνωση.

62) Γεωργίου ΣΚΑΛΚΟΥ του Δρακούλη και της Ιφιγένειας, γεν. στο Χολαργό Αττικής, στις 18-8-1980, κατοίκου Νίκαιας Αττικής, οδός Πατρών αρ. 17, κατηγορούμένου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) αλληλ συνέργεια, από κοινού, σε ανθρωποκτονία, με πρόθεση.

63) Θεώνης ΣΚΑΡΠΕΛΗ του Λάζαρου και της Μαρίας, συζ. Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ, γεν. στη Νίκαια Αττικής, στις 19-2-1979, κατοίκου Νίκαιας Αττικής, οδός Αχιλλέως αρ. 4-8, κατηγορούμένης για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση αυτής, β) παράνομη υπλοκατοχή και γ) ψευδορκία μάρτυρα.

64) Θέμιδος-Ευαγγελίας ΣΚΟΡΔΕΛΗ του Κωνσταντίνου-Παναγιώτη και της Μαριάνθης, γεν. στην Αθήνα, την 1-1-1963, κατοίκου Αθηνών, οδός Αμορίου αρ. 3, κατηγορούμένης για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

65) Σάββα ΣΠΥΡΙΔΗ του Νικολάου και της Αικατερίνης, γεν. στη Νυρεμβέργη Γερμανίας, στις 25-6-1966, κατοίκου Ρόδου, οδός Νικηταρά αρ. 23, κατηγορούμένου για ένταξη, ως μέλος, σε εγκληματική οργάνωση.

66) Γεωργίου ΣΤΑΜΠΕΛΟΥ του Δημητρίου και της

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Λεμονιάς, γεν. στην Αθήνα, στις 30-8-1979, κατοίκου
Μοσχάτου Αττικής, οδός Καποδιστρίου αρ. 62 ή
Δρακατσώνας, οδός Πόντου αρ. 81, κατηγορούμενου για: α)
ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) απλή συνέργεια,
από κοινού, σε ανθρωποκτονία από πρόθεση.

67) Χρήστου ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ του Κωνσταντίνου
και της Αλεξάνδρας, γεν. στην Αθήνα, στις 12-4-1984,
κατοίκου Αθηνών, οδός Αμβροσίου Μοσχονησίων αρ. 11 -
Νέα Σμύρνη, κατηγορούμενου για ένταξη σε εγκληματική
οργάνωση.

68) Θεόδωρου ΣΤΕΦΑ του Βασιλείου και της
Αικατερίνης, γεν. στη Νίκαια Αττικής, στις 31-10-1960,
κατοίκου Ρέστη Σαλαμίνας, οδός Αγ. Γεωργίου αρ. 12,
κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση
και β) παράνομη οπλοκατοχή.

69) Αθανασίου ΣΤΡΑΤΟΥ του Θωμά και της
Μαρίας, γεν. στην Αθήνα, στις 23-6-1976, κατοίκου
Αθηνών, οδός Αγ. Βασιλείου αρ. 44-46 - Νέα Ιωνία και ήδη
προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης
Μαλανδρινού, κατηγορούμενου για ένταξη, ως μέλος, σε
εγκληματική οργάνωση.

70) Γεωργίου-Χρήστου ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ του Σαΐντ και
της Αντωνίας, γεν. στο Μαρούσι Αττικής, στις 21-4-1989,
κατοίκου Γλυφάδας Αττικής, οδός Ασκληπιού αρ. 89 και
ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης
Κορίνθου, κατηγορούμενου για: α) απλή συνέργεια, από

κοινού, σε ανθρωποκτονία από πρόθεση, β) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και γ) παράνομη οπλοκατοχή.

71) Λέοντες ΤΣΑΛΙΚΗ του Αρίσταρχου και της Αντωνίας, γεν. στο Κερατσίνι Αττικής, στις 21-11-1971, κατοίκου Σκιάθου, περιοχή Αμμουδιά-Μύλου 98, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) απλή (ψυχική) συνέργεια, σε ανθρωποκτονία από πρόθεση.

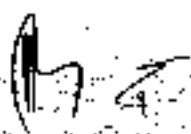
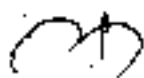
72) Αθανασίου ΤΣΟΡΒΑ του Δημητρίου και της Καλλιόπης, γεν. στην Αθήνα, στις 12-5-1977, κατοίκου Κερατσινίου Αττικής, οδός Κυζίκου αρ. 48 και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Ναυπλίου, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) απλή (ψυχική) συνέργεια, σε ανθρωποκτονία από πρόθεση.

73) Νικολάου ΤΣΟΡΒΑ του Ευαγγέλου και της Κωνσταντίνας, γεν. στον Κορυδαλλό Αττικής, στις 23-2-1976, κατοίκου Νίκαιας Αττικής, οδός Ροόμελης αρ. 79 και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Δομοκού, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) απλή (ψυχική) συνέργεια, σε ανθρωποκτονία από πρόθεση.

74) Δήμου ΦΡΑΓΚΑΚΗ του Γεωργίου και της Φωτεινής, γεν. στο Κερατσίνι Αττικής, στις 6-6-1966, κατοίκου Πειραιά, οδός Δογάνης αρ. 71, κατηγορούμενου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

75) Ιωάννη ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ του Γεωργίου και της Σταματίας, γεν. στο Χολαργό Αττικής, στις 3-2-1996,

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

κατοίκου Πειραιά, οδός Κατσαντώνη αρ. 94-Καμίνια,
κατηγορουμένου για: α) ένταξη, ως μέλος, σε εγκληματική
οργάνωση και β) απλή συνέργεια, από κοινού, σε
ανθρωποκτονία από πρόθεση.

76) Χρήστου-Αντωνίου ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ του
Ευαγγέλου και της Σταυρούλας, γεν. στο Μαρούσι
Αττικής, στις 29-4-1988, κατοίκου Παράματος Αττικής,
οδός Κωνσταντινουπόλεως αρ. 42 και ήδη προσωρινά
κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Μαλανδρινού,
κατηγορουμένου για: α) απόπειρα ανθρωποκτονίας, από
κοινού και κατά συρροή, β) ένταξη σε εγκληματική
οργάνωση, γ) διατάραξη της κοινής ειρήνης, από άτομα τα
οποία συμμετείχαν σε δημόσια συνάθροιση πλήθους,
διέπραξαν εναντίον προσώπων και πραγμάτων και είχαν
καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου
τους και μη, δ) διακκεκριμένη φθορά ξένης ιδιοκτησίας, η
οποία έγινε χωρίς πρόκληση από τον παθόντα, στην οποία
συμμετείχαν περισσότεροι και τελέσθηκε από άτομα που
ενήργησαν με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά τους και μη,
από κοινού, ε) παράνομη οπλοφορία, στ) παράνομη
οπλοχρησία και ζ) κακόβουλη βλασφημία.

77) Αλέξανδρου ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΙΔΗ του Εμμανουήλ
και της Ειρήνης, γεν. στην Αθήνα, στις 25-4-1995,
κατοίκου Αθηνών, οδός Αγ. Παρασκευής αρ. 100 - Αγ.
Ανάργυροι Αττικής, κατηγορουμένου για ένταξη, ως μέλος,
σε εγκληματική οργάνωση.

78) Αναστασίου ΧΙΛΙΟΥ του Νικολάου και της Σοφίας, γεν. στην Αθήνα, στις 17-10-1971, κατοίκου Νίκαιας Αττικής, οδός Λάμπρου Κατσώνη αρ. 24, κατηγορούμενου για: α) διακεκριμένη περίπτωση οπλοκατοχής και β) προμήθεια και κατοχή ναρκωτικής ουσίας προς ιδίαν αποκλειστική χρήση, από μη τοξικομανή.

79) Αριστοτέλη ΧΡΥΣΑΦΙΤΗ του Δημητρίου και της Ελένης, γεν. στον Πειραιά, στις 16-1-1990, κατοίκου Κερατσινίου Αττικής, οδός Σκουφά αρ. 30 και ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Δομοκού, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) αλλη (ψυχική) συνέργεια, από κοινού, σε ανθρωποκτονία με πρόθεση.

80) Δημητρίου ΧΡΥΣΑΦΙΤΗ, κατηγορούμενου για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

81) Εμμανουήλ ΨΥΛΛΑΚΗ του Νικολάου και της Αικατερίνης, γεν. στη Χαλκίδα Ευβοίας, στις 25-11-1979, κατοίκου Ιεράπετρας Κρήτης, οδός Τριανταφυλλίδη αρ. 19, κατηγορούμενου για: α) ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και β) εμπρησμό από πρόθεση, από τον οποίο μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, καθώς και οι πιο κάτω αναφερόμενες αιτήσεις:

1) Η από 8-8-2014 αίτηση του Κυριάκου ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ για αντικατάσταση της προσωρινής του κράτησης με περιοριστικούς όρους

2) Η από 8-8-2014 αίτηση του Γεωργίου-Χρήστου ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ για αντικατάσταση της προσωρινής του κράτησης με περιοριστικούς όρους

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

ch

Μ Α

3) Η από 3-9-2014 αίτηση του Νικολάου ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ για άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής του κράτησης με περιοριστικούς όρους

4) Η από 9-9-2014 αίτηση της Ελένης ΖΑΡΟΥΛΙΑ για τροποποίηση των περιοριστικών όρων, που της επιβλήθηκαν με τις 51Α/2014 και 61/2014 (τροποποιητική) Διατάξεις, καθώς και το 1602/2014 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών

5) Η από 16-9-2014 αίτηση του Γεωργίου ΓΕΡΜΕΝΗ για άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής του κράτησης με περιοριστικούς όρους

6) Η από 20-9-2014 αίτηση του Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ για άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής του κράτησης με περιοριστικούς όρους

7) Η από 10-9-2014 αίτηση του Σταύρου ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ για αντικατάσταση του περιοριστικού όρου της εμφάνισής του στο Α.Τ. της κατοικίας του με άλλον όρο, λόγω κατάταξής του στις 15-9-2014 στις τάξεις του Ελληνικού Στρατού

8) Η από 8-9-2014 αίτηση του Νικολάου ΜΙΧΟΥ για συμπλήρωση-τροποποίηση των περιοριστικών όρων, που του έχουν επιβληθεί με το 1311/2014 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, καθώς και αίτημα αυτού για αυτοπρόσωπη εμφάνισή του ενώπιον του Συμβουλίου, όπως επίσης και οι παρακάτω ενστάσεις ακυρότητας:

1) Η από 12-8-2014 ένταξη ακυρότητας διαδικασίας (κατ' άρθρο 176 ΚΠΔ) του Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

2) Η από 12-8-2014 ένταξη ακυρότητας διαδικασίας (κατ' άρθρο 176 ΚΠΔ) των: α) Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, β) Χρήστου ΠΑΠΠΑ, γ) Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ και δ) Αρτέμιου ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

3) Η από 28-8-2014 ένταξη ακυρότητας διαδικασίας (κατ' άρθρο 176 ΚΠΔ) του Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

4) Η από 28-8-2014 ένταξη ακυρότητας διαδικασίας (κατ' άρθρο 176 ΚΠΔ) των: α) Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, β) Χρήστου ΠΑΠΠΑ, γ) Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ και δ) Αρτέμιου ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

5) Η από 3-9-2014 ένταξη ακυρότητας διαδικασίας (κατ' άρθρο 176 ΚΠΔ) του Νικολάου ΚΟΥΖΗΛΟΥ

6) Η από 7-10-2014 ένταξη ακυρότητας διαδικασίας (κατ' άρθρο 176 ΚΠΔ) του Ιωάννη ΚΑΖΑΝΤΖΟΥΓΑΟΥ και

7) Η από 13-10-2014 ένταξη ακυρότητας διαδικασίας (κατ' άρθρο 176 ΚΠΔ) των: α) Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, β) Χρήστου ΠΑΠΠΑ, γ) Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ και δ) Αρτέμιου ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ, μαζί με τη 1900/2014 πρόταση του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών Ισίδωρου Ντογιάκου, η οποία έχει ως εξής:

«Εισάγω στο Συμβούλιο Σας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 29 παρ. 1, 2, 3, 32 παρ. 1, 4 και 138 παρ. 1, 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 3 και 5 παρ. 2 του Ν. 4022/2011, τη συνημμένη δικογραφία σε βάρος των κατηγορουμένων Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ του

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Γεωργίου, Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ του Παναγιώτη, Χρήστου
ΠΑΠΠΑ του Ηλία καθώς και διαφόρων άλλων
προσώπων και εκθέτω τα εξής:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Με το υπ' αριθ. πρωτ. 3342/19-9-2013 έγγραφό του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, διαβιβάστηκε στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου το υπ' αριθ. πρωτ. 4003/173/315661/19-902913 έγγραφο της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας σχετικά με τη δραστηριότητα μελών του πολιτικού κοινοβουλευτικού κόμματος «Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή». Ειδικότερα, όπως αναφέρεται στο ως άνω συνοδευτικό έγγραφο του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, η δραστηριότητα των μελών του εν λόγω κόμματος «... εκτρέπεται των ορίων μεμονωμένων περιστατικών, προκαλεί το δημόσιο αίσθημα, υπονομεύει την ακεραιότητα του κράτους δικαίου, προσβάλλει τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη και εσωτερική ασφάλεια της χώρας, εκθέτει τη δημοκρατική παράδοση και το νομικό της πολιτισμό, αλλά και τις απορρέουσες από το διεθνές και ευρωπαϊκό δίκαιο προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

θεσμεύσεις της».

Κατόπιν τούτων και με βάση σχετική παραγγελία της κ. Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση από αρμόδιο Αντεισαγγελέα του Ανωτάτου Δικαστηρίου προς διακρίβωση, τυχόν, τελέσεως διαφόρων εγκλημάτων από οπαδούς και μέλη του εν λόγω πολιτικού κόμματος και ειδικότερα εκείνου της εγκληματικής οργάνωσης, το οποίο προβλέπεται και τιμωρείται με τις διατάξεις του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα. Σύμφωνα δε με την υπ' αριθ. πρωτ. 4183 α /28-9-2013 Αναφορά του διενεργήσαντος την προκαταρκτική εξέταση Εισαγγελικού Λειτουργού προς την κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου «... προέκυψαν πλέον ή επαρκείς ενδείξεις που δικαιολογούν την κίνηση της προσήκουσας ποινικής δίωξης και ειδικότερα για το προβλεπόμενο στο άρθρο 187 Π. Κ. έγκλημα (εγκληματική οργάνωση με τη μορφή της ένταξης σ' αυτή, που είναι και διαρκές έγκλημα)».

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Η Αναφορά αυτή με τα συνημμένα έγγραφα και αποδεικτικά στοιχεία διαβιβάστηκε στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, ο οποίος άσκησε αρμοδίως σε βάρος των υπαιτίων ποινική δίωξη για τις αξιόποινες πράξεις της:

α) ένταξης σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνσης αυτής (άρθρ. 1, 13 περίπτ. στ, 14, 16, 17, 26 παρ. 1 εδάφ. α, 27 παρ. 1, 51, 52, 79, 187 παρ. 1, 3 Π. Κ., όπως η παρ. 1 της τελευταίας διατάξεως ετέθη δια του άρθρου 11 παρ. 3 του Ν. 3064/2002 και στη συνέχεια τροποποιήθηκε

από τις διατάξεις των άρθρων 15 παρ. 7 Ν. 3536/2007, 11 Ν. 3658/2008, άρθρου δευτέρου παρ. 1α και β Ν. 3875/2010, 8 παρ. 1 Ν. 4042/2012, 4 παρ. 1, 12 παρ. 1 Ν. 4049/2012 και 320 παρ. 9α Ν. 4072/2012 και όπως η παρ. 3 εδάφ. α του αυτού ως άνω άρθρου προστέθηκε με το άρθρο δεύτερο παρ. 12 εδάφ. γ Ν. 3875/2010 και το εδάφ. β του εν λόγω άρθρου προστέθηκε με το άρθρο 320 παρ. 9. β. Ν. 4072/2012)

β) παράνομης οπλοκατοχής (άρθρ. 1 παρ. 1 περίπτ. α, δ, η, 2, 7 παρ. 1, 8 α, 13 Ν. 2168/1993)

γ) παράβασης των διατάξεων των άρθρων 5 παρ. 1, 6 παρ. 2 Ν. 456/1976) και παρήγγειλε τη διενέργεια κυρίας ανακρίσεως.

Στη συνέχεια το Τριμελές Συμβούλιο Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, με την υπ' αριθ. 490/29-9-2013 Πράξη του και κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 του Ν. 4022/2011, όρισε ως Ανακριτές δύο (2) Προέδρους Πρωτοδικών. Ενώπιον των εν λόγω Ανακριτών απολογήθηκαν ως κατηγορούμενοι για το κακούργημα της ένταξης στο φερόμενο, σύμφωνα με τα στοιχεία της προκαταρκτικής εξέτασης, ως εγκληματική οργάνωση πολιτικό κόμμα «Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή» και διεύθυνσης αυτής οι 1) Νικόλαος ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ του Γεωργίου, Γενικός Γραμματέας του εν λόγω κόμματος 2) Χρήστος ΠΑΠΠΑΣ του Ηλία, Βουλευτής Επικρατείας του ίδιου κόμματος και 3) Ιωάννης ΛΑΓΟΣ του

Ευαγγέλου. Βουλευτής Β Περιφέρειας Πειραιώς του ίδιου κόμματος, οι οποίοι, μετά την απολογία τους ενώπιον των ως άνω Ανακριτών, κρίθηκαν προσωρινά κρατούμενοι. Επίσης, για τα ίδια ως άνω εγκλήματα, απολογήθηκαν ως κατηγορούμενοι ενώπιον των ίδιων Ανακριτών και οι 1) Ηλίας ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ του Παναγιώτη, Βουλευτής του ως άνω κόμματος στην εκλογική Περιφέρεια Υπολοίπου Αττικής 2) Ηλίας ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ του Κωνσταντίνου, Βουλευτής της Α Περιφέρειας Αθηνών του ίδιου κόμματος και 3) Νικόλαος ΜΙΧΟΣ του Αντωνίου, Βουλευτής Ευβοίας, επίσης του ίδιου κόμματος, οι οποίοι αφέθηκαν ελεύθεροι με την επιβολή περιοριστικών όρων. Τέλος, πλην των ως άνω Βουλευτών, κλήθηκαν και απολογήθηκαν ενώπιον των ως άνω Ανακριτών του Ν. 4022/2011 του Πρωτοδικείου Αθηνών για τις ίδιες ως άνω αξιόποινες πράξεις και οι: 1) Ιωάννης ΑΓΓΟΣ του Ζήση 2) Γεώργιος ΠΑΤΕΛΗΣ του Βασιλείου 3) Γεώργιος ΡΟΥΠΑΚΙΑΣ του Σταύρου 4) Βενετία ΠΟΠΟΡΗ του Κων/νου 5) Αθανάσιος ΤΖΟΡΒΑΣ του Δημητρίου 6) Αναστάσιος ΠΑΝΤΑΖΗΣ του Νικολάου 7) Δήμος ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ του Γεωργίου 8) Αναστάσιος ΜΙΧΑΛΑΡΟΣ του Αργυρίου 9) Αναστάσιος - Μάριος ΑΝΑΔΙΩΤΗΣ του Αθανασίου 10) Γεώργιος-Χρήστος ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ του Σάντι 11) Κωνσταντίνος ΚΟΡΚΟΒΙΑΝΗΣ του Δημοσθένους 12) Ελπιδοφόρος ΚΑΛΑΡΙΤΗΣ του Δημητρίου 13) Γεώργιος ΣΤΑΜΠΕΛΟΣ του Δημητρίου 14) Σταύρος ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ του Κωνσταντίνου 15) Λέων ΤΣΑΛΙΚΗΣ του Αρίσταρχου 16) Χρήστος ΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ του

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

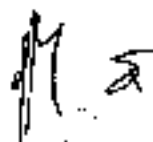

Κωνσταντίνου 17) Μαργαρίτα ΜΙΚΕΛΑΤΟΥ του Γεωργίου
18) Θεώνη ΣΚΑΡΠΕΛΗ του Λάζαρου 19) Θεόδωρος
ΣΤΕΦΑΣ του Βασιλείου 20) Γεώργιος ΔΗΜΟΥ του
Ιωάννη 21) Κωνσταντίνα ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗ του Στεφάνου
22) Νικολέτα ΜΠΕΝΕΚΗ του Δημητρίου 23) Ανθή
ΜΙΚΕΛΑΤΟΥ του Νικολάου, 24) Ιωάννης
ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ του Ευθυμίου και 25) Αθανάσιος
ΚΑΡΑΤΖΑΣ του Ιωάννη, όλοι μέλη και στελέχη του
προαναφερομένου πολιτικού κόμματος, ενώ ο επίσης
κατηγορούμενος Ιωάννης ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ του Γεωργίου, αν
και κλήθηκε νόμιμα, δεν εμφανίστηκε να απολογηθεί, με
αποτέλεσμα να εκδοθεί σε βάρος του Ένταλμα Βιαιάς
Προσαγωγής λόγω της ανηλικότητάς του. Σημειώνεται ότι
οι ως άνω Ανακριτές, με το υπ' αριθ. 604/7-10-2013
έγγραφο τους προς τη Βουλή των Ελλήνων, ζήτησαν την
προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 62 του
Συντάγματος άδεια, προκειμένου να απαγγείλουν κατηγορία
για το κακούργημα της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση
και της διεύθυνσης αυτής, σε βάρος τριών ακόμη
Βουλευτών του ίδιου κόμματος και συγκεκριμένα των
Βουλευτών 1) Γεωργίου ΓΕΡΜΕΝΗ του Σκυρίδωνα 2)
Παναγιώτη ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ του Κωνσταντίνου και 3)
Ευστάθιου ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ του Νικολάου. Η Ολομέλεια της
Βουλής, κατά τη συνεδρίαση Η/16-10-2013, αποφάσισε τη
χορήγηση της σχετικής άδειας και οι τρεις ως άνω
Βουλευτές απολογήθηκαν στη συνέχεια ενώπιον της

Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη.

Παράλληλα όμως με την προαναφερόμενη διαδικασία ενώπιον των αρμόδιων Ανακριτικών Αρχών του Πρωτοδικείου Αθηνών, με την υπ' αριθ. 618/18-9-2013 Πράξη του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Πειραιώς, ανατέθηκε στην Ανακρίτρια του ΣΤ' Τμήματος του εν λόγω Πρωτοδικείου, η διενέργεια κυρίας ανακρίσεως επί της δικογραφίας με Α.Β.Μ. Φ13/1580, μετά την άσκηση από τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών Πειραιά ποινικής διώξεως, για τις αξιόποινες πράξεις της α) ανθρωποκτονίας από πρόθεση, η οποία έγινε στην Αμφιάλη, στις 17-9-2013 σε βάρος του Παύλου ΦΥΣΣΑ β) της ψευδορκίας μάρτυρα γ) επικίνδυνης σωματικής βλάβης, από κοινού και κατ' αμφοτέρωθεν συρροή δ) παράνομης οπλοφορίας ε) παράνομης οπλοχρησίας και στ) παράνομης οπλοκατοχής, οι οποίες προβλέπονται και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1, 12, 14, 18, 26 παρ. 1 εδάφ. α, 27, 45, 79, 94 παρ. 1, 224 παρ. 2-1, 299 παρ. 1, 309 σε συνδ. με το άρθρ. 308 Π. Κ. και 1 παρ. 2 περ. α, β, γ, 7 παρ. 1, 8^ο, 10 παρ. 1, 13 περ. β, 14 του Ν. 2168/1993. Ενώπιον της εν λόγω Ανακρίτριας απολογήθηκαν οι κατηγορούμενοι 1) Γεώργιος ΡΟΥΠΑΚΙΑΣ του Σταύρου για τις αξιόποινες πράξεις της α) ανθρωποκτονίας με πρόθεση β) ένταξης σε εγκληματική οργάνωση γ) παράνομης οπλοφορίας δ) παράνομης οπλοχρησίας και ε) παράνομης οπλοκατοχής, ο οποίος μετά την απολογία του κρίθηκε προσωρινά κρατούμενος 2) Ιωάννης ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ του Ευθυμίου,

Θεωρήθηκε
ο Εισαγγελέας

για τις αξιόποινες πράξεις α) της άμεσης συνέργειας στο έγκλημα της ανθρωποκτονίας, με πρόθεση, το οποίο τέλεσε ο ως άνω κατηγορούμενος Γεώργιος ΡΟΥΠΑΚΙΑΣ β) της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση και γ) της παράβασης των διατάξεων του Ν. 456/1976, ο οποίος μετά την απολογία του κρίθηκε επίσης προσωρινά κρατούμενος 3) Θωμάς ΜΠΑΡΕΚΑΣ του Κωνσταντίνου, για τις αξιόποινες πράξεις της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση και της οπλοκατοχής, ο οποίος μετά την απολογία του αφέθηκε ελεύθερος 4) Θεώνη ΣΚΑΡΠΕΛΗ του Λάζαρου, για τις αξιόποινες πράξεις της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνσης αυτής β) της ψευδορκίας μάρτυρα και γ) της παράνομης οπλοκατοχής, η οποία μετά την απολογία της αφέθηκε ελεύθερη και 5) Μαργαρίτα ΜΙΚΕΛΑΤΟΥ του Ευαγγέλου, για τις αξιόποινες πράξεις α) της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση και β) της ψευδορκίας μάρτυρα, η οποία μετά την απολογία της αφέθηκε επίσης ελεύθερη.

Επίσης, με την υπ' αριθ. 625/27-9-2013 Πράξη του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Πειραιώς, ανατέθηκε στον Ανακριτή του Ε Τμήματος του εν λόγω Πρωτοδικείου, η διενέργεια κυρίας ανακρίσεως επί της οικογραφίας με ΑΒΜ Μ 13/936, αναφορικά με την επίθεση από μέλη και οπαδούς του κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», σε βάρος μελών του συνδικαλιστικού φορέα «ΠΑΜΕ», στο

Πίσραμα, στις 12-9-2013, μετά την άσκηση ποινικής
διώξεως εκ μέρους του αρμόδιου Εισαγγελέα Πρωτοδικών
Πειραιώς για τις αξιόποινες πράξεις της α) απόπειρας
ανθρωποκτονίας, από κοινού και κατά συρροή β)
διατάραξης της κοινής ειρήνης από συμμετέχοντες σε
δημόσια συνάθροιση πλήθους, οι οποίοι διάπραξαν
βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων και είχαν καλυμμένα ή
αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους και μη
γ) διακεκριμένης φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, η οποία έγινε
χωρίς πρόκληση από τον παθόντα, στην οποία συμμετείχαν
περισσότεροι και η οποία τελέστηκε από άτομα που
ενήργησαν με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου
τους και μη, από κοινού δ) παράνομης οπλοφορίας ε)
παράνομης οπλοχρησίας στ) κακόβουλης βλασφημίας η)
παράνομης οπλοκατοχής και θ) προμήθειας και κατοχής
ναρκωτικών ουσιών για προσωπική χρήση, δηλ. για
παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 12, 14, 18, 26
παρ. 1 εδάφ. α, 27 παρ. 1, 42 παρ. 1, 45, 79, 94 παρ. 1,
189 παρ. 3 περ. β-α, 2, 1, 198 παρ. 1, 299 παρ. 1, 381 σε
συνδ. με το άρθρ. 382, 1 παρ. 1 α, δ, 2 περ. α, γ-δ, 3 ε, γ
παρ. 1 και 8 α, 10 παρ. 1, 13 περ. β, 14, 15 του Ν.
2168/1993 και 1 παρ. 1, 2, 29 παρ. 1 α Ν. 4139/2013 σε
συνδ. με το άρθρ. 1 παρ. 2 ΠΙΝ. Α αριθ. 6 Ν. 3459/2006
Ενώπιον του εν λόγω Ανακριτή απολογήθηκαν ως
κατηγορούμενοι οι 1) Κυριάκος ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ του
Αναστασίου 2) Χρήστος-Αντώνιος ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ του
Ευαγγέλου 3) Αναστάσιος ΠΑΝΤΑΖΗΣ του Νικολάου, οι
οποίοι, μετά την απολογία τους κρίθηκαν προσωρινά

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

κρατούμενοι και 4) Ιωάννης ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ του Δημητρίου, σε βάρος του οποίου, μετά την απολογία του, επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι.

Τέλος, με την υπ' αριθ. 389/13-6-2012 Πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Πειραιώς, ανατέθηκε στον Ανακριτή του Δ Τμήματος του εν λόγω Πρωτοδικείου, η διενέργεια κυρίας ανακρίσεως επί της δικογραφίας με ΑΒΜ Φ12/979 Α/13-6-2012, σχετικά με την επίθεση μελών και οπαδών του κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», σε βάρος τριών Αιγύπτιων αλιεργατών, εντός της οικίας τους στο Πέραμα, τις πρώτες πρωινές ώρες της 12-6-2012, μετά την άσκηση ποινικής διώξεως σε βάρος των υπαιτίων, από τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών Πειραιώς, για τις εγκληματικές πράξεις της α) βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης, από κοινού β) απρόκλητης φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, από κοινού και κατά συρροή, στην οποία συμμετείχαν δύο ή και περισσότεροι δράστες και γ) διατάραξης οικιακής ειρήνης, από κοινού και κατά συρροή (παράβ. άρθρ. 310 παρ. 1, 2, 3 σε συνδ. με το άρθρ. 308 παρ. 1 Π.Κ., 334 παρ. 1 Π.Κ. και 382 παρ. 1, 3 σε συνδ. με το άρθρ. 381 παρ. 1 Π.Κ.). Ενώπιον του εν λόγω Ανακριτή για το εν λόγω επεισόδιο ακολογήθηκαν οι κατηγορούμενοι 1) Αναστάσιος ΠΑΝΤΑΖΗΣ του Νικολάου 2) Κωνσταντίνος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ του Αθανασίου 3) Μάρκος ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ

του Δημητρίου 4) Δημήτριος ΑΓΡΙΟΓΙΑΝΝΗΣ του Παναγιώτη. 5) Θωμάς ΜΑΡΙΑΣ του Γεωργίου και 6) η ανήλικη Βλένη - Χριστίνα ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΥ του Σταύρου.

Ο Διευθύνων την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών και ενώ διεξαγόταν η κύρια ανάκριση από τους παραπάνω Ανακριτές των Πρωτοδικείων Αθηνών και Πειραιώς, κατόπιν της υπ' αριθ. πρωτ. 4498/4-10-2013 παραγγελίας της κ. Εισαγγελέως του Αρσίου Πάγου, με το υπ' αριθ. πρωτ. 437/4-10-2013 έγγραφό του προς τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Αθηνών γνωστοποίησε σε αυτόν όλα τα παραπάνω. Λόγω δε της εξαιρετικής σοβαρότητας της υποθέσεως, του ιδιαίτερα μεγάλου όγκου των αποδεικτικών στοιχείων, του μεγάλου αριθμού των μαρτύρων, αλλά και του τεράστιου ενδιαφέροντος της κοινής γνώμης, αφού εμπλέκονται σε αυτήν και κατηγορούνται ως υπαίτιοι εξαιρετικά σοβαρών εγκλημάτων, μεταξύ των άλλων και εν ενεργεία Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου, ζήτησε τη σύγκληση της Ολομέλειας του Εφετείου Αθηνών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 29 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η Ολομέλεια του εν λόγω Δικαστηρίου συνεδρίασε σε Συμβούλιο στις 17-10-2013 και με την υπ' αριθ. 9/17-10-2013 απόφασή της αποφάσισε: α) να συνεχιστεί η κύρια ανάκριση επί της εν λόγω υποθέσεως από Βιδική Ανακρίτρια-Εφέτη, βοηθούμενη από επίσης Εφέτη, ως επίκουρη Ανακρίτρια, τις οποίες και όρισε β) να παραγγείλει στους Ανακριτές του Πρωτοδικείου Αθηνών τη διαβίβαση στις ορισθείσες

Θεωρήθηκε
ο Βιομηχαντής

Ανακρίτριες της συγκεκριμένης δικογραφίας, καθώς και κάθε άλλης συναφούς με αυτή και γ) την παροχή στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών της αρμοδιότητας να ασκήσει ποινική δίωξη και για άλλες αξιόποινες πράξεις, οι οποίες θα προέκυπταν κατά την πορεία της ανακρίσεως και ήταν συναφείς με την εν λόγω υπόθεση. Μετά ταύτα, διαβιβάστηκε στην Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτη από τους Ανακριτές του Πρωτοδικείου Αθηνών η βασική δικογραφία ενώ στη συνέχεια από τους Ανακριτές του Πρωτοδικείου Πειραιώς, κατόπιν σχετικών αιτημάτων της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη, μέσω του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, διαβιβάστηκαν νομίμως και οι παραπάνω δικογραφίες επί των οποίων οι αρμόδιοι Ανακριτές του Πρωτοδικείου Πειραιά, διενεργούσαν κύρια ανάκριση, όλες δε συσχετίστηκαν με τη βασική δικογραφία, λόγω προφανούς συνάφειας με αυτή αλλά και μεταξύ τους.

Κατά τη διάρκεια της ανακρίσεως από την Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτη και κατόπιν σχετικών εγγράφων αιτημάτων της, κατά καιρούς, ασκήθηκαν εκ μέρους μας συμπληρωματικές ποινικές δίωξεις για τις αξιόποινες πράξεις α) της εκβίασης (άρθρ. 385 παρ. 1 περ. β, εδάφ. α - β Π.Κ.) β) του εμπρησμού από πρόθεση, από τον οποίο μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο (άρθρ. 264 περίκτ. β Π.Κ.) γ) της παράβασης των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1, 2 και 2 του Ν. 927/1979 και δ) της παράβασης των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1-7, 15

παρ. 1 του Ν. 2168/1993. Επίσης ασκήσαμε ποινική δίωξη για παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1, 2, 29 παρ. 1 Ν. 4139/2013 σε συνδ. με το άρθρο 1 παρ. 2 ΠΠΝ Α αριθ. 6 του Ν. 3459/2006 σε βάρος του Βουλευτή Νικολάου ΜΙΧΟΥ και σε βάρος του επίσης Βουλευτή Χρήστου ΠΑΠΠΑ, για την αξιόποινη πράξη της Υπεξαίρεσης μνημείων (άρθρ. 20 παρ. 1 περίπτ. β, 21, 23 και 54 του Ν. 3028/2002), μετά τη νόμιμη άρση της ασυλίας τους και ως προς αυτές τις αξιόποινες πράξεις. Επιπλέον ασκήσαμε ποινική δίωξη και για την αξιόποινη πράξη της απόπειρας ανθρωποκτονίας, από κοινού και κατά συρροή (άρθρ. 42 παρ. 1, 45, 94 παρ. 1, 299 παρ. 1 Π.Κ.), κατ' ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών που αφορούν στην επίθεση μελών και ομάδων της Χρυσής Αυγής, κατά των Αιγύπτιων αλιεργατών, καθόσον αρχικά είχε ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος των δραστών για βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη.

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Μετά τη συνολική εκτίμηση και εν γένει αξιολόγηση όλου του αποδεικτικού υλικού που είχε συγκεντρωθεί, κλην των παραπάνω Βουλευτών και λοιπών προσώπων που είχαν ήδη κληθεί και απολογηθεί ενώπιον των Ανακριτών του Ν. 4022/2011, κλήθηκαν προς απολογία από την Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτη και άλλοι κατηγορούμενοι, μέλη, στελέχη και οπαδοί του ως άνω κόμματος, οι οποίοι εμπλέκονται σε διάφορες αξιόποινες πράξεις, που συνδέονται με τη δράση του και συγκεκριμένα οι 1) Νικόλαος ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ του Λάμπρου 2) Κυριάκος

17 4

ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ του Αναστασίου 3) Ιωάννης
ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ του Δημητρίου 4) Αθανάσιος ΣΤΡΑΤΟΣ του
Θωμά 5) Βασίλειος ΣΙΑΤΟΥΝΗΣ του Κωνσταντίνου 6)
Νικόλαος ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ του Κωνσταντίνου 7)
Γεώργιος ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ του Δημητρίου 8)
Αλέξανδρος ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΙΔΗΣ του Εμμανουήλ 9)
Διονύσιος ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ του Γεωργίου 10) Χρήστος
ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ του Κωνσταντίνου 11) Αντώνιος
ΜΠΟΛΕΤΗΣ του Αλεξίου 12) Γεώργιος ΠΕΡΡΗΣ του
Στυλιανού 13) Θέμις - Ευαγγελία ΣΚΟΡΔΕΛΗ του
Κωνσταντίνου - Παναγιώτη 14) Χρήστος - Αντώνιος
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ του Ευαγγέλου 15) Ιωάννης ΑΓΓΟΣ του
Ζήση 16) Αναστάσιος-Μάριος ΑΝΑΔΙΩΤΗΣ του
Αθανασίου 17) Ελπιδοφόρος ΚΑΛΑΡΙΤΗΣ του Δημητρίου
18) Αναστάσιος ΜΙΧΑΛΑΡΟΣ του Αργυρίου 19) Γεώργιος
ΠΑΤΕΛΗΣ του Βασιλείου 20) Σταύρος ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ του
Κωνσταντίνου 21) Γεώργιος-Χρήστος ΤΕΑΚΑΝΙΚΑΣ του
Σαίτη 22) Δέων ΤΣΑΛΙΚΗΣ του Αρίσιταρχου 23) Αθανάσιος
ΓΕΟΡΓΑΣ του Δημητρίου 24) Ιωάννης ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ του
Γεωργίου 25) Κωνσταντίνος ΚΟΡΚΟΒΙΔΗΣ του Δημοσθένη
και 26) Γεώργιος ΣΤΑΜΠΕΛΟΣ του Δημητρίου, ενώ, προς
απολογία, άλλοι για αρχική και άλλοι για συμπληρωματική,
κλήθηκαν όλοι οι Βουλευτές του πολιτικού κόμματος
«ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Στην προαναφερόμενη υπ' αριθ. πρωτ. 4183 α /28-9-

2013 Αναφορά του διενεργήσαντος την προκαταρκτική εξέταση Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, επισημαίνονται, ενδεικτικά, ως πλέον σοβαρές, διάφορες αξιόποινες πράξεις, οι οποίες φέρονται ότι έχουν τελεσθεί από ηγετικά ή απλά στελέχη, μέλη και οπαδούς του πολιτικού κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ». Όπως δε αναφέρεται χαρακτηριστικά, οι αξιόποινες αυτές πράξεις έχουν τελεσθεί «... σε εφαρμογή των καταστατικών "αρχών" και επιδιώξεων της εγκληματικής αυτής οργάνωσης...». Ως σπουδαιότερες δε επισημαίνονται στο εν λόγω έγγραφο οι εξής:

I) Απόπειρα ανθρωποκτονίας, με δράστη τον Κων/νο ΚΟΝΤΟΜΟΥ, ο οποίος με το υπ' αριθ. 3643/2013 Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών παραπέμφθηκε για να δικαστεί για την παραπάνω πράξη στο ακροατήριο του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών

II) Ανθρωποκτονία, με πρόθεση, από κοινού, σε βάρος του Πακιστανού εργάτη Shahzad Luqman του Khadam, στις 17-1-2013 και περί ώρα 3.25, στα Πετράλωνα, με δράστες τους Διονύσιο ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟ και Χρήστο ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟ, οι οποίοι με το υπ' αριθ. 3082/2013 Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών παραπέμφθηκαν για να δικαστούν στο ακροατήριο του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών και καταδικάστηκαν σε ισόβια κάθειρξη.

III) Απόπειρα ανθρωποκτονίας σε βάρος του ανήλικου μαθητή Φοίβου-Γεώργιου ΔΕΜΕΡΤΖΙΔΗ, στις 28-1-2013, στο Παλαιό Φάληρο Αττικής, έξω από το Γ

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Λύκειο, με δράστη τον Γεώργιο ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟ και συνεργό τον Αλέξανδρο ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΙΔΗ καθώς και άλλα άγνωστα στην ανάκριση άτομα, μέλη της Τοπικής Οργάνωσης του κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» στα Νότια Προάστια, οι οποίοι παραπέμφθηκαν ενώπιον του ακροατηρίου του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών και καταδικάστηκε ο Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ σε κοινή καθείρξεως, ενώ ο δεύτερος παραπέμφθηκε για να δικαστεί ως ανήλικος.

IV) Ληστεία από κοινού, με κατηγορουμένους τους Αλέξανδρο ΒΑΣΙΛΑΚΗ και Άγγελο ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟ

V) Ληστεία, από κοινού, με κατηγορουμένους τους Νικόλαο ΒΟΣΣΟ, κ.λ.π.

VI) Έκρηξη, με κατηγορουμένους τους Χρήστο ΚΙΟΥΜΟΥΡΤΖΟΓΛΟΥ, κ.λ.π.

VII) Παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες και κατηγορουμένους τους Ζήνωνα ΜΑΝΘΟΓΙΑΝΝΗ, κ. λ. π.

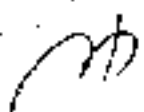
VIII) Βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη, απρόκλητη φθορά ξένης ιδιοκτησίας και διατάραξη οικιακής ειρήνης, από κοινού και κατά συρροή, σε βάρος του Αιγύπτιου αλιεργάτη Embarak Abousid, στις 12-6-2012 και περί ώρα 03.10, στο Πέραμα Αττικής, με αυτουργούς τους κατηγορουμένους Αναστάσιο ΠΑΝΤΑΖΗ, Κων/νο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ, Δημήτριο ΑΓΡΙΟΓΙΑΝΝΗ, Ελένη-Χριστίνα ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΥ, Θωμά ΜΑΡΙΑ, Μάρκο ΕΥΓΕΝΙΚΟ και διάφορα άλλα, άγνωστα στην ανάκριση.

άτομα, μέλη και στελέχη της Τοπικής Οργάνωσης του κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» στο Πέραμα, τα οποία έδρασαν ως «Τάγμα Εφόδου».

IX) Διακεκριμένη διατάραξη της κοινής ειρήνης, απρόκλητες σωματικές βλάβες, διακεκριμένες ψθορές ξένης ιδιοκτησίας, κλπ, από κοινού και κατά συρροή, από δράστες με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους, στις 12-9-2013, στο Πέραμα Αττικής, σε βάρος συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ, στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος, με δράστες και κατηγορούμενους τους Αναστάσιο ΠΑΝΤΑΖΗ, Χρήστο - Αντώνιο ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ, Κυριάκο ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟ, Ιωάννη ΚΑΣΤΡΙΝΟ, καθώς και άλλους άγνωστους στην ανάκριση δράστες, στελέχη και μέλη των Τοπικών Οργανώσεων του κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», στη Νίκαια, στο Πέραμα και στη Σαλαμίνα, οι οποίοι έδρασαν ως «Τάγμα Εφόδου».

X) Απόπειρα ανθρωποκτονίας, από κοινού και κατά συρροή, σε βάρος των Γεωργίου ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ και Ruben Saad, στις 30-6-2008, εντός του ελεύθερου κοινωνικού χώρου «Στέκι Αντίπνοια», στα Πετράλωνα, με αυτουργούς τους Βασίλειο ΣΙΑΤΟΥΝΗ και Αθανάσιο ΣΤΡΑΓΟ και δέκα, τουλάχιστον, ακόμη άγνωστα στην ανάκριση άτομα, όλα μέλη του κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», τα οποία έδρασαν ως «Τάγμα Εφόδου», για την πράξη τους δε αυτή παραπέμφθηκαν ενώπιον του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών και καταδικάστηκαν σε κοινές ποινές καθείρξεως.

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

ΧΙ) Ανθρωποκτονία με πρόθεση του Παύλου ΦΥΣΣΑ,
στις 17-9-2013, στο Κερατσίνι, με κατηγορουμένους για
την υπόθεση αυτή τους Γεώργιο ΡΟΥΠΑΚΙΑ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

Ι ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 42 του Ποινικού Κώδικα «Όποιος, έχοντας αποφασίσει να εκτελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα, επιχειρεί πράξη που περιέχει τουλάχιστον αρχή εκτέλεσης, τιμωρείται, αν το κακούργημα ή το πλημμέλημα δεν ολοκληρώθηκε, με ποινή ελαττωμένη (άρθρο 83 Π.Κ.)». Εξ' αυτών συνάγεται ότι στοιχεία της απόπειρας είναι α) η λήψη αποφάσεως για την τέλεση συγκεκριμένου εγκλήματος β) πράξη που περιέχει τουλάχιστον αρχή εκτελέσεως του εγκλήματος που αποφασίστηκε και γ) μη ολοκλήρωσή του από λόγους ανεξάρτητους της θελήσεως του δράστη. Γενικότερα απόπειρα είναι η πράξη η οποία αποφασίστηκε αλλά δεν ολοκληρώθηκε και πιο συγκεκριμένα αυτή που βρίσκεται μεταξύ της προπαρασκευαστικής πράξεως και της ολοκλήρωσης του εγκλήματος. Η αξιόποινη απόπειρα προσδιορίζεται από τρία στοιχεία και συγκεκριμένα α) το δόλο του δράστη β) την αρχή εκτελέσεως του εγκλήματος και γ) τη μη ολοκλήρωσή του (βλ. Μ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ - Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Ποινικός Κώδικας 3η Έκδοση, σελ. 149 - 150, Α. Π.
219/2002 Ποιν. Χρον. ΝΒ, σελ. 904, Α.Π. 988/1989
Ποιν. Χρον. Ν, σελ. 450, κ.π.).

II ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΗ

Όπως ρητά ορίζεται στην παράγραφο Ι του άρθρου 44 του Ποινικού Κώδικα «Η αλόπειρα μένει ατιμώρητη, αν ο δράστης άρχισε την ενέργεια για την τέλεση κακούργηματος ή πλημμελήματος αλλά δεν την ολοκλήρωσε από δική του βούληση και όχι από εξωτερικά εμπόδια». Από την ερμηνεία της διατάξεως αυτής σαφώς προκύπτει ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την επέλευση των ευεργετικών εννόμων συνεπειών της υπαναχώρησης σε σχέση με την απόπειρα επισεική αντιμετώπιση της υπαναχώρησης από την απόπειρα (πικερασμένη ή μη) είναι η υπαναχώρηση να πραγματοποιήθηκε με τη βούληση του δράστη, δηλαδή να είναι εκούσια και να μην οφείλεται σε εξωτερικά εμπόδια, τα οποία δεν του επιτρέπουν να υλοποιήσει τη βούλησή του (βλ. και Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ: Ποινικός Κώδικας, Ερμηνεία κατ' άρθρο, Τόμος πρώτος, Εκδ. 2η, σελ. 503 και Μ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ-Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ, ο. π., σελ. 158 όπου βιβλιογραφία και νομολογία). Η υπαναχώρηση μπορεί να θεωρηθεί εκούσια όταν π. χ. οφείλεται σε τύψεις συνειδήσεως του δράστη ή σε συναισθηματική φόρτιση ή ευαισθησία του μπροστά στο εγκληματικό αποτέλεσμα, έστω και αν εκδηλώθηκε λίγο πριν την ολοκλήρωση του εγκλήματος..

III ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Στο τρίτο Κεφάλαιο του Γενικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα και στα άρθρα 45-47 αυτού παρατίθενται και περιγράφονται, οι μορφές της συμμετοχικής δράσεως στο έγκλημα. Πράγματι στα εν λόγω άρθρα σαφώς διακρίνονται ως συμμετοχοί στην εγκληματική πράξη, ο συναυτουργός (άρθρ. 45), ο ηθικός αυτουργός (άρθρ. 46 παρ. 1 περιπτ. α), ο άμεσος συνεργός (άρθρ. 46 παρ. 1 περιπτ. β) και ο απλός συνεργός (άρθρ. 47 παρ. 1). Σύμφωνα με τη θεωρία, συνδρομή συνιστά κάθε συμπεριφορά (ενέργεια ή παράλειψη), η οποία αντικειμενικά συμβάλει να ξεπεραστεί μία δυσκολία σχετικά με την πραγμάτωση του εγκλήματος από τον αυτουργό. Η συνδρομή στο δράστη είναι δυνατόν να προσφερθεί με οποιοδήποτε τρόπο, μπορεί δε να διακριθεί α) σε «υλική» ή «φυσική» και «ψυχική» και β) σε «θετική» και «αποθετική». Η «υλική» ή «φυσική» συνδρομή συνίσταται στην παροχή υλικών διευκολύνσεων ή πρακτικά χρήσιμων υπηρεσιών στον αυτουργό του εγκλήματος. Ψυχική συνέργεια υπάρχει όταν η συνδρομή συνίσταται στην ηθική-ψυχική ενίσχυση της ήδη ειλημμένης απόφασης του αυτουργού για την τέλεση της εγκληματικής πράξεως, χωρίς όμως να φτάνει μέχρι του σημείου της πρόκλησης της απόφασης αυτής στον αυτουργό, γιατί τότε θα εκρόκειτο για ηθική αυτουργία (βλ. Α. ΚΟΤΣΑΛΗ, Ποινικό Δίκαιο-Γενικό Μέρος II, σελ. 859, αριθ. παραπομπής 440).

Κατά συνέπεια, με την οποιασδήποτε μορφής συνδρομή καθίσταται δυνατή, διευκολύνεται, επιτείνεται ή διασφαλίζεται η τέλεση του εγκλήματος. Με τη συνδρομή του συνεργού ο φυσικός αυτουργός διευκολύνεται να ξεπεράσει μία ιδιαίτερη δυσκολία. Άλλως, αν παραλειπόταν η πράξη της συνδρομής, θα γινόταν δυσχερέστερη η τέλεση της κύριας πράξης, με κίνδυνο μάλιστα ακόμη και τη μεταίωσή της (Βλ. και Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ: Ποινικός Κώδικας-Ερμηνεία κατ' άρθρο, Τόμος πρώτος, 2η Έκδοση 2014, σελ 550-551). Τέλος, όσον αφορά το υποκειμενικό στοιχείο, στο πρόσωπο του συνεργού, άμεσου ή απλού, αρκεί και ο ενδεχόμενος δόλος, αφού ο νόμος αρκείται στο γεγονός ότι η συνδρομή παρέχεται με πρόθεση. Αρκεί δηλαδή ο συνεργός να θεωρεί ότι η συνδρομή του ενδέχεται να διευκολύνει την κύρια πράξη και να το αποδέχεται, έστω και αν για την κύρια πράξη δεν αρκεί ενδεχόμενος δόλος. (Βλ Χρ. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ποινικό Δίκαιο-Γενικό Μέρος II, σελ. 267, Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ ο. π. σελ. 562)

θεωρήθηκε
Εισηγητής

1) Άμεση συνέργεια

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 παρ. 1 περιπτ. β του Ποινικού Κώδικα, άμεσος συνεργός θεωρείται «... όποιος με πρόθεση παρέσχε άμεση συνδρομή στο δράστη κατά τη διάρκεια αυτής της πράξης και στην εκτέλεση της κύριας πράξης». Από τη γραμματική διατύπωση αλλά και την ερμηνεία της διατάξεως αυτής σαφώς προκύπτει ότι άμεσος συνεργός θεωρείται εκείνος ο οποίος με πρόθεση παρέχει συνδρομή στον αυτουργό

κατά την εκτέλεση και τη διάρκεια της κυρίας πράξεως κατά τέτοιο τρόπο ώστε χωρίς αυτή τη συνδρομή, με βεβαιότητα, δεν θα ήταν δυνατή η τέλεση του εγκλήματος υπό τις περιστάσεις που διαπράχθηκε. Η παροχή συνδρομής προ της πράξεως ουδέποτε συνιστά άμεση συνέργεια. Όταν η παρουσία του συνεργού στον τόπο τελέσεως του εγκλήματος περιορίζει σημαντικά τις δυνατότητες αμύνης του παθόντος ή περιορίζει τις ευκαιρίες του να αποκρούσει ή να αποφύγει την εγκληματική πράξη ή να τραπεί σε φυγή, η συνδρομή είναι υλική και άμεση (Βλ. Α.Π. 1465/2005 Ποιν. Χρον. ΝΣΤ, σελ. 594). Περαιτέρω, ο δόλος του άμεσου συνεργού περιλαμβάνει τη βούληση του για άμεση υποστήριξη του εκτελούντα την κύρια πράξη και τη γνώση της συγκεκριμένης πράξης στην οποία και παρέχει τη συνδρομή του, καθώς και ότι η συνδρομή του αυτή παρέχεται κατά την εκτέλεση της ίδιας πράξης. Σε κάθε περίπτωση ο άμεσος συνεργός δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζει λεπτομέρειες για την πράξη στην οποία παρέχει τη συνδρομή του στον αυτοεργό, δηλαδή δεν απαιτείται να γνωρίζει λεπτομέρειες περί του προσώπου του δράστη ή του παθόντα ή του σκοπού του δράστη της κυρίας πράξεως (Βλ. και Α. ΚΟΤΣΑΛΗ: ο.π, σελ. 856 - 857). Ενόψει των ανωτέρω, αντικειμενικά στοιχεία της άμεσης συνέργειας είναι: α) Συνδρομή β) Αιτιότητα μεταξύ συνδρομής και τέλεσης της άδικης κύριας πράξης γ) Αμεσότητα της συνδρομής δ) Παροχή αυτής κατά την εκτέλεση της άδικης

κύριας πράξης και στην εκτέλεση της άδικης κύριας πράξης (εν της εκτελέσει) και ε) Άδικη κύρια πράξη (Βλ. Ν. ΧΩΡΑΦΑ: Ποινικόν Δίκαιον: - Τόμος Πρώτος, Έκδ. 9η, σελ. 352 - 354, Χ ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΥ ο.π. σελ. 246.).

η) Απλή συνέργεια

Κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 47 του Ποινικού Κώδικα «Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παρ. 1 στοιχ. β του προηγούμενου άρθρου, παρέσχε με πρόθεση σε άλλον οποιαδήποτε συνδρομή πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση της άδικης πράξης που διέπραξε, τιμωρείται ως συνεργός με ποινή ελαττωμένη (άρθρο 83)». Υπό την έννοια αυτή απλή συνέργεια είναι η παροχή με πρόθεση στο δράστη οποιασδήποτε βοήθειας, εφόσον η εν λόγω συνδρομή δεν υφάγεται στην έννοια της άμεσης συνδρομής. Έχει μικρότερη βαρύτητα από την άμεση συνδρομή και έτσι δικαιολογείται η ηπιότερη ποινική μεταχείριση του δράστη. Επίσης είναι νοητή και στα εγκλήματα παραλείψεως, γνήσια ή μη. Για τη στοιχειοθέτηση της απλής συνέργειας απαιτείται ηβελημένη παροχή συνδρομής στον αυτοργό, πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση της άδικης πράξης την οποία ο τελευταίος τελεί. Η παρεχόμενη συνδρομή μπορεί να είναι υλική (φυσική) ή ψυχική, θετική ή αποθετική. Η υλική (φυσική) συνέργεια τελείται με υλικές πράξεις ακόμη και κατά την προπαρασκευή του εγκλήματος. Ψυχική συνέργεια συνιστά η κάθε είδους βοήθεια που παρέχεται στο δράστη για την τέλεση του εγκλήματος το οποίο αυτός έχει προαποφασίσει. Σε όλες τις ως άνω μορφές συνέργειας,

θεωρήθηκε
ο Εισαγγεστής

αποτελεί αυτονόητη προϋπόθεση το γεγονός ότι η προσφορά και η όλη ανάμειξη του απλού συνεργού συνέβαλε και πράγματι διευκόλυνε την τέλεση του εγκλήματος από τον αυτουργό. Απλή συνέργεια συνιστά επίσης και μόνη η παρουσία του συνεργού στον τόπο του εγκλήματος, εφόσον αυτή ενίσχυσε και διευκόλυνε την τέλεση του εγκλήματος, είτε με την ενδυνάμωση της ήδη ειλημμένης εγκληματικής αποφάσεως του αυτουργού, είτε με την παροχή σε αυτόν, δηλ. στον αυτουργό, ενός αυξημένου αισθήματος ασφαλείας.

Ο δόλος του απλού συνεργού συνίσταται στη γνώση του, έστω και σε γενικές γραμμές, για την τέλεση από τον αυτουργό ορισμένης άδικης πράξεως, η οποία αντικειμενικά συνιστά έγκλημα και τη βούληση να συμβάλλει στην τέλεσή της από τον αυτουργό. Σε κάθε περίπτωση αρκεί και ο ενδεχόμενος δόλος. Ο συνεργός δεν απαιτείται να γνωρίζει λεπτομερώς τη πράξη την οποία πρόκειται να τελέσει ο αυτουργός και ιδίως πότε, σε βάρος ποίου, υπό ποιες περιστάσεις, ενώ δεν είναι αναγκαίο να γνωρίζει από πριν ούτε τον αυτουργό ή τον παθόντα ούτε και τις ειδικές περιστάσεις υπό τις οποίες πρόκειται να τελεσθεί η εγκληματική πράξη. Σε κάθε περίπτωση αρκεί και πιθανολόγηση εκ μέρους του ότι, υπό τις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, είναι ενδεχόμενο να διαπραχθεί αξιόποινη πράξη από τον αυτουργό, έστω και αν δεν προβλεφθεί ή δεν είναι

δυνατόν να προβλεφθεί ποια ακριβώς θα είναι η πράξη αυτή. Όταν π.χ. γίνεται μία συμπλοκή μεταξύ διαφόρων ατόμων, εύλογα και εύκολα μπορεί να προβλεφθεί ότι είναι σφόδρα πιθανό να προκληθεί ένας σοβαρός τραυματισμός κάποιου εκ των συμπλεκομένων ή ακόμα και ο θάνατός του από ένα κτύπημα είτε με όπλο είτε με οποιοδήποτε άλλο κατάλληλο αντικείμενο (Βλ. Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ: Ποινικός Κώδικας Ερμηνεία, κατ' άρθρο, Τόμος πρώτος, Έκδοση 2η, σελ. 559 επ. και Τόμος δεύτερος, σελ. 2269 - 2271, Μ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ - Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ, Ποινικός Κώδικας, Έκδοση 3^η, σελ. 181-185 και 875, Α.Π. 225/2013 Ποιν Χρον. ΞΔ σελ. 214, Α. Π. 1465/2005, Ποιν. Χρον. ΝΣΤ σελ. 594, ΑΠ 1401/2003 Ποιν. Χρον ΝΔ, σελ. 313, ΑΠ 1687/2002 Ποιν. Χρον. ΝΓ, σελ. 638, κ.α.)

Θεωρήθηκε
ο Βιοληγιτής

IV ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ ΜΕ ΠΡΟΘΕΣΗ

Σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 299 του Ποινικού Κώδικα «Όποιος με πρόθεση σκότωσε άλλον, τιμωρείται με την ποινή του θανάτου ή με ισόβια κάθειρξη». Για τη συγκρότηση του εν λόγω εγκλήματος απαιτείται αντικειμενικά μεν αφαίρεση ξένης ζωής με θετική ενέργεια ή παράλειψη ενέργειας που οφείλεται από το νόμο, υποκειμενικά δε δόλος, άμεσος ή και ενδεχόμενος, ο οποίος περιλαμβάνει τη γνώση των στοιχείων της πράξεως και τη θέληση καταστροφής της ζωής κατόπιν αποφάσεως που έλαβε ο δράστης σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, η οποία του επέτρεπε να σκεφτεί και να σταθμίσει τόσο τα αίτια που ωθούν στη διάπραξη του

εγκλήματος όσο και εκείνα που εμποδίζουν την τέλεσή του. Ο άμεσος δόλος ανθρωποκτονίας συνίσταται στη γνώση και στη θέληση επελεύσεως των στοιχείων του εγκλήματος και ο ενδεχόμενος στην αποδοχή του ενδεχόμενου αποτελέσματος της θανάτωσης άλλου. Δεν απαιτείται ο δόλος του δράστη να καλύπτει τη θανάτωση συγκεκριμένου και μόνο προσώπου. Αρκεί να κατευθύνεται στην αφαίρεση της ζωής άλλου, έστω και άγνωστης ταυτότητας. Επί ενδεχόμενου δόλου, ο οποίος επίσης αρκεί για τη θεμελίωση της υποκειμενική υπόστασης του εγκλήματος, ο υπαίτιος δεν θέλει ούτε επιδιώκει το εγκληματικό αποτέλεσμα, αλλά το προβλέπει ως ενδεχόμενη συνέπεια της πράξης του ή της παράλειψής του και το αποδέχεται. Αρκεί λοιπόν ο δράστης να γνωρίζει, έστω και ως ενδεχόμενα και να αποδέχεται ότι μπορεί να σκοτώσει άνθρωπο, αφού, όπως προαναφέρθηκε, η ταυτότητα του προσώπου δεν τυποποιείται στην αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος (Βλ. και Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ: Ποινικός Κώδικας-Ερμηνεία κατ' άρθρο, Τόμος Δεύτερος, έκδ. 2η 2014, σελ. 2243-2245). Η αποδοχή του αποτελέσματος είναι κυρίαρχο στοιχείο του ενδεχόμενου δόλου και διαφέρει από την πεποίθηση, ελπίδα ή ευχή αποφυγής του, η οποία αποτελεί στοιχείο της ενσυνείδητης αμέλειας (Α.Π. 225/2013 Ποιν. Χρον. ΞΔ, σελ. 214, Α.Π. 680/2009 Ποιν. Χρον. Ε, σελ. 183, Α.Π. 378/2008, ΝοΒ τόμ. 56, σελ. 2197, Α.Π. Συμβ. 1364/2003 Ποιν. Χρον. ΝΔ, σελ. 517,

κ.α.). Η ενέργεια του δράστη με σκοπό το θάνατο άλλου, δεν είναι αναγκαίο να επιφέρει άμεσα το αποτέλεσμα, το δε άτομο κατά του οποίου αυτή στρέφεται μπορεί να είναι και άγνωστο, αρκεί να υπάρχει μεταξύ της ενέργειας και του αποτελέσματος ο απαιτούμενος αιτιώδης σύνδεσμος. Η ανθρωποκτονία είναι έγκλημα κοινό. Υποκείμενο του εγκλήματος μπορεί να είναι οποιοσδήποτε άνθρωπος και αντικείμενο αυτού οποιοσδήποτε άλλος άνθρωπος. Ασφαλώς προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η ανθρώπινη ζωή. Εφόσον το έγκλημα της ανθρωποκτονίας είναι έγκλημα αποτελέσματος, το αξιόποινο αποτέλεσμα μπορεί να προκληθεί και με παράλειψη, εφόσον βεβαίως συντρέχουν οι όροι του άρθρου 15 του Ποινικού Κώδικα, δηλαδή όταν υπάρχει ιδιαίτερη νομική υποχρέωση του δράστη να προβεί σε συγκεκριμένη πράξη, η παράλειψη της οποίας επιφέρει αιτιωδώς το αποτέλεσμα του θανάτου (βλ. ΑΠ 205/2007 Ποιν. Χρον. ΝΖ, σελ. 35, ΑΠ Συμβ. 540/2006 Ποιν. Χρον. ΝΣΤ, σελ. 933, Α.Π. 1174/2003 Ποιν. Χρον. ΝΓ, σελ. 313 κ.α.).

θεωρήθηκε
ο Εισαγγεστής

Σε περίπτωση τελέσεως του εν λόγω εγκλήματος, αλλά και απόπειρας αυτού, για τη διακρίβωση του εξαιρετικά κρίσιμου στοιχείου της ύπαρξης ή μη ανθρωποκτόνου δόλου στο πρόσωπο του δράστη, πρέπει να καταγράφονται, να αξιολογούνται και να ερμηνεύονται αντικειμενικοί όροι, τρέκλοι, μέσα και οι εν γένει συνθήκες, υπό τις οποίες εκδηλώθηκε - η συμπεριφορά του δράστη. Τέτοια αντικειμενικά και κατάλληλα προς ερμηνεία και για το σχηματισμό δικανικής πεποίθησης στοιχεία αποτελούν,

ενδεικτικά, το σημείο του σώματος που επλήγη το θύμα, ο αριθμός των πληγμάτων και η έντασή τους, το μέσον με το οποίο επλήγη, η απόσταση μεταξύ δράστη και θύματος και διάφορα άλλα συναφή αποδεικτικά στοιχεία και δεδομένα (Α.Π. 589/2013 ΤΝΠ Νόμος, Α.Π. 626/1986 Ποιν. Χρον. ΑΣΤ, σελ. 706, Α.Π. 911/1981 Ποιν. Χρον. ΑΒ, σελ. 169, κ.α.)

Ο διελός δόλος του απλού συνεργού σε ανθρωποκτονία εκ προθέσεως περιλαμβάνει το μεν τη γνώση του για την τέλεση από τον αυτουργό ορισμένου εγκλήματος, το οποίο αντικειμενικά συνιστά το έγκλημα της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως, έστω και αν ακόμα αμφιβάλλει για την τέλεση του εν λόγω εγκλήματος από τον αυτουργό, το δε τη βούληση ή την αποδοχή του να συμβάλει με τη συνδρομή του στην πραγμάτωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος. Επειδή δε στο κακούργημα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση (άρθρ. 299 παρ. 1 Π.Κ.) δεν απαιτείται ειδική μορφή δόλου για τον αυτουργό, είναι δυνατή η συνδρομή ενδεχόμενου δόλου και στο πρόσωπο του απλού συνεργού ως προς τον ένα από τους δύο δόλους ή και ως προς αμφοτέρους.

Από πρακτικής πλευράς η συνδρομή του απλού συνεργού στο έγκλημα της ανθρωποκτονίας με πρόθεση μπορεί να παρασχεθεί με οποιονδήποτε τρόπο, κυρίως όμως με την ενεργό παρουσία του στον τόπο του εγκλήματος και την ενθάρρυνση του αυτουργού, με οποιοδήποτε τρόπο,

όπως π.χ. με φωνές, ιαχές, χειρονομίες, συνθήματα, δημιουργία αισθήματος ασφάλειας και υπεροχής έναντι του θύματος, διασφάλιση οδού διαφυγής, εξαφάνιση των ιχνών και των στοιχείων του εγκλήματος, κλπ. Για την εξ' υποκειμένου στοιχειοθέτηση της συνδρομής, δεν απαιτείται ο απλός συνεργός να γνωρίζει τις λεπτομέρειες της πράξης και ιδίως πότε, πού καθώς και υπό ποιες ειδικές συνθήκες θα τελεσθεί αυτή από τον αυτουργό. (Α.Π. 225/2013 Ποιν. Χρον. ΝΔ, σελ. 214. Α.Π 1471/2010, ΑΠ 779/2010 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 807/2008 Ποιν. Λόγ. 2008, σελ. 524, κ.α., καθώς και βιβλιογραφία και θεωρία ο.π.,)

Υ ΕΙΣΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 187 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα «Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών τιμωρείται όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή περισσότερα πρόσωπα (οργάνωση) που επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων κακούργημάτων που προβλέπονται στα άρθρα... 264 (εμπρησμός)...299 (ανθρωποκτονία με πρόθεση) ... 310 (βαριά σωματική βλάβη)... όπως επίσης περισσότερων κακούργημάτων που προβλέπονται στη νομοθεσία περί ναρκωτικών, όπλων, εκρηκτικών υλών και προστασίας από υλικά που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες », ενώ σύμφωνα με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου « Όποιος διευθύνει την οργάνωση της πρώτης παραγράφου τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών». Τέλος,

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

20

17 2

σύμφωνα με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 6 του εν λόγω άρθρου «Η κατασκευή, προμήθεια ή κατοχή όπλων, εκρηκτικών υλών και χημικών ή βιολογικών υλικών ή υλικών που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες προς εξυπηρέτηση των σκοπών της οργάνωσης της παραγράφου 1 ή της συμμορίας της παραγράφου 3 ή η επιδίωξη οικονομικό ή άλλο υλικού οφέλους των μελών τους συνιστούν επιβαρυντικές περιστάσεις. Η μη τέλεση οποιουδήποτε από τα επιδιωκόμενα εγκλήματα των παραγράφων 1 και 3 συνιστά ελαφρυντική περίπτωση. Η απλή ψυχική συνέργεια στα εγκλήματα της συγκρότησης ή συμμετοχής κατά την παράγραφο 1 ή της συμμορίας κατά την παράγραφο 3 δεν τιμωρείται, εφόσον τα μέλη της οργάνωσης ή συμμορίας δεν επιδιώκουν οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος».

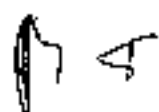
Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου προβλέπεται ως βασικό έγκλημα η συγκρότηση οργάνωσης με σκοπό τη συστηματική τέλεση επιλεγμένων και συγκεκριμένων αξιοποίνων πράξεων, οι οποίες διακρίνονται για την αυξημένη απαξία και αντικοινωνικότητά τους καθώς και η συμμετοχή σε αυτή. Με τον τρόπο αυτό ο νομοθέτης επεδίωξε να αντιμετωπίσει και να εξουδετερώσει, άμεσα και αποτελεσματικά, νέες για την εποχή του και εξαιρετικά σοβαρές μορφές του οργανωμένου εγκλήματος. Έτσι, το βασικό έγκλημα της παραγράφου αναβαθμίστηκε σε

κακούργημα υπό την προϋπόθεση ότι ... οι σχεδιαζόμενες εγκληματικές πράξεις είναι επίσης κακούργηματα στρεφόμενα κατά της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας, της προσωπικής ελευθερίας ή έχουν ως αντικείμενο την οικονομική εκμετάλλευση της γανετήσιας ζωής ή είναι κοινώς επικινδύνα κακούργηματα ή κακούργηματα που στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας, της περιουσίας, του νομίματος και των υπομνημάτων ή τέλος κακούργηματα που προβλέπονται στη νομοθεσία σχετικά με τα ναρκωτικά, τα όπλα και τις εκρηκτικές ύλες και την προστασία από υλικά που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες. Το ως άνω έγκλημα είναι δυννητικής διακινδύνευσης του έννομου αγαθού της Δημόσιας Τάξης και αφηρημένης διακινδύνευσης αόριστου αριθμού έννομων αγαθών. Δημόσια Τάξη είναι η κατάσταση γαλήνης, ηρεμίας, ειρήνης και ευταξίας στην κοινωνία ενός κράτους.

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της παραγράφου 1 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα, το οποίο είναι υπαλλακτικώς μικτό, απαιτείται: α) Η εξ' αρχής δημιουργία (όταν πρόκειται για συγκρότηση) ή η προηγούμενη ύπαρξη (όταν πρόκειται για ένταξη) ομάδας με διαρκή δράση, δηλαδή ενός συνόλου προσώπων με σκοπό την εκδήλωση δράσεως σε βάθος χρόνου και όχι με τρόπο ευκαιριακό ή παροδικό β) Η συμμετοχή κάποιου στην ίδρυση της ομάδας ή η ένταξη του σε αυτήν εκ των υστέρων ως μέλους γ) Τα μέλη της ομάδας αυτής να είναι τουλάχιστον τρία δ) Η ομάδα να έχει

εσωτερική διάρθρωση και ιεραρχική δομή ε) Ο κοινός σκοπός, ο οποίος μπορεί να έχει οποιοδήποτε κίνητρο π.χ. οικονομικό, ιδεολογικό ή οποιοδήποτε άλλο, να αναφέρεται στην τέλεση κάποιου ή κάποιων από τα κακούργηματα που αναφέρονται περιοριστικά στον νόμο, χωρίς όμως να απαιτείται αυτά να είναι εκ των προτέρων επιλεγμένα και καθορισμένα. Σε κάθε περίπτωση δεν αρκεί απλή ένωση κάποιων προσώπων για την τέλεση οποιασδήποτε, τυχαίων, αξιοποιούντων πράξεων. Επομένως, δεν αρκεί η απλή ένωση προσώπων για τη διάπραξη εγκλημάτων, αλλά απαιτείται είτε «συγκρότηση» αυτής είτε «συμμετοχή» σε αυτήν. Στην έννοια της εγκληματικής οργάνωσης υπάγονται ομάδες οι οποίες είναι εξαιρετικά επικίνδυνες, λόγω της ενυπάρχουσας σε αυτές ξεχωριστής δυναμικής τους αλλά και του ενυπάρχοντος στην εσωτερική τους δομή σκοπού τελέσεως εγκλημάτων και μάλιστα ιδιαίτερα σοβαρών.

Κατά την έννοια του νόμου α) εγκληματική οργάνωση είναι η ομάδα που συγκροτείται, με διάρκεια δράσεως, κατόπιν συναπόφασης τουλάχιστον τριών προσώπων. Τα πρόσωπα τα οποία τη συγκροτούν, με την υποταγή της βούλησης κάθε ενός ατομικά στη βούληση της ολότητας, επιδιώκουν κοινό σκοπό και μεταξύ τους τελούν σε τέτοια σχέση, ώστε αυτά να αισθάνονται μεταξύ τους ενιαία και αδιαίρετη μονάδα.. Η ομάδα πρέπει να έχει εσωτερική διάρθρωση και ιεραρχική δομή, με την έννοια

ότι τα νεότερα ή κατώτερα μέλη υποτάσσουν τη βούλησή τους στα παλαιότερα ή ανώτερα και όλοι μαζί, χωρίς να έχει σημασία αν αυτό επιτυγχάνεται ελεύθερα ή με την καλλιέργεια σχέσεων επιβολής-υποταγής, διαμορφώνουν τελικά μία νέα, ενιαία βούληση, αυτή της οργάνωσης, η οποία κατευθύνεται στην επίτευξη ενός κοινού σκοπού, ο οποίος, υποχρεωτικά, αποβλέπει στην τέλεση κάποιου ή κάποιων από τα κακούργηματα που απαριθμούνται περιοριστικά στην παράγραφο 1 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα. Εσωτερικά η εγκληματική οργάνωση έχει ιεραρχική διάρθρωση με διακριτούς ρόλους (αρχηγός-εκτελεστές-υποστηρικτές). Μεταξύ των μελών απαιτείται να υπάρχει πειθαρχία και ενεργός δράση, χωρίς να είναι αναγκαία και η επικοινωνία μεταξύ τους. Αρκεί τα μέλη να εκτελούν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί, χωρίς να απαιτείται το κάθε μέλος ξεχωριστά να συμμετέχει και στο σχηματισμό της εγκληματικής δράσης της οργάνωσης ή στην εν γένει διαμόρφωση της στρατηγικής της. β) Δομημένη ομάδα θεωρείται εκείνη η οποία δεν σχηματίζεται περιστασιακά για τη διάπραξη ενός και μόνο εγκλήματος, αλλά συγκροτείται για να έχει διαρκή εγκληματική δράση σε βάθος χρόνου. Δεν απαιτείται να έχει και τυπικά καθορισμένους ρόλους για τα μέλη της ή ανεπτυγμένη δομή, ούτε απαιτείται η ιδιότητα του μέλους να εμφανίζεται ως συνεχής. Ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο είναι ο πραγματοπαγής χαρακτήρας της ομάδας, με αποτέλεσμα τα μέλη της να είναι δυνατόν να αντικαθίστανται ή να εναλλάσσονται. Είναι αδιάφορο αν οι

Θεωρήθηκε
ο Βιοηγητής

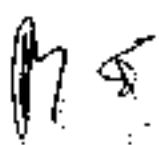
αποφάσεις λαμβάνονται ή όχι με την αρχή της πλειοψηφίας ή της ομοφωνίας ή λόγω των σχέσεων επιταγής και της υπεκοής που τη διέκουν, αρκεί η απόφαση του ενός ή των ολίγων να θεωρείται βούληση της ομάδας. Δεν αρκεί η ομάδα να συγκροτήθηκε για την τέλεση ενός μόνο εγκλήματος και στη συνέχεια να αποφάσισε τη διατήρησή της με σκοπό τη διατήρηση των κτηθέντων. γ) Συγκρότηση της εγκληματικής οργάνωσης είναι η καθοδηγητική και κατευθυντήρια συμβολή στη δημιουργία της. Εκείνοι που συγκροτούν την εγκληματική ομάδα, δεν είναι αναγκαίο να είναι και οι ίδιοι μέλη της. δ) Ένταξη κάποιου ως μέλους στην εγκληματική οργάνωση σημαίνει την ενεργητική συμμετοχή του στην ομάδα με ταυτόχρονη αποδοχή των σκοπών της και με κάθε άλλου είδους στήριξη της δράσεώς της και ε) Μέλος της οργάνωσης είναι εκείνος που υποτάσσει τη βούλησή του στη βούληση αυτής, χωρίς να είναι αναγκαία και η προσωπική συμμετοχή του στο σχεδιασμό ή στην εκτέλεση των εγκλημάτων. Αρκεί κάθε μέλος να γνωρίζει ότι συνεισφέρει στην επίτευξη των στόχων της οργάνωσης με την εκτέλεση των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί. Η επιδίωξη διάπραξης των εγκλημάτων της παραγράφου 1 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα, πρέπει να υπάρχει έστω και κατά την άτυπη βούληση των μετεχόντων, ενώ δεν είναι αναγκαίο να έχουν εξειδικευτεί οι κατ' ιδίαν πράξεις της ομάδας ή να έχει εκδηλωθεί προς τα έξω δραστηριότητα ή και να έχει

σχεδιαστεί έστω και μία πράξη, αλλά αρκεί η ύπαρξη και μόνο της οργάνωσης με τον παραπάνω σκοπό. Δεν είναι αναγκαίο οι εγκληματικές αυτές πράξεις να αποτελούν τον κύριο σκοπό ή την αποκλειστική δραστηριότητα της οργάνωσης, αρκεί ακόμη και να προπαρασκευάζουν την επίτευξη του τελικού σκοπού. Για να γίνει ή να παραμείνει κάποιος μέλος της ομάδας απαιτείται και αρκεί η εκ μέρους του αποδοχή του σκοπού της, χωρίς να είναι αναγκαία και η προσωπική συμμετοχή του σε επί μέρους πράξεις, οι οποίες οδηγούν στην επίτευξη του σκοπού. Αντίθετα, για την αποχώρηση του μέλους από την ομάδα απαιτείται η εξωτερίκευση βούλησης αντίθετης, από εκείνη που είχε εκδηλωθεί κατά τη συγκρότησή της ή την ένταξή της σε αυτή, διότι με δεδομένο ότι πρόκειται για έγκλημα διαρκές, η αξιόποινη συμπεριφορά παρατείνεται από την αρχική εκδήλωσή της κατά τη συγκρότηση της ομάδας ή την ένταξή της σε αυτήν, μέχρι την εξάρθρωσή της ή τη με κάποιον εμφανή τρόπο προηγούμενη διάλυσή της ή αποχώρηση μέλους από αυτήν.

Θεωρήθηκε
ο Εισαγγελέας

Τέλος, όσον αφορά στην αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο δεύτερο παράγρ. 1 εδάφ. γ του Ν. 3875/20-9-2010 « Όποιος διευθύνει την οργάνωση της πρώτης παραγράφου τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών ». Έτσι προβλέπεται αυστηρότερη μεταχείριση για το πρόσωπο εκείνο το οποίο το οποίο, με οποιονδήποτε τρόπο, διατάσσει, καθοδηγεί και εκοπτεύει τα

μέλη της οργάνωσης, για την επίτευξη των στόχων της και των εγκληματικών σκοπών της. Ενδεχομένως, τις αυξημένες αυτές αρμοδιότητες και καθήκοντα να έχουν πλείονα του ενός πρόσωπα, τα οποία με τις δικές τους ενέργειες συνεπικουρούν το έργο του εμφανιζομένου προς τα έξω ενός και μοναδικού αρχηγού. Εφόσον όμως, πλην του « ενός ανδρός » και αυτά τα άτομα, στο πλαίσιο της εγκληματικής δράσεως της οργάνωσης και για την επίτευξη των εγκληματικών σκοπών της, κατά το μέρος που τους αναλογεί, δίνουν δεσμευτικές εντολές στα ιεραρχικά κατώτερα μέλη της, τις οποίες αυτά οφείλουν να εκτελέσουν, τότε πρέπει να θεωρηθεί ότι διευθύνουν την εγκληματική οργάνωση, εφόσον η παρουσία τους σε αυτήν δεν εξαντλείται, αποκλειστικά και μόνο, στην εκτέλεση των εντολών του αρχηγού αλλά και τα ίδια υποδεικνύουν σε άλλους περί του πρακτέου δίνοντάς τους ανάλογες εντολές. Τα ίδια ισχύουν και στην περίπτωση κατά την οποία τα εν λόγω άτομα εγκρίνουν την παράνομη δράση των άλλων μελών της εγκληματικής οργάνωσης, η οποία εκδηλώνεται στο πλαίσιο της επίτευξης των παράνομων σκοπών της.

Από υποκειμενικής πλευράς απαιτείται η ύπαρξη δόλου και οι εντασσόμενοι ως μέλη στην εγκληματική οργάνωση πρέπει να θέλουν την ένταξή τους σε αυτήν. Πρόκειται για έγκλημα υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης, επειδή απαιτείται κάθε ένα από τα μέλη της

οργάνωσης να έχει ως σκοπό τη διάπραξη περισσότερων από τα κακούργηματα που αναφέρονται στο άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα. Ο ειδικός αυτός δόλος, ο οποίος μπορεί να είναι και επιγενόμενος, εκδηλώνεται με την ενεργητική συμμετοχή του μέλους στις εκδηλώσεις και στις δραστηριότητες της εγκληματικής ομάδας, την αποδοχή των σκοπών της ως θεμιτών, την προπαγάνδισή τους, τη χρηματοδότηση της οργάνωσης, την προσέλκυση άλλων μελών ή και την κάθε είδους στήριξη, τη συμμετοχή σε στρατιωτική εκπαίδευση, εορταστικές συναθροίσεις και εκδηλώσεις, ομιλίες, τη μη αποκήρυξη της βίας και τη μη αποχώρησή του από την ομάδα, χωρίς να είναι απαραίτητη η διάπραξη εκ μέρους του αξιοποιούντων πράξεων. Η επιδίωξη διάπραξης των εγκλημάτων αυτών πρέπει να υπάρχει έστω και στην άτυπη βούληση των μελών της ομάδας, ενώ δεν είναι αναγκαίο να έχει εκδηλωθεί προς τα έξω η δραστηριότητα της ομάδας ή να έχει σχεδιαστεί έστω και μία πράξη. Αρκεί η ύπαρξη της οργάνωσης με τον ως άνω σκοπό, ο οποίος δεν είναι αναγκαίο να αποτελεί τον κύριο σκοπό της οργάνωσης ή την αποκλειστική δραστηριότητά της, ενώ το κίνητρο μπορεί να είναι οικονομικό ή και ιδεολογικό ή και οποιοδήποτε άλλο. Ο ειδικός δόλος πρέπει να θεωρηθεί ως ενιαίος, υπό την έννοια τα μέλη της ομάδας έχουν προαποφασίσει κατά την ίδρυση της οργάνωσης ότι η δράση τους θα εκδηλωθεί σε βάθος χρόνου με την τέλεση περισσότερων κακούργημάτων, έστω και αν δεν έχουν σχεδιαστεί οι λεπτομέρειες, ενώ αρκεί η συνδρομή στο πρόσωπο του δράστη ακόμη και ενδεχόμενου δόλου. Σε

Θεωρήθηκε
ο Βισαγρητής

κάθε δε περίπτωση αποδεικνύεται με βάση τη συμμετοχή στις πάσης φύσεως εκδηλώσεις της οργάνωσης και κυρίως με βάση τη γνώση γεγονότων που μαρτυρούν επιδίωξη ή χρήση βίας και εντεύθεν τη διάπραξη κακουργημάτων, την αποδοχή αυτών ως θεμιτών σκοπών, τη μη αποκήρυξη της βίας, την παραμονή στην ομάδα με στόχο την εξυπηρέτηση του κοινού σκοπού, ο οποίος μπορεί έχει οποιοδήποτε κίνητρο, π.χ. οικονομικό, ιδεολογικό ή οποιονδήποτε άλλο.

Η αξιόποινη πράξη της εγκληματικής οργάνωσης τελεί σε αληθινή πραγματική συρροή με τα άλλα εγκλήματα που διαπράττουν τα μέλη της για την υλοποίηση των σκοπών της, αφού με το έγκλημα του άρθρου 187 τιμωρείται μόνο η συγκρότηση της ομάδας ή η ένταξη κάποιου σε αυτήν ως μέλους. Αντίθετα, η τέλεση των περισσότερων κακουργημάτων συνιστά το περιεχόμενο του άμεσου δόλου α βαθμού, ως στοιχείου της υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης του εν λόγω εγκλήματος. Πρόκειται δε για έγκλημα αφηρημένης-δυννητικής διακινδύνευσης του έννομου αγαθού της δημόσιας τάξης, δηλαδή της κατάστασης γαλήνης, ηρεμίας, ειρήνης και ευταξίας στην κοινωνία ενός Κράτους, στην οποία προσβάλλονται με βλάβη ή διακινδύνευση τα από αυτήν επιλεγόμενα ως προστατευόμενα έννομα αγαθά του κοινωνικού συνόλου. Το εν λόγω έγκλημα προυποθέτει συγκλίνουσα δράση περισσότερων ατόμων, κάθε ένα δε από αυτά είναι και αυτόργος είτε είναι ιδρυτής είτε μέλος της εγκληματικής

οργάνωσης.

Η συγκρότηση εγκληματικής ομάδας είναι έγκλημα στιγμιαίο, παραγραφόμενο ανεξάρτητα από τη διάρκεια της, η οποία δεν μπορεί να είναι εκ των προτέρων προσδιορισμένη. Μπορεί να είναι αόριστης διάρκειας ή η διάρκεια της να μην έχει υπολογιστεί ακριβώς, αρκεί να εκτείνεται σε βάθος χρόνου. Η ένταξη σε αυτή είναι διαρκές έγκλημα και διαρκεί όσο υπάρχει η ιδιότητα του μέλους, αμέσως μετά δε την απώλεια της ιδιότητας αυτής, αρχίζει η παραγραφή του εγκλήματος για το συγκεκριμένο μέλος, αφού στα διαρκή εγκλήματα ο χρόνος παραγραφής αρχίζει από την ημέρα που έληξε η παράνομη κατάσταση. Το διαρκές έγκλημα έχει το χαρακτήρα του αυτοφώρου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται δικονομικά. Σύμφωνα δε με την κρατούσα στη νομολογία και στη θεωρία άποψη, επί διαρκούς εγκλήματος, με την άσκηση της ποινικής δίωξης και την πληροφόρηση του δράστη σχετικά με αυτήν, επέρχεται διακοπή της συνέχισής του εγκλήματος ως ενταίου, η δε εξακολούθησή του αποτελεί νέα ξεχωριστή πράξη για την οποία μπορεί να ασκηθεί νέα ποινική δίωξη. Επομένως, στην υπό κρίση υπόθεση, χρόνος τελέσεως του εγκλήματος με τη μορφή της συγκρότησης εγκληματικής οργάνωσης πρέπει να θεωρηθεί εκείνος κατά τον οποίο εκδηλώθηκε η πρώτη από τις πράξεις εκείνες οι οποίες μπορούν να θεωρηθούν ότι εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα, έστω και αν δεν υπήρξε γι' αυτήν οποιαδήποτε νόμιμη παρέμβαση της Πολιτείας με τα αρμόδια προς τούτο όργανά της, π.χ. άσκηση ποινικής

θεωρήθηκε
ο Εισαγγεστής

M

M 4

διώξεως σε βάρος των υπαιτίων κλπ. Αντίστοιχα, χρόνος τελέσεως του ίδιου εγκλήματος με τη μορφή της ένταξης σε αυτή πρέπει να θεωρηθεί εκείνος κατά τον οποίο αποκαλύφθηκε η σχετική παράνομη δράση και τελικά έπαυσε ως προς τα μέλη της με την άσκηση σε βάρος τους ποινικής διώξεως., είτε in rem είτε in personam.

Σύμφωνα με τους ορισμούς της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του Συντάγματος «Έλληνες πολίτες που έχουν το εκλογικό δικαίωμα μπορούν ελεύθερα να ιδρύουν και να συμμετέχουν σε πολιτικά κόμματα, που η οργάνωση και η δράση τους οφείλει να εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Πολίτες που δεν απέκτησαν ακόμη το δικαίωμα να εκλέγουν μπορούν να συμμετέχουν στα τμήματα νέων των κομμάτων». Επομένως, απαραίτητη προϋπόθεση για τη νόμιμη λειτουργία ενός πολιτικού κόμματος είναι να εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Κατά την εν λόγω Συνταγματική επιταγή, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί νόμιμο πολιτικό κόμμα η ένωση προσώπων ή η οργάνωση η οποία, υπό το μανδύα του πολιτικού κόμματος, επιδιώκει την επίτευξη των στόχων της με τη χρήση σωματικής ή ένοπλης βίας, εκτόξευση απειλών κατά της ανθρώπινης ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας οποιουδήποτε πολίτη με πραγματικό σκοπό την τέλεση αξιοποιήσιμων πράξεων και την περαιτέρω διασάλευση της Δημόσιας τάξης. Στην περίπτωση αυτή, η λειτουργία ενός

τέτοιου κόμματος δεν θα μπορούσε να νομιμοποιήσει την
οποιαδήποτε προσβολή, διακινδύνευση ή βλάβη των
έννομων αγαθών των πολιτών αλλά και των εννόμων
συμφερόντων του Κράτους. Ειδικότερα, όπως γίνεται
δεκτό «... τα ελληνικά ποινικά δικαστήρια δικαιούνται να
κρίνουν και να θεωρήσουν και ένα πολιτικό κόμμα ως
εγκληματική οργάνωση...», ενώ κατ' ερμηνεία του ως άνω
άρθρου του Συντάγματος γίνεται επίσης δεκτό ότι «Το ίδιο
το Σύνταγμα επομένως θέτει ως πρωταρχική προϋπόθεση
για την υπόσταση και τη λειτουργία ενός πολιτικού
κόμματος το να εξυπηρετεί η οργάνωση και η δράση του
την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος.
Με άλλα λόγια το Σύνταγμα λέει: Για να έχει αξίωση
σεβασμού ένα πολιτικό κόμμα είναι ανάγκη να εξυπηρετεί
με την οργάνωση και τη δράση του την ελεύθερη λειτουργία
του δημοκρατικού πολιτεύματος, κάτι που έρχεται σε
διαμετρική αντίθεση με τη χρήση σωματικής ή ένοπλης
βίας, την εκτόξευση απειλών κατά της ανθρώπινης ζωής
και την εκδίωξη εγκληματικής δραστηριότητας. Άλλωστε
σε μια τέτοια περίπτωση όσοι άσκησαν το ατομικό
δικαίωμα της ίδρυσης κόμματος με σκοπό τη διάπραξη
κακουργημάτων έχουν ήδη προβεί σε καταχρηστική
άσκηση δικαιώματος (άρθρο 25 άρ. 3 Συντ.: «Η
καταχρηστική άσκηση δικαιώματος δεν επιτρέπεται»),
επειδή επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς από την
ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος,
επιδιώκουν την προσβολή των δικαιωμάτων άλλων
ανθρώπων (ζωή, ιδιοκτησία, περιουσία, ελευθερία, κλπ)

θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

και παραβιάζουν έτσι το Σύνταγμα. Σε καμία περίπτωση η λειτουργία ενός τέτοιου κόμματος δεν θα μπορούσε να νομιμοποιήσει την προσβολή, με βλάβη ή διακινδύνευση των έννομων αγαθών των μελών της κοινωνίας ή του κράτους» (Βλ. και Χ. ΣΑΤΛΑΝΗ-Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ: Είναι δυνατή η θεώρηση ενός πολιτικού κόμματος ή μιας πολιτικής οργάνωσης ως εγκληματικής οργάνωσης; Ποιν. Δ/νη τ. 2013, σελ. 761). Συμπερασματικά, δεν αποκλείεται να συνιστά εγκληματική οργάνωση, κατά την έννοια του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα και το πολιτικό κόμμα, στο μέτρο και στο βαθμό που παρεκκλίνει από τη Συνταγματική του αποστολή και συντρέχουν οι απαιτούμενες από το νόμο προϋποθέσεις για το χαρακτηρισμό του ως εγκληματική οργάνωση.

(Για όλα τα παραπάνω βλ. και Α.Π. 1058/2013 Ποιν. Δ/νη 2014, σελ. 560, Α.Π. 1040/2011 Ποιν. Χρον. ΞΒ, σελ. 420, Α.Π. 743/2011 Ποιν. Δ/νη 2011, σελ. 17, Α.Π. 1375/2009 Τ.Ν.Π. Νόμος, Α.Π. 402/2004 Πράξη και Λόγος Ποιν. Δικ., τ. 2004, σελ. 261, Α.Π. 87/2000 Ποιν. Χρον. Ν, σελ. 405, ΑΠ 1887/1999 Ποιν. Χρον. Ν, σελ. 818, Α.Π. 246/1993 ΝοΒ τ 41, σελ. 1116, Εφετ. Αθην. 3028/03 Ποιν. Χρον. ΝΕ, σελ. 164, Εφετ. Αθην. 699, 780, 809, 3244/2003 Ποιν. Χρον. ΝΔ, σελ. 993, Εφετ. Θράκης 144/2008 Ποιν. Χρον. Ξ, σελ. 46, Συμβ. Εφετ. Αθην. 30/2005 Ποιν. Δ/νη τ. 2005, σελ. 667, Συμβ. Εφετ. Θεσ/κης 51/2005 Πραξ. και Λόγ. Ποιν.

Δικ/νη, τόμος 2005, σελ. 76. Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ:
Ποινικός Κώδικας Ερμηνεία κατ' άρθρο - Τόμος
Πρώτος - Άρθρα 1 - 34, 2η έκδοση 2014, σελ. 1222 -
1245, Μ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ - Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ Ποινικός
Κώδικας, 3^η έκδοση, σελ. 499-502, Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ:
Εγκληματική οργάνωση - άρθρ. 187 Π. Κ. - Χαρακτήρας
του εγκλήματος ως διαρκούς ή στιγμιαίου -
Εκκρεμοδικία, Ποιν. Δ/νη, τ. 2005, σελ. 1429 επ. και την
Εισηγητική Έκθεση του Ν. 2928/2001, Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ-Κ.
ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΟΥ: Εγκληματικές οργανώσεις και πολιτικά
κόμματα, Ποιν. Δ/νη, τ. 2014, σελ. 169).

Με βάση τα προαναφερόμενα, μία εγκληματική
οργάνωση, εφόσον συγκροτείται και λειτουργεί
εγκληματικά κατά την έννοια και τις προϋποθέσεις του
νόμου, είναι αυθόπαρκτη και απολύτως ανεξάρτητη από
την οντότητα ενός πολιτικού κόμματος ή οποιουδήποτε
άλλου νόμιμου φορέα ή σχηματισμού. Είναι αδιάφορο αν
τα μέλη της έχουν ή όχι κομματική ή οποιαδήποτε άλλη
ιδιότητα και δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι αν
κάποιος δεν είναι μέλος ενός πολιτικού κόμματος, κατά
τους όρους και τις προϋποθέσεις του καταστατικού του, δεν
είναι δυνατόν να αποτελέσει μέλος εγκληματικής
οργάνωσης η οποία εκκολάφθηκε στους κόλπους του και
δραστηριοποιείται υπό την κάλυψή του, εφ' όσον βέβαια
συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις που ορίζονται από τον
Ποινικό Κώδικα και ο ίδιος έχει ενεργό και ουσιαστική
συμμετοχή και δράση στην τέλεση των αξιοποιήσιμων
πράξεων.

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

VI) ΒΑΡΙΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ

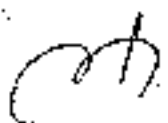
Όπως ορίζεται στο άρθρο 310 του Ποινικού Κώδικα «1. Αν η πράξη του άρθρου 308 είχε επακόλουθο τη βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του παθόντος, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Ο υπαίτιος της πράξεως του προηγούμενου εδαφίου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών, αν ενήργησε με καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου του 2. Βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση υπάρχει ιδίως αν η πράξη προξένησε στον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά και μακροχρόνια αρρώστια ή σοβαρό ακρωτηριασμό ή αν τον εμπόδισε σημαντικά για πολύ χρόνο να χρησιμοποιεί το σώμα ή τη διάνοιά του 3. Αν ο υπαίτιος επιδίωκε το αποτέλεσμα που προξένησε τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών» Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι στοιχεία του εγκλήματος της βαριάς σωματικής βλάβης είναι α) Η πρόκληση κάθε είδους σωματικής βλάβης β) Η βλάβη αυτή να είχε ως επακόλουθο τη βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του παθόντος. Δηλαδή απαιτείται η ύπαρξη αντικειμενικού αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της απλής σωματικής βλάβης και της βαριάς μη σκοπούμενης η οποία ακολούθησε. Πρόκειται για έγκλημα εκ του αποτελέσματος και δεν ερευνάται ο τρόπος τελέσεώς του. γ) Υποκειμενικώς, άμεσος δόλος ως προς τη βλαπτική πράξη της απλής σωματικής βλάβης, το βαρύτερο όμως αποτέλεσμα πρέπει να μπορεί να αποδοθεί σε αμέλεια του

δράστη που δεν το προέβλεψε, επειδή δεν κατέβαλε την προσοχή που όφειλε από τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε το βαρύτερο αποτέλεσμα της πρόκλησης βαριάς σωματικής βλάβης, τότε συγκροτείται η επιβαρυντική περίπτωση της παραγράφου 3. Αν όμως υπήρχε ανθρωποκτόνος σκοπός, πρόκειται για απόπειρα ανθρωποκτονίας. Τέλος, επιβαρυντική περίπτωση του εγκλήματος υφίσταται αν ο δράστης τέλεσε την πράξη με καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου του (βλ. Μ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ-Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ: Ποινικός Κώδικας, 3 η έκδοση, σελ. 936-940, Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ: Ποινικός Κώδικας, Ερμηνεία κατ' άρθρο, Τόμος 2 ος, σελ. 2449-2457, Α. ΚΟΝΤΑΞΗ: Ποινικός Κώδικας, Τόμος Β, έκδοση Γ, σελ. 2633, Γ. ΜΠΕΚΑ: Η προστασία της ζωής και της υγείας στον Ποινικό Κώδικα, σελ. 356-357, Α. Π. 62/2007 Ποιν. Χρον. ΝΖ, σελ. 922, Α.Π. 1651/2006 Ποιν. Χρον. ΝΖ, σελ. 738, Α.Π. 816/1980 Ποιν. Χρον. Α, σελ. 883).

VII) ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΟΠΛΩΝ

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 περ. α του Ν. 2168/1993, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από το άρθρο 1 του Ν. 3944/2011 «Όπλο είναι κάθε μηχανήμα, το οποίο εκ κατασκευής, μετατροπής ή τροποποίησης, με ωστική δύναμη που παράγεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτοξεύει βλήμα, βλαπτικές χημικές ή άλλες ουσίες, ακτίνες ή φλόγες ή αέρια και μπορεί να επιφέρει κάκωση ή βλάβη της υγείας σε πρόσωπα ή βλάβη σε πράγματα ή να προκαλέσει

θεωρήθηκε
ο Εισαγγεστής

πυρκαγιά, όπως και κάθε συσκευή, που μπορεί να προκαλέσει με οποιονδήποτε τρόπο τα ανωτέρω αποτελέσματα. Στην έννοια του όπλου περιλαμβάνεται οποιοδήποτε πυροβόλο όπλο και ιδίως πολεμικά τυφέκια, πολυβόλα, υποπολυβόλα, πιστόλια, περιστροφα, όπλα κρότου-αερίων, βαρέα όπλα, όπλα πυροβολικού και όπλα ευθυτενούς ή καμπύλης τροχιάς, καθώς επίσης χειροβομβίδες και νάρκες κάθε τύπου». Επίσης, σύμφωνα με την περίπτωση δ του ίδιου άρθρου «Πυρομαχικά είναι τα κάθε είδους εφόδια βολής, ανεξαρτήτως εάν φέρουν βολίδα ή όχι και ιδίως τα φυσίγγια πολεμικών τυφεκίων, αυτόματων όπλων, πολυβόλων, υποπολυβόλων, πιστολιών και περιστρώφων, τα βλήματα βαρέων όπλων και πυροβολικού, καθώς και τα συστήματα που αποτελούνται από εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς ή συνδυασμούς αυτών, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν όπως είναι ή να βληθούν με όπλα ευθυτενούς ή καμπύλης τροχιάς. Στην έννοια των πυρομαχικών περιλαμβάνονται και τα ενεργά επί μέρους στοιχεία αυτών (καψύλλια, καψυλλιωμένοι κάλυκες, ειδικού τύπου βολίδες και ιδίως εκρηκτικές, εμπρηστικές ή τροχοδεικτικές, βραδύκωνστα υλικά, κλπ), τα αβολίδωτα φυσίγγια κρότου-αερίων, καθώς και τα κάθε είδους εφόδια βολής όπλων, οποιουδήποτε τύπου, που περιέχουν βλαπτικές χημικές ή άλλες ουσίες ή γόμωση εκρηκτικής ύλης», ενώ σύμφωνα με την περίπτωση η αυτού «Μέρος όπλου είναι κάθε τμήμα ή

τεμάχιο ειδικά σχεδιασμένο και απαραίτητο για τη λειτουργία του, μεταξύ των οποίων η κάννη, ο κορμός-βάση, το βυκίο, το κλείστρο ή κινητό ουραίο, η θαλάμη και ο γεμιστήρας».

Περαιτέρω, στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ίδιου Νόμου ορίζεται ότι «Η κατοχή όπλων και λοικών αντικειμένων, που διαλαμβάνονται στο άρθρο 1 του παρόντος νόμου, απαγορεύεται, εκτός των περιπτώσεων που προβλέπονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού», ενώ στην παράγραφο 8 αυτού ορίζεται ότι «α. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών τιμωρούνται οι παραβάτες των παραγράφων 1 και 2 πλην της περίπτ. η του παρόντος άρθρου. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος μετατρέπει ή παραλλάσσει όπλο από τα αναφερόμενα στο άρθρο 1 παρ. 1, περιπτώσεις α, β, γ και παρ. 3 περιπτώσεις στ και ζ ή απαλείφει ή παραποιεί τον αριθμό του ή οποιωδήποτε άλλο στοιχείο της σήμανσής του β. Με φυλάκιση μέχρις ενός (1) έτους τιμωρούνται οι παραβάτες των διατάξεων των παραγράφων 2 περίπτ. η, 3, 4 και 6 του παρόντος άρθρου γ. Οι παραβάτες των διατάξεων της παραγράφου 7 τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι έξι (6) μηνών και σε περίπτωση που αποσκοπούν σε κατάκρηση των ανευρεθέντων αντικειμένων, με τις ποινές των προηγούμενων εδαφίων, ανάλογα με το είδος του ανευρεθέντος αντικειμένου».

Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 του ίδιου ως άνω Ν. 2168/1993 «Όποιος με χρήση όπλου ή

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

άλλου αντικειμένου αναφερόμενου στον παρόντα νόμο... διαπράξει κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο ή αμέλεια και καταδικασθεί, ανεξάρτητα από την ποινή που επιβάλλεται γι' αυτό, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών».

Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι όπλα θεωρούνται τα αντικείμενα που είναι πρόσφορα για επίθεση ή άμυνα, μεταξύ των οποίων και τα μαχαίρια, κάθε είδους, εκτός βέβαια εκείνων που η κατοχή τους δικαιολογείται για επαγγελματική ή εκπαιδευτική χρήση, τέχνη, θήρα ή αλιεία ή άλλη συναφή χρήση. Οπλοχρησία δε τελεί εκείνος ο οποίος χρησιμοποιεί το όπλο σύμφωνα με τον ειδικό λειτουργικό προορισμό του (ΑΠ. Όλομ. 760/1988 Ποιν. Χρον. ΑΗ, σελ. 877, ΑΠ 2396/2004 Ποιν. Λόγ. 2005, σελ. 111), η δε χρήση του όπλου προσδιορίζεται ανάλογα με το είδος του (ΑΠ 640/1999 Ποιν. Χρον. Ν, σελ. 231). Ως χρήση δε του όπλου νοείται η χρησιμοποίησή του για την πραγματοποίηση του επιδιωκόμενου εγκληματικού σκοπού (ΑΠ 433/2008 Ποιν. Δνη 2008, σελ. 1460)

Πέραν των προαναφερομένων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ίδιου Ν. 2168/1993 «Όποιος εισάγει, κατέχει, κατασκευάζει, συναρμολογεί, εμπορεύεται, παραδίδει, προμηθεύει, ή μεταφέρει πολεμικά τυφέκια, αυτόματα, πολυβόλα, κιστόλια, περίστροφα, χειροβομβίδες, πυρομαχικά,

εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και λοιπά είδη πολεμικού υλικού, με σκοπό τη διάθεσή τους σε τρίτους για διάπραξη κακούργηματος ή με σκοπό τον παράνομο εφοδιασμό ομάδων, οργανώσεων, σωμάτων ή ενώσεων προσώπων, τιμωρείται με κάθειρξη, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, για τον ίδιο σκοπό, λαμβάνει, αποκρύπτει, ή με οποιοδήποτε τρόπο δέχεται τα ανωτέρω αντικείμενα. Με την ίδια, επίσης, ποινή τιμωρούνται και τα μέλη διοικητικού συμβουλίου ή διοικούσας επιτροπής ή οι υπεύθυνοι ή αρχηγοί των κατά την προηγούμενη περίπτωση ομάδων, οργανώσεων, σωμάτων, και ενώσεων, αν γνωρίζουν ότι κάποιο από τα μέλη τους έχει παράνομα εφοδιαστεί ή κατέχει τα ανωτέρω αντικείμενα, καθώς και τους σκοπούς που επιδιώκει και δεν το καταγγέλλουν στις αρμόδιες αρχές».

θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Από τη γραμματική διατύπωση της ως άνω διατάξεως, προκύπτει σαφώς ότι για τη στοιχειοθέτηση του σχετικού εγκλήματος, τόσο από αντικειμενικής όσο και από υποκειμενικής πλευράς, απαιτείται η παράνομη κατοχή όπλων συγκεκριμένης κατηγορίας και περαιτέρω ο σκοπός και μόνο του δράστη για «...τον παράνομο εφοδιασμό ομάδων, οργανώσεων, σωμάτων ή ενώσεων προσώπων...». Δεν απαιτείται δηλαδή και η υλοποίηση του εν λόγω σκοπού, ούτε το πρόσωπο ή η ομάδα να είναι εκ των προτέρων καθορισμένα. Αρκεί να υφίσταται προσφορότητα του αποδέκτη των όπλων να προβεί στην τέλεση ή να αποπειραθεί να τελήσει το κακούργημα, τα δε υλικά

αντικείμενα, δηλ. τα όπλα, τα οποία διακινούνται και παραδίδονται να είναι από τα αναφερόμενα στην ως άνω διάταξη (Βλ. και Α.Π. 565/2009 Αρμεν. τόμ. 2009, σελ. 1739, Α.Π. 627/2007 Ποιν. Χρον. τόμ. 2008, σελ. 144, Α.Π. 596.2002 Ποιν. Λόγ. Τόμ. 2002, σελ. 703). Σε κάθε περίπτωση, η τέλεση του εγκλήματος κρίνεται σε συνδυασμό και με άλλα πραγματικά περιστατικά, με βάση τα οποία δημιουργείται δικανική πεποίθηση ότι τα όπλα που κατέληφθη να κατέχει ο δράστης προορίζονταν για το συγκεκριμένο σκοπό. Επίσης, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο εφοδιασμός μίας οργάνωσης με όπλα, μπορεί να γίνει για διάφορους λόγους, όπως π.χ. τη φυσική εξουδετέρωση αντιπάλων, τη διευκόλυνση για την τέλεση από τα μέλη της και άλλων αξιοποιήσιμων πράξεων όπως κλοπές και ληστείες, τον εκφοβισμό τρίτων με την παράνομη κατοχή των όπλων, την επίδειξη δύναμης και ισχύος σε κάθε αντίπαλο και διάφορα άλλα., τα οποία θα μπορούσαν να διευκολύνουν με κάθε τρόπο τη διευκόλυνση της εγκληματικής δραστηριότητας της οργάνωσης ή την επίτευξη των εγκληματικών σκοπών της με κάθε μέσον, είτε άμεσα είτε έμμεσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ

Όπως ρητά αναφέρεται στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 29 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σε περίπτωση διενέργειας κύριας ανάκρισης

από Ειδικό Ανακριτή-Εφέτη, ο οποίος ορίζεται από την Ολομέλεια των Εφετών «Ο εισαγγελέας εφετών έχει όλα τα δικαιώματα και τα καθήκοντα του εισαγγελέα πλημμελαιοδικών το συμβούλιο εφετών έχει τα δικαιώματα και τα καθήκοντα του συμβουλίου πλημμελαιοδικών και αποφασίζει για την κατηγορία σε πρώτο και τελευταίο βαθμό». Επίσης, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Ν. 4022/2011 «Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση του άρθρου 29 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ενώ κατά το άρθρο 3 του ίδιου Νόμου «Στα εγκλήματα που προβλέπονται στο άρθρο 1, η περάτωση της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο εφετών με βούλευμα. Για το σκοπό αυτό η δικογραφία διαβιβάζεται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στο εισαγγελέα εφετών, ο οποίος, μέσα σε προθεσμία ενός μήνα, την εισάγει με πρότασή του στο συμβούλιο εφετών, το οποίο, μέσα σε προθεσμία ενός μήνα, αποφαινεται αμετακλήτως, είτε να μη γίνει κατηγορία είτε εκδίδοντας παραπεμπτικό βούλευμα, ακόμη και για τα συναφή πλημμελήματα ή ακουργήματα, ανεξαρτήτως βαρύτητας των τελευταίων ή εάν γι' αυτά προβλέπεται διαφορετικός τρόπος περάτωσης της ανάκρισης και όταν από την έρευνα της ουσίας της υπόθεσης κρίνει ότι δεν θεμελιώνεται προβλεπόμενο από το άρθρο 1 έγκλημα».

Με τις διατάξεις του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ορίζεται η αρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων. Ειδικότερα, όπως ρητά αναφέρεται στην

θεωρήθηκε
ο Εισαγγελέας

παράγραφο 5 αυτού, το εν λόγω Δικαστήριο δικάζει, πλην των άλλων και «... τα κακούργηματα που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 187 και στο άρθρο 187 Α του Ποινικού Κώδικα, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακούργηματα. έστω και αν τα τελευταία τιμωρούνται βαρύτερα από τα ως άνω κύρια κακούργηματα».

Επίσης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 128 του ίδιου Κώδικα «Τα συναφή εγκλήματα ανακρίνονται και εκδικάζονται από το ίδιο δικαστήριο, αν η συνεκδίκαση δεν προκαλεί βλάβη. Το δικαστήριο που δικάζει το βαρύτερο έγκλημα είναι στην περίπτωση αυτή αρμόδιο και για τα άλλα συναφή», ενώ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 αυτού «Συναφή θεωρούνται μόνο τα εγκλήματα α) όσα γίνονται από το ίδιο πρόσωπο είτε συγχρόνως είτε σε διαφορετικούς τόπους και χρόνους ή από πολλούς όχι συναιτίους στον ίδιο τόπο και χρόνο β)... γ) όσα γίνονται με σκοπό να διευκολύνουν ή να κάνουν πιο εύστοχη την εκτέλεση ή να αποκρύψουν ένα από αυτά».

Περαιτέρω, κατά τους ορισμούς του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 130 του εν λόγω Κώδικα «Αν κάποιος από αυτούς που συμμετείχαν στο έγκλημα είναι ανήλικος, η ποινική δίωξη γι' αυτόν χωρίζεται και ο ανήλικος δικάζεται από δικαστή ανηλίκων». Όπως δε γίνεται δεκτό, αν ο ανήλικος τελήσει κακούργημα,

θεωρούμενο ως τέτοιο με βάση την ποινή που προβλέπει πραγματικά ο νόμος και όχι κατά πλάσμα σύμφωνα με το άρθρο 18 του Ποινικού Κώδικα με το οποίο όλες οι πράξεις των ανηλίκων θεωρούνται πλημμελήματα, η υπόθεση χωρίζεται ως προς αυτόν (βλ. και Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ: Κώδικας Ποινικής Δικονομίας-Ερμηνεία κατ' άρθρα, Τόμος 1^{ος}, σελ. 559 όπου παρατίθεται και σχετική νομολογία). Όταν δε για την αξιόποινη πράξη για την οποία κατηγορείται ο ανήλικος, ο νόμος απειλεί στερητική της ελευθερίας ποινή μεγαλύτερη των δέκα ετών αρμόδιο για την εκδίκαση της υποθέσεως είναι το Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων. Γενικότερα δε, το Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων δικάζει τις πράξεις των ανηλίκων, για τις οποίες, αν αυτές τελούνταν από ενήλικα, απειλείται από το νόμο ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη, όπως τούτο προκύπτει μετά την αντικατάσταση του άρθρου 113 τού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με το άρθρο 6 του Ν. 3860/2010. (βλ. και Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ: Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο-Βασικές έννοιες, σελ. 37 και Ι. ΦΑΡΣΕΔΑΚΗ-Χ. ΣΑΤΛΑΝΗ Ποινική Δικονομία-Βασικές έννοιες και θεμελιώδεις Αρχές, σελ. 63)

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Μ

Τέλος, με την παράγραφο 5 του άρθρου 130 του αυτού Κώδικα ορίζεται ότι «Οι διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα για τη συνάφειά ή τη συναιτιότητα εξακολουθούν να ισχύουν». Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 195 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα σχετικά με τη συμμετοχή στρατιωτικών

Μ Δ

και ιδιωτών «Αν στο έγκλημα συμμετέχουν στρατιωτικοί και ιδιώτες, αρμόδια είναι: α) Τα κοινά ποινικά δικαστήρια, αν το έγκλημα είναι του κοινού ποινικού δικαίου β) Τα στρατοδικεία για τους στρατιωτικούς και τα κοινά ποινικά δικαστήρια για τους ιδιώτες, αν το έγκλημα είναι στρατιωτικό». Τα ίδια ισχύουν, δηλ. αρμόδια είναι τα κοινά ποινικά Δικαστήρια και στην περίπτωση κατά την οποία δεν πρόκειται περί συμμετοχής στρατιωτικών και πολιτών στο έγκλημα, κατά την ακριβή έννοια των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα περί συμμετοχής, αλλά για περίπτωση «παραυτουργίας», δηλ. για «σύμπραξη» περισσότερων προσώπων στην πραγμάτωση της αντικειμενικής υπόστασης του ίδιου εγκλήματος μόνο αντικειμενικά, δηλ. χωρίς να επικαλύπτεται αυτή η «σύμπραξη» και υποκειμενικά από κοινό δόλο εγκληματικής δράσης. (βλ. Ι. ΦΑΡΣΕΔΑΚΗ-Χ. ΣΑΤΛΑΝΗ, ο.π., σελ. 80-81, Α. ΠΑΠΑΔΑΜΑΚΗ: Ποινική Δικονομία, σελ. 93-96).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

Όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 173 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας «Κάθε σχετική ακυρότητα μπορεί να προταθεί από τον εισαγγελέα ή από το διάδικο που έχει συμφέρον. Αν η σχετική ακυρότητα αναφέρεται σε πράξη της προδικασίας, πρέπει να προταθεί έως το τέλος της. Αν αναφέρεται σε πράξη της διαδικασίας στο ακροατήριο, κύριας ή προπαρασκευαστικής, πρέπει να

προταθεί ωςότου εκδοθεί για την κατηγορία οριστική απόφαση σε τελευταίο βαθμό» ενώ στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Από τις απόλυτες ακυρότητες που μνημονεύονται στο άρθρο 171, όσες αναφέρονται σε πράξεις της προδικασίας μπορούν να προτείνονται ωςότου γίνεται αμετάκλητη η παραπομπή στο ακροατήριο». Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 176 του ίδιου Κώδικα «Αρμόδιο να κηρύξει την ακυρότητα των πράξεων της προδικασίας είναι το δικαστικό συμβούλιο, ενώ των πράξεων της διαδικασίας στο ακροατήριο και της κύριας και προκατασκευαστικής το δικαστήριο που αναλαμβάνει την εκδίκαση της κατηγορίας», ενώ όπως ρητά ορίζεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου «Το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο κηρύσσοντας την ακυρότητα διατάσσει την επανάληψη των ακύρων πράξεων αν το κρίνει αναγκαίο και επικτό». Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η ένσταση της απόλυτης ακυρότητας για πράξεις της προδικασίας πρέπει να υποβληθεί το αργότερο μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο του αρμόδιου Δικαστηρίου. Διαφορετικά καλύπτεται, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να ληφθεί στη συνέχεια υπόψη ούτε αντεπαγγέλτως. Αρμόδιο δε να αποφανθεί για την κήρυξη ή μη της προτεινόμενης ακυρότητας είναι το Δικαστικό Συμβούλιο. Αν οι ακυρότητες αυτές προτάθηκαν από τους διαδικασίες και απορρίφθηκαν από το Δικαστικό Συμβούλιο, δεν μπορούν να επαναφερθούν και να προταθούν και πάλι ενώπιον του

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

ση

ση

Δικαστηρίου που επιλαμβάνεται της υποθέσεως, αφού αυτό δεν έχει αρμοδιότητα να κηρύξει την ακυρότητα των πράξεων της προδικασίας. Ούτε έχει την εξουσία το Δικαστήριο να εκειστρέψει την υπόθεση στην ενάκριση για να επαναληφθεί ακύρως διενεργηθείσα ανακριτική πράξη (Βλ. και Κ. ΦΡΑΓΚΟΥ ο.π., σελ. 486, Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ: ο.π., σελ. 708 και Α.Π. Ολομ. 1/2008 Ποιν. Χρον. ΝΗ, σελ. 305, Α.Π. 1190/2013 ΤΝΠ Νόμος).

Στη συγκεκριμένη υπόθεση, μετά το πέρας της κυρίας ανακρίσεως και την υποβολή της δικογραφίας σε εμάς από την Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτη με το υπ' αριθ. πρωτ. 755/1-8-2014 έγγραφό της, ο κατηγορούμενος Νικόλαος ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ, κατέθεσε ενώπιον μας την από 12-8-2014 «ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ κατ' άρθρ. 176 ΚΠΔ». Επίσης, τόσο ο ίδιος όσο και οι επίσης κατηγορούμενοι Χρήστος ΠΑΠΠΑΣ, Ηλίας ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ και Αρτέμιος ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ, κατέθεσαν, ταυτόχρονα και από κοινού, την από 12-8-2014 «ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ κατ' άρθρ. 176 ΚΠΔ». Τα ως άνω δικόγραφα κατατέθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Νικόλαο ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ, χωρίς όμως να του έχει χορηγηθεί από αυτούς η απαιτούμενη από το νόμο ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα. Επομένως, φρονούμε ότι οι ενστάσεις αυτές πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες, καθόσον υπεβλήθησαν υπό προσώπου μη έχοντος δικαίμα προς τούτο. Σε κάθε όμως περίπτωση και

αν το Συμβούλιό Σας τελικά κρίνει ότι έχουν υποβληθεί νόμιμα, επί της ουσίας τους και όλως επικουρικά εκθέτουμε τα εξής:

Όπως ορίζεται με το άρθρο 62 του Συντάγματος «Όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος ο βουλευτής δεν διώκεται ούτε συλλαμβάνεται ούτε φυλακίζεται ούτε με άλλο τρόπο περιορίζεται χωρίς άδεια του Σώματος. Επίσης δεν διώκεται για πολιτικά εγκλήματα βουλευτής της Βουλής που διαλύθηκε, από τη διάλυσή της και έως την ανακήρυξη των βουλευτών της νέας Βουλής. Η άδεια θεωρείται ότι δεν δόθηκε, αν η Βουλή δεν αποφανθεί μέσα σε τρεις μήνες αφότου η αίτηση του εισαγγελέα για δίωξη διαβιβάστηκε στον πρόεδρο της Βουλής. Η τρίμηνη προθεσμία αναστέλλεται κατά τη διάρκεια των διακοπών της Βουλής. Δεν απαιτείται άδεια για τα αυτόφωρα κακούργηματα». Κατόπιν της ρητής και σαφέστατης διατάξεως του τελευταίου εδαφίου του εν λόγω άρθρου, είναι, πέραν πάσης αμφιβολίας, απολύτως νόμιμη η σύλληψη του κατηγορουμένου βουλευτή Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΔΙΑΚΟΥ ως υπαίτιου των εγκλημάτων της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνσης αυτής, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην από 28-9-2013 Παρασηματική Αναφορά του διενεργήσαντος προκαταρκτική εξέταση Αντικειμελέα του Αρείου Πάγου προς την Εισαγγελέα του ίδιου Δικαστηρίου. Και τούτο επειδή, όπως διεξοδικά αναφέρεται παραπάνω και τα δύο αυτά εγκλήματα χαρακτηρίζονται διαρκή και κατ' επέκταση αυτόφωρα, τιμωρούμενα και τα δύο σε βαθμό κακούργηματος, με

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

αποτέλεσμα να μην απαιτείται για τη σύλληψή του δράστη προηγούμενη άρση της βουλευτικής του ασυλίας (βλ. και Χ. ΣΑΤΛΑΝΗ-Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ: ο.π., Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ: Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο-Βασικές έννοιες, σελ. 362, Θ. ΔΑΛΑΚΟΥΡΑ: Ποινική Δικονομία, έκδ. 4η, σελ. 297, Γνμδ. Εισ. Α.Π. 4/2012 Ποιν. Χρον. ΕΒ, σελ. 622, ΑΠ 422/2013, ΑΠ 835/2012, ΑΠ 406/2012). Επομένως, ο ισχυρισμός του περί του αντιθέτου, όπως αυτός προβάλλεται με την από 12-8-2014 ένστασή του ενώπιον του Συμβουλίου Σας, ζητώντας για το λόγο αυτό την ακυρότητα όλης της προδικασίας ως προς αυτόν, είναι αβάσιμος και ως εκ τούτου απορριπτέος.

Ο ίδιος κατηγορούμενος, με άλλη ένστασή του, με το ίδιο ως άνω αίτημα, την οποία κατέθεσε ενώπιον μας, την ίδια ημερομηνία και συνολογράφεται από τους επίσης βουλευτές Χρήστο ΠΑΙΠΑ, Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ και Αρτέμιο ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟ, ισχυρίζεται ότι, σε αντίθεση με αυτόν, η Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτης για άλλους βουλευτές και προς άσκηση ποινικής διώξεως σε βάρος τους, ζήτησε προηγούμενη άδεια της Βουλής, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις του Συντάγματος. Ως εκ τούτου θεωρεί ότι με τον τρόπο αυτό αποδεικνύεται πανηγυρικά η παράνομη συμπεριφορά της όσον αφορά τη δικονομική μεταχείριση της ως προς το πρόσωπό του. Ασφαλώς όμως αγνοεί ότι όταν πρόκειται για διαρκή εγκλήματα, η άσκηση ποινικής διώξεως από τον αρμόδιο Εισαγγελέα έχει ως αποτέλεσμα

τη διακοπή της συνέχισης των εγκλημάτων και την κατάργηση του χαρακτήρα τους ως αυτοφώρων. Επομένως, εφόσον οι άλλοι βουλευτές δεν συνελήφθησαν μαζί με αυτόν στο πλαίσιο της αυτόφωρης διαδικασίας ή κάποιες από τις αξιόποινες πράξεις, για τις οποίες και τους απαγγέλθηκε τελικά κατηγορία, προέκυψαν εκ των υστέρων κατά τη διάρκεια της ανακρίσεως, ορθώς ζητήθηκε από την Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτη η άρση της βουλευτικής ασυλίας τους, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 62 του Συντάγματος. Ως εκ τούτου και η ένσταση αυτή, ως προς το συγκεκριμένο σκέλος της είναι απορριπτέα.

Πέραν τούτων, με την ως άνω ένσταση ακυρότητας της διαδικασίας την οποία υπογράφει μόνο ο Νικόλαος ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ, ισχυρίζεται ότι μετά τη σύλληψή και προσαγωγή του ενώπιον των αρμόδιων Αστυνομικών οργάνων, πριν τη διαβίβαση της δικογραφίας στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, παραβιάστηκαν τα υπερασπιστικά δικαιώματά του. Πιο συγκεκριμένα αναφέρει ότι «... παραβιάστηκαν τα δικαιώματά μου α) για ακριβή γνώση της σε βάρος μου κατηγορίας β) για λήψη αντιγράφων των εγγράφων της ανάκρισης και γ) για παροχή προθεσμίας για την προετοιμασία της απολογίας μου...». Μάλιστα δε, όπως αναγράφεται στη σχετική έκθεση εξέτασής του, ο συνήγορός του δήλωσε ότι «... δεν είχε την προσήκουσα επικοινωνία με τον εντολέα του, δεν έλαβε αντίγραφα της δικογραφίας τα οποία ζητά με την παρούσα, ούτε του παρεχωρήθη ο χρόνος μελέτης για την προπαρασκευή της υπερασπίσεώς του εντολέως του,

θεωρήθηκε
ο Βιοσηγητής

παραλείψεις για τις οποίες επιφυλάσσεται ...» και απεχώρησε της ανακρίσεως.

Όπως σαφώς ορίζεται με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 418 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας «Ο ανακριτικός υπάλληλος ή το αστυνομικό όργανο που συνέλαβε το δράστη εκ' αυτοφώρου έχει την υποχρέωση να τον φέρει αμέσως, ή, αν η σύλληψη έγινε έξω από την έδρα του δικαστηρίου, μέσα στον απόλυτα αναγκαίο για τη μεταφορά χρόνο, στον αρμόδιο εισαγγελέα μαζί με την έκθεση για τη σύλληψη και τη βεβαίωση του εγκλήματος, που πρέπει υποχρεωτικά να συντάξει. Ο εισαγγελέας μπορεί να παραπέμψει τον κατηγορούμενο αμέσως, χωρίς γραπτή προδικασία, στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου που συνεδριάζει την ημέρα εκείνη, το οποίο και ασχολείται αμέσως με την εκδίκαση της κατηγορίας... Ο εισαγγελέας γνωστοποιεί προφορικά τα στοιχεία της κατηγορίας χωρίς να απαιτείται η κοινοποίηση σ' αυτόν κλητηρίου θεσπίσματος...». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει σαφώς ότι στην υπό κρίση περίπτωση, επειδή η σύλληψη του συγκεκριμένου κατηγορουμένου έγινε στο πλαίσιο της αυτόφωρης διαδικασίας, δεν ήταν υποχρεωτική η τήρηση οποιασδήποτε έγγραφης προδικασίας, ενώ, χωρίς να είναι νομικός απαραίτητη, αρκεί η προφορική και εν περιλήψει ανάπτυξη της κατηγορίας στον κατηγορούμενο από τα αρμόδια Αστυνομικά όργανα. Επομένως δεν υπήρξαν πλημμέλειες της προανακριτικής διαδικασίας, όπως, όπως

ισχυρίζεται ο κατηγορούμενος Νικόλαος ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ, έχουν ως αποτέλεσμα την ακυρότητα της προδικασίας (βλ. και Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ: Κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Ερμηνεία κατ' άρθρο-Τόμος δεύτερος, σελ. 1839 - 1840, Κων/νου ΦΡΑΓΚΟΥ: Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, σελ. 963-964, Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ: Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο-Βασικές έννοιες, σελ. 504, Α. ΚΑΡΡΑ, Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο, 4 η έκδοση, σελ. 772 και Γρηγ. ΚΑΛΦΕΛΗ: Αυτόφωρο έγκλημα και αυτόφωρη διαδικασία, σελ. 102 επ.). Επομένως, η υπό κρίση ένστασή του και ως προς το σημείο αυτό κρίνεται απορριπτή.

Οι βουλευτές και ήδη κατηγορούμενοι Νικόλαος ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ, Χρήστος ΠΑΠΗΣ, Ηλίας ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ και Αριτέμιος ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ, με την από 12-8-2014 ένστασή τους περί ακυρότητας της διαδικασίας, ισχυρίζονται, πλην των προαναφερομένων, ότι ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος διενήργησε την προκαταρκτική εξέταση, δεν τους καλεσε για παροχή εξηγήσεων, όπως είχε υποχρέωση από το νόμο, αλλά με βάση τη σχετική Ποινιστική Αναφορά του, αυθαίρετα και παράνομα, χαρακτήρισε την πράξη τους ως διαρκές έγκλημα και έδωσε εντολή για τη σύλληψή των τριών πρώτων εξ' αυτών στο πλαίσιο της αυτόφωρης διαδικασίας, ενέργεια την οποία οι ίδιοι θεωρούν εντελώς παράνομη και αυθαίρετη. Όπως γίνεται όμως δεκτό, δεν δημιουργείται απόλυτη ακυρότητα λόγω παραβίασης των διατάξεων που καθορίζουν την υπεράσπιση του κατηγορουμένου στην περίπτωση που κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

εξέτασης ο ύποπτος τελέσεως εγκλήματος δεν κλητεύθηκε νομίμως ή και καθάλου για την παροχή εξηγήσεων εκ μέρους του, εφόσον επακολούθησε κύρια ανάκριση, στο πλαίσιο της οποίας είχε πλήρη δυνατότητα να προβάλει τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς του (βλ. Κ. ΦΡΑΓΚΟΥ ο. π., σελ. 122-123 όπου και σχετική νομολογία και ΑΠ 1673/2011 Ποιν. Χρον. ΕΒ, σελ. 513, ΑΠ 827/2011, Α.Π 1374/2009, ΑΠ Συμβ. 1131/2009, Ποιν. Δ/νη τ. 2010, σελ. 822). Στην παρούσα υπόθεση, όπως είναι γνωστό, μετά την προκαταρκτική εξέταση, ακολούθησε η διενέργεια κυρίας ανακρίσεως, τόσο από Ανακριτές του Ν. 4022/2011 στο Πρωτοδικείο Αθηνών, όσο και από την Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτη, η οποία ορίστηκε με απόφαση της Ολομέλειας του Εφετείου Αθηνών. Μάλιστα δε, η ανάκριση ενώπιον της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτης ήταν πολύμηνη και όλοι οι κατηγορούμενοι, χωρίς κανέναν απολύτως χρονικό ή άλλο περιορισμό, είχαν απόλυτη ευχέρεια να λάβουν πλήρη γνώση όλης, ανεξαιρέτως, της δικογραφίας, να αναπτύξουν διεξοδικά τις απόψεις τους και να ασκήσουν και μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις μέχρι σημείου υπερβολής και καταχρήσεως, όλα τα υπερασπιστικά δικαιώματά τους.

Πέραν τούτων, ο κατηγορούμενος Νικόλαος ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ διαμαρτύρεται ότι αν και ζήτησε την εξέταση 13 μαρτύρων υπερασπισεώς του, η Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτης δεν τους εξέτασε όλους αλλά μόνο μερικούς εξ' αυτών. Η παράλειψη της αυτή, κατά τη γνώμη

του, είχε ως αποτέλεσμα να στερηθεί θεμελιώδες υπερασπιστικό δικαίωμά του, με αποτέλεσμα να προκαλείται απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας. Και ναί μεν, σύμφωνα με τους ορισμούς της παραγράφου 2 του άρθρου 239 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας «Κατά την ανάκριση γίνεται κάθε τι που μπορεί να βοηθήσει την εξακρίβωση της αλήθειας, εξετάζεται και βεβαιώνεται αυτεπαγγέλτως όχι μόνο η ενοχή, αλλά και η αθώότητα του κατηγορουμένου, καθώς και κάθε στοιχείο που αφορά την προσωπικότητά του και επηρεάζει την επιμέτρηση της ποινής...», σε κάθε όμως περίπτωση, ο Ανακριτής δεν είναι υποχρεωμένος να ικανοποιεί πλήρως και σε απόλυτο βαθμό τα όποια αιτήματα του κατηγορουμένου, ακόμα και όταν αυτά παρουσιάζουν στοιχεία υπερβολής. Η Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτης έκρινε ότι δεν ήταν απόλυτα αναγκαίο να καλέσει για εξέταση όλους τους προτεινόμενους μάρτυρες. Άλλωστε έχει τη σημασία του και το γεγονός ότι, σύμφωνα και με τη διάταξη του άρθρου 327 παρα. 1 εδαφ. α του ΚΠοινΔ, τίθεται περιορισμός όσον αφορά τον αριθμό των μαρτύρων τους οποίους ο κατηγορούμενος δικαιούται να ζητήσει από τον αρμόδιο Εισαγγελέα να κλητευτούν στο ακροατήριο και συγκεκριμένα όχι πέραν των δύο έστω και αν κατηγορείται για κακούργημα. Στην υπό κρίση περίπτωση, ο κατηγορούμενος στη σχετική αίτησή του, ανέγραφε μόνο τα στοιχεία ταυτότητας των μαρτύρων που πρότεινε, χωρίς να κάνει οποιαδήποτε επισήμανση για κάτι το ιδιαίτερο το οποίο θα ήθελε να καταθέσουν, ώστε η Ανακρίτρια, κατά την κρίση της, αν ήταν αναγκαίο, να τους

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

καλούσε, ενδεχομένως και όλους, αν επρόκειτο να καταθέσουν κάτι το οποίο θα μπορούσε να βοηθήσει στην εξακρίβωση της αλήθειας. Κατά την άποψή μας, ορθώς έκρινε ότι έστω και μερικοί εξ' αυτών ασφαλώς είχαν τη δυνατότητα να περιγράψουν και να σκιαγραφήσουν ολοκληρωμένα την προσωπικότητα του κατηγορουμένου. Από τους προτεινόμενους επιλέγησαν και κλήθηκαν προς εξέταση οι δημοσιογράφοι Γ. ΚΟΥΡΗΣ, Α. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ και Σ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ, για τους οποίους ο ίδιος ο κατηγορούμενος ανέφερε ότι θα μπορούσαν να καταθέσουν ευνοικά για αυτόν.

Περαιτέρω, ο τρίτος εκ των κατηγορουμένων Ηλίας ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ, με την ίδια ως άνω ένστασή του, ισχυρίζεται ότι «... τα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα μου, μηνύματα που νομίμως συλλέχθηκαν αλλά παρανόμως παρέμειναν στη δικογραφία και αφορούν στην ερωτική μου ζωή και στην ερωτική ζωή γυναικών, οι πλήρεις αριθμοί των κινητών των οποίων και τα αρχικά τους (οι περισσότερες είναι δημόσια πρόσωπα) είναι προσβάσιμα σε πλήθος τρίτων προσώπων (διαδίκων, δικηγόρων, κλπ) της απαράδεκτης δικογραφίας, προκειμένου ολοφάνερα να με ευτελίσει και να δικαιώσει ηθικά τις συνταγματικές εκτροπές που λαμβάνουν χώρα σε βάρος εμού και των υπολοίπων βουλευτών της Χρυσής Αυγής». Κατ' αρχήν, όπως και ο (δίας ο κατηγορούμενος αναφέρει, τα επίμαχα μηνύματα σχετικά με την ερωτική του ζωή, συλλέχθηκαν νομίμως και αποτελούν πλέον στοιχεία

της δικογραφίας. Όμως το ανακριτικό υλικό, σε κάθε περίπτωση, δεν αποτελεί αρχείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2472/1997 (Βλ. και Πλημ. Αθην. 2492/2003 Ποιν. Χρον. ΝΓ, σελ. 1010). Ο ανακριτής και οι προανακριτικοί υπάλληλοι δικαιούνται να εξετάζουν και να ερευνούν στοιχεία τα οποία εμπίπτουν στην έννοια των προσωπικών δεδομένων και αφορούν είτε τους μάρτυρες είτε τους κατηγορούμενους, το δε Δικαστήριο δικαιούται απόλυτα να έχει πρόσβαση σε αυτά. Ο νόμος για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν έχει εφαρμογή επί της ποινικής διαδικασίας, επί της οποίας υπερισχύει ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας (Βλ. και Εφετ. Αθην. 984/2001 Ποιν. Χρον ΝΓ, σελ. 56). Το πλέον σημαντικό είναι όμως ότι η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, με την υπ' αριθ. 147/2001 Απόφασή της (Βλ. Ποιν. Δ/νη τ. 2002, σελ. 37) έκρινε ότι α) Όσον αφορά προσωπικά δεδομένα που περιλαμβάνονται σε δικογραφία ή ανακριτικό/προανακριτικό υλικό, η Αρχή δεν έχει αρμοδιότητα, γιατί ο φάκελος της δικογραφίας εκκρεμός δίκης και κατ' αναλογία το ανακριτικό/προανακριτικό υλικό, δεν αποτελεί αρχείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2472/1997, όπως έχει ήδη κρίνει η Αρχή σε προηγούμενη απόφασή της β) Όσον αφορά τη νομιμότητα της συλλογής προσωπικών δεδομένων και τη χρήση τους, όταν εκκρεμεί η δίκη ή διενεργείται προανάκριση ή ανάκριση, ο δικαστικός ή εισαγγελικός λειτουργός είναι αρμόδιος να κρίνει, στο πλαίσιο της αξιολόγησης των αποδεικτικών μέσων ή του

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

ανακριτικού υλικού, αν η συλλογή των δεδομένων είναι σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου...». Στη συγκεκριμένη περίπτωση τα συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία που υπάρχουν στη δικογραφία (τηλεφωνικά μηνύματα) ασφαλώς και έχουν αποκτηθεί με απολύτως νόμιμο τρόπο. Επομένως, δεν είναι δυνατόν να αφαιρεθούν από τη δικογραφία από οποιονδήποτε και για οποιοδήποτε λόγο και ως εκ τούτου η σχετική ένσταση περί αυτού πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Τέλος, όπως ισχυρίζονται όλοι οι υπογράφοντες την υπό κρίση ένσταση κατηγορούμενοι-Βουλευτές, με το υπ' αριθ. πρωτ. 305/19-2-2014 έγγραφο της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη, ζητήθηκε από τον Πρόεδρο της Βουλής να αποφανθεί το Σώμα για τη χορήγηση ή μη άδειας προκειμένου να ασκηθεί συμπληρωματική ποινική δίωξη σε βάρος μεν του Αρτέμιου ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ για το έγκλημα της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση, σε βάρος δε των υπολοίπων ήτοι των Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΔΙΑΚΟΥ, Χρήστου ΠΑΠΠΑ και Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ για διακεκριμένη περίπτωση οπλοκατοχής (άρθρ. 15 του Ν. 2168/1993) καθώς και για διάφορα άλλα εγκλήματα. Το έγγραφο αυτό διαβιβάστηκε στη Βουλή στις 21-2-2014. Και ενώ σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Συντάγματος (άρθρο 62) η απαραίτητη άδεια για την άρση της ασυλίας τους έπρεπε να είχε δοθεί εντός τριών μηνών, δηλ. το αργότερο μέχρι 21-5-2014, η προθεσμία αυτή παρήλθε άπρακτη και το σχετικό θέμα τελικά εισήχθη προς συζήτηση, στις 4-6-2014, οπότε

και χορηγήθηκε η σχετική άδεια. Όμως η καθυστέρηση αυτή οφείλεται στο γεγονός της προσωρινής αναστολής εργασιών της Βουλής λόγω των Δημοτικών εκλογών και των Ευρωεκλογών, οι οποίες έγιναν δύο συνεχόμενες Κυριακές του Μαΐου του έτους 2014. Ως εκ τούτου και με δεδομένο ότι η Βουλή χορήγησε τελικά την άδεια αυτή, δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι ενσυνειδήτως και εν γνώσει τους τα αρμόδια όργανα της Βουλής άφησαν να παρέλθει άπρακτη η σχετική προθεσμία μη επιθυμώντας να τη χορηγήσουν. Κατά συνέπεια, η συμπληρωματική ποινική δίωξη που ασκήθηκε σε βάρος των παραπάνω κατηγορουμένων, μετά τη χορήγηση της άδειας αυτής, είναι καθ' όλα νόμιμη και η υπόκριση η ένσταση απορριπτέα.

Για τους ίδιους ακριβώς λόγους πρέπει να απορριφθεί και η με ημερομηνία 28-12-2014, κανομοιότυπη κατά το περιεχόμενό της, νέα ένσταση των ίδιων ως άνω κατηγορουμένων, η οποία όμως πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή, καθόσον έχει χορηγηθεί από αυτούς στον πληρεξούσιο δικηγόρο του Νικόλαιο ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ, ο οποίος και την κατέθεσε ενώπιόν μας, την απαιτούμενη από το νόμο ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα.

Πέραν δε των προαναφερομένων, πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι δεν είναι δυνατόν να συνιστούν λόγο ακυρότητας της διαδικασίας οι εκτιμήσεις και προβλέψεις διαφόρων αναρμόδιων Υπηρεσιακών παραγόντων ή και οποιουδήποτε τρίτου ως προς την εξέλιξη μίας ποινικής υποθέσεως, τόσο κατά το στάδιο της προδικασίας όσο και μεταγενέστερα, όπως αβάντα ισχυρίζονται οι

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

κατηγορούμενοι Νικόλαος ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ, Χρήστος ΠΑΠΠΑΣ, Ηλίας ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ και Αρτέμιος ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ, με την από 13-10-2014 ένστασή τους περί ακυρότητας της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 176 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ειδικότερα ως λόγο ακυρότητας της διαδικασίας θεωρούν το γεγονός ότι «...ενώ δηλαδή αναμένεται η πρόταση του κ. Εισαγγελέως, ήλθαν στο φως της δημοσιότητας και άλλα προκλητικά δημοσιεύματα, στα οποία μεταφέρονται και πάλι γνώμες και θέσεις Υπηρεσιακών και δη Κυβερνητικών παραγόντων», θεωρώντας ότι οι ενέργειες αυτές, τις οποίες και περιγράφουν αναλυτικά στη σχετική αίτησή τους «...συνιστούν και νέα πρωτοφανή παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητάς μας, ισχυρισμός, κατά την άποψή μας, καθ' όλα νομικά αβάσιμος. Ουσιαστικά αβάσιμος όμως είναι και ο επίσης προβαλλόμενος ισχυρισμός των ίδιων κατηγορουμένων ότι δεν ασκήθηκε νόμιμα η σχετική ποινική δίωξη σε βάρος τους, αν και, όπως οι ίδιοι αναφέρουν στο σχετικό δικόγραφό τους «...τόποις αυτή ασκήθηκε από την κ. ΝΤΑΓΙΑΝΤΑ». Τέλος, σε περίπτωση τελέσεως αυτοφώρου εγκλήματος, για την έναρξη της Αστυνομικής προανάκρισης δεν απαιτείται παραγγελία του αρμόδιου Εισαγγελέα, αλλά αυτή μπορεί και επιβάλλεται να αρχίσει ακόμη και αυτεπαγγέλτως.

Από το συνηδόμενο αποδεικτικό υλικό, αποτελούμενο από ένορκες εξετάσεις μαρτύρων, σωρεία εγγράφων και

μεγάλο αριθμό φωτογραφιών, καθώς και βιντεοληπτικό υλικό, που περιλαμβάνεται στα ηλεκτρονικά κειστήρια, αλλά και από τις απολογίες των κατηγορουμένων, το οποίο συγκεντρώθηκε κατά τη διενεργηθείσα προκαταρκτική εξέταση και την κυρία ανάκριση, προέκυψαν τα εξής:

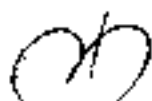
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

1) Ίδρυση του κόμματος

Στις αρχές της δεκαετίας του 1980 συγκροτήθηκε και λειτούργησε κλειστή ολιγάριθμη ομάδα ιδεολογικής επιμόρφωσης εθνικοσοσιαλιστών, με επικεφαλής τον ήδη κατηγορούμενο Νικόλαο ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟ. Στη συνέχεια η ομάδα αυτή μειοξελίχθηκε σε πολιτικό σχηματισμό, με την επωνυμία «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», με την ίδια ως άνω ιδεολογία, κατά τα πρότυπα του Γερμανικού Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος, η οποία προβαλλόταν τόσο με εγκωμιαστικά δημοσιεύματα για τον Αδόλφο Χίτλερ σε διάφορα έντυκά της, όσο και με τη χρήση ναζιστικών φωτογραφιών, όπως π.χ. του Αδόλφου Χίτλερ ή στρατιωτών των SS ή και άλλων ναζιστικών συμβόλων, όπως η σβάστικα και ο ναζιστικός χαιρετισμός. Άλλωστε έχει καταγραφεί και ο ναζιστικός χαιρετισμός του ίδιου του Γραμματέα Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, κατά την πρώτη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αθηναίων, τον Ιανουάριο του έτους 2011, καθώς και στις 20-12-2012, σε εορταστική εκδήλωση της νεολαίας του κόμματος, στο Άλσος Ελληνικού Στρατού στο Γουδί Μάλισσα δε κατά τη δεύτερη αυτή εκδήλωση,

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

ενόπιον του ακροατηρίου, δήλωσε «Αυτά τα χέρια μπορεί
κάμιά φορά να χαιρετάνε έτσι, αλλά είναι καθαρά χέρια».
Επίσης ο Βουλευτής του κόμματος Ηλίας ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ, σε
άρθρο του στην εφημερίδα «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», στις 20-4-
2011, χαρακτηρίζει τον Αδόλφο Χίτλερ «... μέγα κοινωνικό
αναμορφωτή και οργανωτή ενός προτύπου Κράτους... που
ανάλογό του δεν υπήρξε ποτέ στο σύγχρονο κόσμο»,
καθώς και «... ύψιστο στρατηγικό νου, ηγέτη, κοινωνικό
αναμορφωτή και στρατηγική ιδιοφυΐα». Σε κάθε εκδήλωση
αλλά και σε οποιαδήποτε άλλη ευκαιρία, είτε εντός των
γραφείων είτε και δημόσια, επίσημος χαιρετισμός του
κόμματος είναι ο Ναζιστικός χαιρετισμός. Από το πλήθος
δε των αποδεικτικών στοιχείων της δικογραφίας προκύπτει
μεγάλος αριθμός φωτογραφιών, εγγράφων, βίντεο και
αντικειμένων με Ναζιστικά σύμβολα, του Αδόλφου Χίτλερ,
των Ες-Ες, του Μουσολίνι, εκτελεσιές Γερμανούς
στρατιώτες, επίσης Ναζιστικές σημαίες, στρατιωτικές
στολές των Ναζί και άλλα συναφή. Η ιδεολογία αυτή των
ηγαιτικών στελεχών, οπιδών και φίλων του εν λόγω
πολιτικού κόμματος ασφαλώς είναι ποινικά αδιάφορη.
Αναφέρεται όμως ιστορικά και μόνο, καθόσον οι
προαναφερθέντοι επεδίωξαν να την επιβάλλουν δια βίαιων
μέσων και μεθόδων σε όσους ήταν προδήλως ιδεολογικά
αντίθετοι ή στοχοποιημένοι με βάση κριτήρια της
ιδεολογίας αυτής.

ια) Οργανωτική δομή - Ιεραρχία

Σύμφωνα με το «ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», το οποίο κατατέθηκε, για πρώτη φορά από την ίδρυσή του, στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, στις 30-8-2012, ήτοι δύο (2) και πλέον μήνες από τις βουλευτικές εκλογές του Μαΐου και Ιουνίου 2012, από το Βουλευτή Ευστάθιο ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ και συγκεκριμένα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 10 αυτού «1. Τα όργανα της Κεντρικής Οργάνωσης του κόμματος, κατά τη σειρά της κομματικής ιεραρχίας αυτών, είναι τα ακόλουθα: α) Το Συνέδριο του Κόμματος β) Ο Γενικός Γραμματέας του Κόμματος γ) Η Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος δ) Το Πολιτικό Συμβούλιο του Κόμματος ε) Η Επιτροπή Δεοντολογίας του Κόμματος στ) Η Επιτροπή Βλέγχου Οικονομικών του Κόμματος ζ) Η Επιτροπή αξιολόγησης υποψήφιων νέων μελών του κόμματος», ενώ σύμφωνα με τους ορισμούς της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου «2. Οι αποφάσεις των ανωτέρων ιεραρχικά οργάνων δεσμεύουν τα υφιστάμενα ιεραρχικά όργανα. Περαιτέρω, οι αποφάσεις των οργάνων της κεντρικής οργάνωσης του κόμματος δεσμεύουν τα περιφερειακά όργανα αυτού και εφαρμόζονται υποχρεωτικά από όλα τα κομματικά όργανα, καθώς και από τα μέλη του κόμματος». Αλλά εκτός από αυτό το Καταστατικό, κατά την προκαταρκτική εξέταση που διενεργήθηκε επί της υποθέσεως αυτής από τον αρμόδιο Αντίεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κατατέθηκε από τον εξετασθέντα μάρτυρα Δημήτριο ΨΑΡΡΑ ένα ακόμη, δακτυλογραφημένο, καταστατικό, με τίτλο «Χρυσή Αυγή -

Θεωρήθηκε
□ Εισηγητής

M

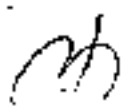
M

Καταστατικό», στις σελίδες 1 και 7 του οποίου υπάρχει στρογγυλή σφραγίδα, με εξωτερικό και εσωτερικό κύκλο, με τον τίτλο, μεταξύ των δύο κύκλων «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΑΓΧΙΒΑΣΙΗΝ», χωρίς αυτό να φέρει ημερομηνία. Όπως το Καταστατικό αυτό, στο οποίο επίσης ορίζεται ότι ο Αρχηγός «Είναι ο ανώτατος ηγέτης της Χρυσής Αυγής» και γίνεται εκτενώς λόγος για την «Αρχή του Αρχηγού», αμφισβητείται έντονα από τους κατηγορούμενους, οι οποίοι αναγνωρίζουν ως μόνο γνήσιο και έγκυρο εκείνο που, όπως προαναφέρθηκε, κατατέθηκε στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου μετά τις Βουλευτικές εκλογές του έτους 2012. Ανεξάρτητα όμως από την ορθότητα της μίας ή της άλλης απόψεως, νομικό ενδιαφέρον και έννομες συνέπειες έχει όχι η οργανωτική και καταστατική δομή της Χρυσής Αυγής ως πολιτικού κόμματος, οι οποίες απλά και μόνο ιστορικά αναφέρονται, αλλά ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας της ως εγκληματική οργάνωση.

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, κύρια χαρακτηριστικά της δράσεως της εγκληματικής οργάνωσης, η οποία στη συνέχεια έλαβε τη μορφή πολιτικού κόμματος με τον τίτλο «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», ήταν η ιεραρχική δομή της, με επικεφαλής και απόλυτο κυρίαρχο τον Αρχηγό της Νικόλαο ΜΙΧΑΛΟΘΕΑΚΟ, στη συνέχεια τους Βουλευτές του κόμματος, οι οποίοι είχαν ορισθεί και «Περιφερειάρχες» σε συνενωμένες μεγάλες εκλογικές περιφέρειες για το

συντονισμό των δράσεων και τέλος τους υπεύθυνους κάθε Τοπικής Οργάνωσης, τους επονομαζόμενους και «Πυρηνάρχες». Ιστορικά, η έννοια του «Πυρηνάρχη» προέρχεται από την ονομασία του επικεφαλής της πρώτης μικρής ομάδας οπαδών και φίλων του κόμματος, δηλ. του «Πυρήνα», ο οποίος στη συνέχεια διευρύνθηκε και αναβαθμίστηκε σε Τοπική Οργάνωση. Ο «Πυρηνάρχης», από το μήνα Μάιο του έτους 2012, οπότε η εγκληματική οργάνωση, ως πολιτικό κόμμα, εξέλεξε Βουλευτές και συμμετέχει στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, αναφερόταν απ' ευθείας στον τοπικό Βουλευτή-Περιφερειάρχη και αυτός με τη σειρά του στην ανώτατη ηγεσία της εγκληματικής οργάνωσης, από την οποία ελάμβανε την εντολή ή την έγκριση για την εκδήλωση οποιασδήποτε αξιοποιήσιμης δράσεως ή την τέλεση οποιουδήποτε εγκλήματος. Η εγκληματική δράση της, η οποία είχε σκοπό την αντιμετώπιση δια της βίας των αλλοδαπών, των αντιπροσυνώντων, αλλά και όσων θεωρούνταν σοβαροί ιδεολογικοί αντίπαλοί της και κατ' επέκταση τη διάδοση και επιβολή των πολιτικών ιδεών και θεωριών της δια της βίας, όπως προκύπτει και από τα γεγονότα που αναφέρονται παρακάτω, εκδηλώνονταν μέσω των Τοπικών Οργανώσεων της και πάντοτε υπό την καθοδήγηση ανώτερου στην ιεραρχία σιελέχους της, με βάση οργανωμένο σχέδιο, το οποίο εκτελούσαν τα μέλη των ομάδων κρούσεως, επονομαζόμενα «Τάγματα Εφόδου». Αυτά λειτουργούσαν υπό την αιγίδα των κατά τόπους Τοπικών Οργανώσεων και τα μέλη τους είχαν ιδιαίτερα σωματικά προσόντα και

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

ΣΤ

κατάλληλη σωματική εκπαίδευση, προσομοιάζουσα με εκείνη των ανδρών των επίλεκτων Ειδικών Μονάδων των Ενόπλων Δυνάμεων της Χώρας, δρούσαν δε οργανωμένα και συντεταγμένα, τηρώντας πιστά τις σχετικές εντολές και οδηγίες του εκάστοτε επικεφαλής της «επιχείρησης-επίθεσης», ο οποίος ήταν ακόμη και Βουλευτή και εφαρμόζοντας επακριβώς το σχέδιο δράσεως το οποίο είχε καταρτιστεί σε κάθε περίπτωση ξεχωριστά.

Πέραν τούτων, σημειώνεται ότι στο φερόμενο ως επίσημο Καταστατικό του «κόμματος» ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» και συγκεκριμένα στην παράγραφο 3 του άρθρου 26 αυτού, ορίζεται ότι «Οι Τοπικές Οργανώσεις αναλαμβάνουν τη διοργάνωση και το συντονισμό των κομματικών δράσεων σε τοπικό επίπεδο. Εποπτεύονται και ελέγχονται από την Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος». Επίσης, όπως αναφέρεται σε έγγραφο που βρέθηκε στο ηλεκτρονικό αρχείο του Βουλευτή Παναγιώτη ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ (USB Παράρτημα 1.4. αριθ. 13), με τίτλο «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ Τ.Ο. Πάτρας, Εύνιομοι Πυρήνες Υποδοχής Νέων Μελών» και επισυνάπτεται στη δικογραφία «Οι Τοπικές Οργανώσεις της Χρυσής Αυγής αποτελούν τη βασική μορφή του Αγανιστικού Σχηματισμού της Χρυσής Αυγής. Αποτελούν τη φυσική μετεξέλιξη ενός πετυχημένου Αγανιστικού Πυρήνα... Διοικείται από πενταμελή επιτροπή αποτελούμενη από το Γραμματέα της Τοπικής Οργανώσεως, τον Υπεύθυνο Πολιτικής Οργανώσεως, τον Υπεύθυνο

Πολιτικής Δράσεως, τον Υπεύθυνο Επικοινωνίας- Διοικητικής Μέριμνας και τον Υπεύθυνο Ιδεολογίας- Εκπαιδεύσεως. Αναφέρεται μηνιαίως στο αρμόδιο Περιφερειάρχη ως προς την πρόοδο των εργασιών και την απόδοση των μελών της Τοπικής Οργάνωσης». Επίσης σε άλλο έγγραφο του κόμματος, με το έμβλημα και τον τίτλο του και υπότιτλο «Εγκύκλιος για διανομές φυλλαδίων» σχετικά με τον τρόπο δράσεως των Τοπικών Οργανώσεων, το οποίο και αυτό βρέθηκε στο ηλεκτρονικό αρχείο του Βουλευτή του κόμματος Παναγιώτη ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ (USB Παράρτημα 1.4 αριθ. 8) αναφέρεται ότι «Βικιπλέον η κάθε Τοπική να κάνει καταγραφή των συναγωνιστών που έχουν δίκυκλα/μοιουσυκλέτες και την πρόθεσή τους να τα χρησιμοποιήσουν σε δράση... μόλις ολοκληρωθεί η καταγραφή να ενημερωθεί η κεντρική διοίκηση στη Μεσογείων για τα διαθέσιμα μηχανάκια». Όπως δε έχει ήδη αναφερθεί παραπάνω, πριν την εκδήλωση επιθετικών ενεργειών από μέλη του κόμματος, προηγήθηκαν μοτοπορείες προς εντυπωσιασμό και για εκφοβισμό των αντιπάλων. Πιο πρόσφατα στο ίδιο έγγραφο αναφέρεται ότι ο Αγωνιστικός Πυρήνας «...μπορεί να υπάρξει σε όποιο σημείο ζουν και κινούνται άνθρωποι που πρόσκεινται στη Χρυσή Αυγή... Ο Αγωνιστικός Πυρήνας αποτελείται από τη Διοικούσα Επιτροπή του Πυρήνα. Ένας εκ των συμμετεχόντων στη Διοικούσα Επιτροπή είναι ο υπεύθυνος του Πυρήνα... Ο απότερος και τελικός στόχος του Αγωνιστικού Πυρήνα είναι η μετουσίωσή του, η μεταξέλιξή του σε μία Τοπική Οργάνωση».

Θεωρήθηκε
ο Διοικητής

Προς αποφυγή οποιασδήποτε ανάμειξης του κόμματος στην εγκληματική δράση των μελών του, δεν υπήρχαν κατάλογοι αυτών, αλλά μόνο κάρτες, όπως εκείνες που βρέθηκαν στην κατοχή των κατηγορουμένων Ιωάννη ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ, Βενετίας ΠΟΠΟΡΗ, Γεωργίου ΚΑΛΠΙΤΖΗ και διαφόρων άλλων και κατασχέθηκαν. Οι κάρτες αυτές έφεραν μόνο «κωδικό αριθμό» και όχι τα στοιχεία της ταυτότητας των κατόχων τους, ενώ απαγορευόταν η επίδειξή τους σε οποιονδήποτε τρίτον. Συνεπώς, ο πολλαπλώς υποβληθείς ισχυρισμός των κατηγορουμένων-ηγαικών στελεχών της εγκληματικής οργάνωσης ότι δράστες συγκεκριμένων εγκληματικών ενεργειών δεν είναι μέλη του κόμματος «Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή» και συνεπώς, δεν ευθύνεται το κόμμα για τις εγκληματικές πράξεις τους, είναι παραπαιστικός, καθόσον καταρρίπτεται από το αποδεικτικό υλικό. Μοναδική εξαίρεση είναι τα έγγραφα που βρέθηκαν και κατασχέθηκαν στο ηλεκτρονικό αρχείο του κατηγορουμένου Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ, επικεφαλής της Τοπικής Οργάνωσης της Νίκαιας, ο οποίος τηρούσε κατάλογο των μελών της, των μελών της ασφάλειας, των υποστηρικτών της, καθώς και κατάλογο των μελών με τα ονόματα και τα τηλέφονά τους αλλά και την επαγγελματική τους δραστηριότητα, προκειμένου να έχει άμεση πρόσβαση στα μέλη της αυτά καθώς και στα μέλη της Τοπικής Οργάνωσης του Περάματος και να ασκεί εποπτεία και έλεγχο της δράσης

τους. Χαρακτηριστική προς την κατεύθυνση αυτή ήταν και η προσπάθεια τους ηγετικών στελεχών του κόμματος, με δημόσιες δηλώσεις τους, όπως π.χ του Ηλία ΚΑΣΙΛΙΑΡΗ και του Μιχαήλ ΑΡΒΑΝΙΤΗ-ΑΒΡΑΜΗ, να εμφανίσουν το Γεώργιο ΡΟΥΠΑΚΙΑ, φυσικό αυτουργό της ανθρωποκτονίας του Παύλου ΦΥΣΣΑ, ως άτομο παντελώς άσχετο με τη «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» ή «περαστικό» από τα γραφεία της, ο οποίος ανήκε, μάλιστα, σε άλλο πολιτικό χώρο ή ακόμη όργανο άλλων, εκ διαμέτρου αντίθετων ως προς την ιδεολογία τους, πολιτικών κομμάτων, ξένων δυνάμεων ή και μυστικών υπηρεσιών, δηλώσεις όμως οι οποίες τελικά διαψεύστηκαν πανηγυρικά από το αποδεικτικό υλικό. Επί του θέματος αυτού, χαρακτηριστική είναι η τηλεφωνική συνομιλία μεταξύ του Ιωάννη ΛΑΓΟΥ και του Σωτηρίου ΔΕΒΕΛΕΚΟΥ, οδηγού του Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, στις 18-9-2013, δηλ. μία ημέρα μετά τη δολοφονία του Παύλου ΦΥΣΣΑ, η οποία καταγράφηκε νόμιμα, σε εκτέλεση σχετικής παραγγελίας του αρμόδιου Εισαγγελέα Εοστών Αθηνών, στην οποία ο πρώτος δίνει οδηγίες στο δεύτερο να δηλώσει στις Αστυνομικές Αρχές από τις οποίες επρόκειτο να κληθεί για εξέταση, ότι δεν γνωρίζει το ΡΟΥΠΑΚΙΑ, λέγοντάς του επακριβώς «Άμα σε πάνε πάνω για καμιά αναγνώριση αυτού του μαλάκα (Ρουπακιά), δεν τον ξέρεις, δεν τον έχεις δει, εντάξει; ... Δεν τον γνωρίζεις αυτόν αν στον δείξουνε και ότι εσύ ασχολείσαι με άλλα πράγματα, με τα Κεντρικά μας, με το Μέτωπο Νεολαίας».

Τέλος και αφορά την έννοια του «αυτοστηρικτή», στο συγκεκριμένο πολιτικό κόμμα, αυτή δεν ταυνίζεται με

Θεωρήθηκε
ο Εισαγγελέας

την κοινή έννοια της λέξεως, δηλαδή αυτή του οπαδού, του φίλου ή του ψηφοφόρου. Αντίθετα, ο «υποστηρικτής» αποτελούσε κατ' ουσίαν μέλος του κόμματος, κατατασσόταν στην κατώτερη βαθμίδα της ιεραρχίας, του είχε δοθεί σχετική κάρτα με κωδικό αριθμό, κατέβαλε εισφορά, είχε δε την υποχρέωση να παρουσιάζεται στα γραφεία, να συμμετέχει στις οργανωμένες δράσεις και εκδηλώσεις του, να φορά την ομοιόμορφη ενδυμασία, οι νεότεροι δε και οι πλέον ευσταλείς και σωματικά ρωμαλέοι να μετέχουν στην «ασφάλεια» της αντίστοιχης Τοπικής Οργάνωσης και στα αντίστοιχα «Τάγματα Εφόδου». Η ουσιαστική και ένεργός θέση του στο κόμμα, προκύπτει και από σχετικό έγγραφο, το οποίο φέρει τον τίτλο «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», καθώς και το έμβλημα του κόμματος, στο οποίο, πλην των άλλων, αναφέρεται επακριβώς ότι «Πέραν των φακέλων και των αρχείων που τηρεί ο Γραμματέας, ο συντονιστής της πολιτικής οργάνωσης τηρεί επιπλέον τα ακόλουθα Α) Αρχείο μελών, υποστηρικτών και φίλων της Τ. Ο... », χωρίς βέβαια να προκύψει, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, ότι η υποχρέωση αυτή τελικά ετηρείτο, αφού δεν βρέθηκε τέτοιο αρχείο.

ιι) Αρχηγός

Αναφορικά με την ηγεσία της εγκληματικής οργάνωσης, από τα πραγματικά περιστατικά της δικογραφίας, προκύπτει σαφώς η «στρατιωτικού» χαρακτήρα ιεραρχική δομή της. Ο Γενικός Γραμματέας

Αρχηγός είναι ο Ανώτατος Ηγέτης της και έχει την απόλυτη ευθύνη των τελικών αποφάσεων. Επίσης, από έγγραφο με τίτλο «Ιεραρχία-Δομή Χ. Α.», το οποίο εκτυπώνεται στη δικογραφία με στοιχεία 0648 Παράρτημα 6.2, βρέθηκε δε στο ηλεκτρονικό αρχείο του υπολογιστή της Ουρανίας ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ και κατασχέθηκε νομότυπα από την αρμόδια Αστυνομική Αρχή, προκύπτει ότι κυρίαρχο και ηγετικό όργανο του κόμματος είναι ο Γενικός Γραμματέας, ο οποίος στην πραγματικότητα επέχει θέση «Αρχηγού», καθώς η εξουσία του είναι απόλυτη, απεριόριστη και αδιαμφισβήτητη. Τη θέση αυτή κατέχει, από της ιδρύσεως του κόμματος μέχρι και σήμερα, ο κατηγορούμενος Νικόλαος ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ. Σε κάθε περίπτωση ο Αρχηγός έχει την απόλυτη ευθύνη των τελικών αποφάσεων.

Φωτογράφησε
ο βιολητής

Για την απόλυτη εξουσία του Γενικού Γραμματέα-Αρχηγού, είναι ενδεικτική η δήλωση του Ευστάθιου ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ, Βουλευτή του εν λόγω κόμματος στο Νομό Κορινθίας και ήδη κατηγορουμένου, σε ομιλία του στην Τοπική Οργάνωση της Σολαμίνας, ο οποίος δήλωσε ότι «Δεν έχουμε Πρόεδρο. Έχουμε Αρχηγό, τον ακολουθούμε πιστά, σαν γνήσιοι στρατιώτες και δεν κάνουμε πίσω σε ό,τι και να μας πει. Ακολουθούμε πιστά σε ό,τι μας διατάσσει και εκτελούμε», ενώ σε συνέντευξή του σε τηλεοπτικό σταθμό της Κορίνθου, μετά την εκλογή του ως Βουλευτή δήλωσε απερίφραστα ότι είναι έτοιμος να πεθάνει για τον Αρχηγό. Η απόλυτη εξουσία του «Αρχηγού» του κόμματος προκύπτει με πλήρη ενάργεια και από το προαναφερόμενο έγγραφο του ηλεκτρονικού αρχείου της

Ουρανίας ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, στο οποίο αναφέρεται σαφέστατα, μεταξύ των άλλων, ότι «Ευελπιστούμε να μπορέσουμε να κάνουμε μία μέρα το Ελληνικό Κράτος λειτουργικό, όπως είναι η Χρυσή Αυγή, όπου η θέληση του Αρχηγού επιβάλλεται και εφαρμόζεται άμεσα, χωρίς παρακλίσεις και χωρίς ενδοιασμούς». Επίσης χαρακτηριστικό είναι και το περιεχόμενο σχετικής Εγκυκλίου του κατηγορουμένου Βουλευτή Χρήστου ΠΑΠΠΑ, στην οποία, μεταξύ των άλλων, αναφέρεται «... θα πρέπει να λειτουργήσουμε με τα όργανα του κινήματος, σαν ένας πολιτικός απελευθερωτικός στρατός του Εθνικισμού και να εφαρμόσουμε πιστά την πάγια αρχή του στρατιωτικού δόγματος που λέγεται *απαρέγκλιτη πίστη και υπακοή στην Ιεραρχία. Ζήτω η Νίκη. Ζήτω ο Αρχηγός*». Τέλος, η προσωπολατρεία του Αρχηγού προκύπτει και από το έγγραφο με αριθμό 648, που βρέθηκε στο ηλεκτρονικό αρχείο υπολογιστή που έχει κατασχεθεί και περιλαμβάνεται στην υπ' αριθ. πρωτ. 3022/21/3024-γ Έκθεση Πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ, Παράρτημα 6.2, το οποίο μάλιστα έχει επικαλεστεί και ο κατηγορούμενος Ευστάθιος ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ, στο οποίο αναφέρεται, μεταξύ των άλλων, ότι «... Η έννοια του Αρχηγού-Καθοδηγητή στην ιδεολογία μας προσλαμβάνει μεταφυσικό περιεχόμενο. Ως μεταφυσικό περιεχόμενο ορίζουμε την ακράδαντη πίστη όλων των Χρυσανγιτών πως ο Αρχηγός μας είναι ο Άνθρωπος που θα οδηγήσει την ιδεολογία μας στην Τελική Νίκη εναντίον

των δυνάμεων του σκότους που απεργάζονται τον θάνατο του Ελληνισμού και θα οδηγήσει ολόκληρη τη χώρα στη δημιουργία του Γ' Ελληνικού Πολιτισμού που όλοι μας ονειρευόμαστε... ο Αρχηγός μας συγκεντρώνει τα θετικά στοιχεία όλων των αγωνιστών της Χρυσής Αυγής πρώτος μεταξύ ομοίων στη αδιάσπαστη φάλαγγα των εθνικιστών... είναι ο άνδρας ο Ερχόμενος ο οποίος θα σαρώσει με την παρουσία του οτιδήποτε σάπιο ταλανίζει και βασανίζει το Ελληνικό Έθνος... στόχος της Χρυσής Αυγής είναι η τελική ταύτιση όσων ομνούν πίστη στο Αρχηγό, στην ιεραρχία και στην ιδεολογία του κινήματος και όσων δεν ομνούν ακόμα αυτή την πίστη καθώς και η ιδεολογική επικράτηση των ιδεών της». Στη Χρυσή Αυγή η πίστη στον Αρχηγό εκφεύγει του προσώπου του, αναγόμενη σε ένα επίπεδο μεταφυσικής. Πρόκειται για τη λατρεία στον ίδιο το θεσμό του Αρχηγού και επί της ουσίας για την εκδήλωση της απόφασης ενός προσώπου να θέσει όλη του την ύπαρξη υπό τις εντολές του, τόσο του ίδιου όσο και των προσώπων που αυτός καθορίζει. Για παράδειγμα, η παράβαση εντολής του ιεραρχικώς ανωτέρου τιμωρείται γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, δηλαδή όχι γιατί παρέβης την εντολή του συγκεκριμένου προσώπου, αλλά γιατί παρέβης την εντολή του προσώπου που ο αρχηγός τοποθέτησε στη θέση του εντολέα. Έχει πλήρη εποπτεία, υπό την έννοια ότι οι άνθρωποι που έχουν την εξουσία να οργανώσουν οτιδήποτε, είναι άνθρωποι απολύτως πιστοί στον Αρχηγό και δεν διανοούνταν να κάνουν κάτι πέρα από τις εντολές του Αρχηγού. Μάλιστα όχι λόγω του φόβου για τυχόν

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

συνέπειες, αλλά λόγω της απόλυτης πίστης τους (βλ. την από 11-6-2014 ένορκη κατάθεση του μάρτυρα Ηλία ΣΤΑΥΡΟΥ ενώπιον της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη).

Η ως άνω περιγραφόμενη προσωπολατρική πίστη στον Αρχηγό εκδηλώνεται πανηγυρικά και επισφραγίζεται με τη διαδικασία του «όρκου», σε τελετές μυστικιστικού χαρακτήρα, με οιονει θρησκευτική κατάνυξη, που οργανώνονται από «πιστά» σ' αυτόν και στην οργάνωση πρόσωπα, συνήθως ανώτερα στην ιεραρχία-κατά την Ευρινή ή Χειμερινή Ισημερία, στην ύπαιθρο, υπό το φως αναμμένων πυρσών. Τα στελέχη αυτά δημιουργούσαν σε άτομα, νεαρής ηλικίας την πεποίθηση ότι ανελάμβαναν έναν «αγώνα για ολοκληρή την πολιτισμένη ανθρωπότητα» μέχρι «την τελική νίκη ή το θάνατο», αγώνα για τον οποίο όφειλαν να αντέξουν σε κάθε δυσκολία, προσερχόμενη από «εξωτερικούς ή και εσωτερικούς εχθρούς», οπλισμένοι με «αυσάκινη θέληση και ανδρεία», ώστε να «κοιτάζουν τον προαιώνιο εχθρό στα μάτια και να τον πληξουν χωρίς έλεος», γιατί «στο αγώνα για εθνική επιβίωση δεν νοείται αίσθημα του οίκτου και της δειλίας», επικαλούμενοι «τον καθυγιασμό των ψυχών τους με τα ιερά σύμβολα της αρχέγονης ευρωπαϊκής παράδοσης», «πιστοί στις εντολές του αρχηγοί ως προπομποί ενός νέου κόσμου». Πλέον του όρκου στον Αρχηγό και τον αγώνα της οργάνωσης, οι ομνύοντες υποβάλλονταν στο φόβο για τις συνέπειες που θα είχε πιθανή καταπάτηση του όρκου τους, με τιμωρία, που

μπορεί να έφθανε μέχρι και το θάνατο: «Μπορεί η καταπάτηση ενός όρκου να μην επισύρει νομικές ποινές αλλά οπωσδήποτε έχει ηθικής φύσεως επιπτώσεις και κατά συνέπεια υπάρχει σοβαρή περίπτωση επιβολής μιας άτυπης τιμωρίας στα πλαίσια ηθικών και όχι νομικών κανόνων. Όσο πιο μεγάλη είναι η καταπάτηση του όρκου τόσο πιο αυστηρή θα είναι και η αντιμετώπιση του επίορκου. Για ένα κίνημα ή ομάδα με αυξημένο το αίσθημα της τιμής, του καθήκοντος και της αφοσίωσης, η καταπάτηση του όρκου αποτελεί ζήτημα χειρίστου είδους ατόμου, στο οποίο οι υπόλοιποι ορκισμένοι από οργή και μόνο θα είναι υποχρεωμένοι να τον καταδιώξουν με σιδερένια πυγμή να του καταδείξουν το λάθος... Ζήτω ο Αρχηγός, Ζήτω η Χρυσή Αυγή, Ζήτω ο θάνατος». Τα παραπάνω είναι καταγεγραμμένα στα βίντεο 831 και 833 του σκληρού δίσκου του κατηγορουμένου Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ (παρ. 2.2) και αφορούν διαδικασία ορκωμοσίας νεαρών ατόμων στην ύπαιθρο, υπό το φως των κυρτών από τον επικεφαλής της Τοπικής Οργάνωσης της Νίκαιας Γεώργιο ΠΑΤΕΛΗ και τα υψηλόβαθμα στελέχη της Ιωάννη ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ, Γεώργιο-Χρήστο ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ, καθώς και από τον φερόμενο ως «περαστικό» από την εν λόγω Τοπική Οργάνωση ή και παντελώς άγνωστο στα μέλη της Γεώργιο ΡΟΥΠΑΚΙΑ. Κατά τη διάρκεια της τελετής αυτής και αφού εκφωνούνται τα ανωτέρω από τον Γεώργιο-Χρήστο ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ, επαναλαμβάνουν όλοι μαζί το κείμενο του όρκου, το οποίο έχει ως εξής «Ορκίζομαι ότι δεν θα θέσω σε υψηλότερη μοίρα τη ζωή από την ελευθερία ούτε τον

θεωρήθηκε
ο Εισαγγελέας

αρχηγό θα εγκαταλείψω, ούτε ζωντανό ούτε νεκρό. Αλλά από τους συναγωνιστές που έπεσαν κατά τη μάχη, όλους θα δοξάσω. Και όταν ο αγώνας τελειώσει, θα τιμήσω σαν αδελφό κάθε συναγωνιστή. Εκείνοι όμως που προτίμησαν να προδώσουν, όλους αδίστακτα θα τιμωρήσω. Την ιερή φλόγα της φυλής μου ορκίζονται να προστατεύω. Πστε να τους φωτίζει και να τους καθοδηγεί στο χάος των αιώνων», ενώ, τέλος, άπαντες χαιρετίζουν με ναζιστικό χαιρετισμό.

1γ) Πειθαρχία - Ιεραρχική υποταγή

Η λειτουργία του κόμματος διέπεται από αυστηρή και απόλυτη πειθαρχία και άνευ οποιασδήποτε αντιρρήσεως υπακοή όλων, ανεξαιρέτως, στις εντολές του Αρχηγού και των ιεραρχικά ανωτέρων. Τούτο προκύπτει, πέρα από τις καταθέσεις μαρτύρων, οι οποίοι έχουν εξεταστεί ενόρκως ενώπιον της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη και από δηλώσεις ηγετικών στελεχών του. Ενδεικτικά, αναφέρονται οι δηλώσεις των κατηγορουμένων:

α) του Νικόλαου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, στις 17-6-2012, το βράδυ των Βουλευτικών εκλογών και συγκεκριμένα ότι «Είμαστε στρατιώτες, είμαστε πειθαρχημένοι, είμαστε Χρυσανγίτες. Είστε σαν στρατός πειθαρχημένος. Να ευχαριστήσω τα παιδιά με τις μαύρες μπλούζες», την οποία επανέλαβε στις 20-10-2012 και στη 12η γιορτή Νεολαίας στο Γουδί. Επίσης, όπως προκύπτει από βίντεο που περιλαμβάνεται στα ηλεκτρονικά πειστήρια του ίδιου τα

οποία έχουν κατασχεθεί, στις 21-10-2012, σε εσωτερική ομιλία του προς τα μέλη του κόμματος, δήλωσε με σαφήνεια και κατηγορηματικότητα «Δεν θα επιτρέψουμε να υπάρχουν καταστάσεις εκτός κεντρικής γραμμής...».

β) του Βουλευτή του κόμματος Ηλία ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΥ, στις 31-10-2012, ότι «Η ηγεσία έχει μία απαίτηση από όλους εσάς. Να υπακούτε πιστά στις εντολές των ανωτέρων σας. Στα στελέχη, στα όργανα του κινήματός μας. Χρειάζεται απόλυτη πειθαρχία και τάξη. Τα στελέχη γνωρίζουν τι γίνεται, να μην έχετε πολλές απορίες για κάποιο τρόπο αντιμετώπισης θεμάτων. Για όλα υπάρχει λόγος και αιτία. Να υπακούτε πιστά στις εντολές των ανωτέρων σας»

γ) του Βουλευτή του κόμματος Ευστάθιου ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ, ο οποίος, σε σχετική ομιλία του στην Τοπική Οργάνωση του κόμματος στη Χαλαμίνα, μετά τις εκλογές του Ιουνίου του έτους 2012, μεταξύ των άλλων, δήλωσε «Δεν έχουμε πρόεδρο. Έχουμε αρχηγό, τον ακολουθούμε πιστά, σαν γνήσιοι στρατιώτες και δεν κάνουμε πίσω σε ό,τι και να μας πει. Ακολουθούμε πιστά ό,τι μας διατάσσει και εκτελούμε»

δ) του Βουλευτή Νικόλαου ΜΙΧΟΥ, ο οποίος κατά την απολογία του, στις 2-10-2013, ενώπιον των Ανακριτών του Ν. 4022/2011, μεταξύ των άλλων, δήλωσε «... σεβασμός στο κόμμα πάνω από όλα και στις διατεγές των ανωτέρων ...»

ε) του Βουλευτή και «Περιφερειάρχη» Πειραιά Ιωάννη ΛΑΓΟΥ, ο οποίος απευθυνόμενος σε μέλη της Τοπικής

θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Οργάνωσης της Νίκαιας δήλωσε «...αν ακολουθείτε τις γραμμές που σας δίνονται, αν εκτελείτε τις εντολές και αν είστε πειθαρχημένοι, μη σας νοιάζει τίποτε. Για τα υπόλοιπα κανονίζουμε εμείς. Να είστε σίγουροι γι' αυτό το πράγμα...» και

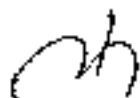
στ) του Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ, υπεύθυνου της Τοπικής Οργάνωσης της Νίκαιας, σε ομιλία του στα γραφεία αυτής, καταγεγραμμένη σε βίντεο (αριθ. 635 1 ος σκληρός δίσκος του Γ. ΠΑΤΕΛΗ, παρ. 2.2), ο οποίος αναφερόμενος στις έννοιες της ιεραρχίας, της απόλυτης πειθαρχίας και του σεβασμού, μεταξύ των άλλων, δήλωσε ότι «Η λέξη ιεραρχία ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι μεγάλης σημασίας έννοια, στην οποία πρέπει να δείχνουμε όλοι απόλυτη πειθαρχία και σεβασμό. Η πειθαρχία είναι καθήκον του κάθε Χρυσανγίτη. Κάθε Χρυσανγίτης και Χρυσανγίτισσα οφείλει να υπακούει στους ανωτέρους του και να εκτελεί τις καθορισμένες ή άλλες διαταγές που του δίνονται και αφορούν στους κανονισμούς και υπηρεσίες μας χωρίς κανένα μορφασμό ή αντιλογία... Κατά τη διάρκεια σου στη Χρυσή Αυγή θα σου ζητηθεί να κάνεις ταπεινά πράγματα, τα οποία μπορείς να θεωρήσεις ότι σε αδικούν ή ότι είναι παράλογα. Είσαι υποχρεωμένος όμως να υπακούσεις τις εντολές που σου δίνουν οι υπεύθυνοί σου και να τις πράξεις. Εκτός βέβαια αν είναι κάτι που ξεπερνά την πραγματικότητα...» και κατά την απολογία του, στις 14.4.2014, ενώπιον της Ειδικής Ανακρίτριας Εφέτη, μεταξύ

των άλλων, ανέφερε ότι «Αυτό που διέπει τη Χρυσή Αυγή είναι η πειθαρχία, δεν πηγαίνουμε ποτέ σαν μουλούκια, αλλά πάντα πειθαρχημένα σε δυάδες, τριάδες, τετράδες».

Επίσης, σε σχετικό έγγραφο του κόμματος, με ημερομηνία 23-4-2013, το οποίο βρέθηκε στο ηλεκτρονικό αρχείο του Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ (2ος σκληρός δίσκος παρ. 3.4 αριθ. 34), το οποίο φέρει το ονοματεπώνυμο του Χρήστου ΠΑΠΠΑ, μεταξύ των άλλων, αναφέρεται ότι «θα πρέπει να λειτουργήσουμε με τα όργανα του κινήματος σαν ένας πολιτικός απελευθερωτικός στρατός του Εθνικισμού και να εφαρμόσουμε πιστά την πάγια αρχή του στρατιωτικού δόγματος που λέγεται απαρέγκλιτη πίστη και υπακοή στην ιεραρχία».

Πέραν των προαναφερομένων, οι θέσεις του κόμματος επί του θέματος της απόλυτης ιεραρχικής υποταγής και κομματικής πειθαρχίας προκύπτουν και από το περιεχόμενο διαφόρων εγγράφων που βρέθηκαν στο ηλεκτρονικό αρχείο II του Γεωργίου-Χρήστου ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ, με τίτλο «ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ 2012», στα οποία, μεταξύ των άλλων, αναφέρεται ότι α) «Τότε 50 άτομα κάναμε πολύ αισθητή την παρουσία μας στα στενά της Νίκαιας και δώσαμε βροντερό παρόν και παλμό εθνικιστικό, η Νίκαια πλέον είχε το άρωμα της μελλοντικής ελευθερίας. Άμεσα οργανωθήκαμε και κάναμε οργανωτικά, σε πλατείες και οπίσθια συναγωνιστών, σε μέρη με χαμηλό φωτισμό όπου βρίσκαμε για να περνάμε απαρατήρητοι και να φέρνουμε εις πέρας τις εντολές των Κεντρικών» (Παράρτημα 1.3 έγγραφο 77) β) «Αρχικά η πειθαρχία είναι το

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

σημαντικότερο που πρέπει να λαμβάνει ένας εθνικιστής υπόψη του, αν δεν υπάρχει πειθαρχία δεν υπάρχει ιεραρχία και για να υπάρχει ιεραρχία πρέπει να σέβεσαι τον ανώτερό σου. Ο ανώτερός σου είναι ο Αρχηγός σου αν όμως δεν σέβεσαι τον πυρηνάρχη σου στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν σέβεσαι τον αρχηγό σου... Το να είναι ένας συναγωνιστής στη θέση να διοικεί τα γραφεία, σημαίνει ότι εμπνέει απεριόριστη εμπιστοσύνη από τον αρχηγό και δεν έχει μπει κατά λάθος. Στη Χρυσή Αυγή τίποτα δεν γίνεται κατά λάθος... Οπότε έχουμε και λέμε ιεραρχία, πειθαρχία, σεβασμός» (Παράρτημα 1.3 έγγραφο 74) γ) «... συγκεκριμένοι αγωνιστές δεν είναι τυχαία στη θέση τους, είναι ορισμένοι από την Κεντρική Διοίκηση, δηλαδή από τους Περιφερειάρχες μας και τον Αρχηγό μας... Ένας υποστηρικτής, δόκιμο μέλος ή ακόμα και μέλος πρέπει να σέβεται την ιεραρχία ...Κάθε Χρυσουγίτης ή Χρυσουγήτισσα οφείλει να υπακούει στους ανωτέρους του και να εκτελεί τις καθορισμένες ή άλλες διαταγές που του δίνονται και αφορούν τους κανονισμούς και τις υπηρεσίες μας, χωρίς κανένα μορφασμό ή αντιλογία... Κατά τη διάρκειά σου στη Χρυσή Αυγή θα σου ζητηθεί να κάνεις αρκετά πράγματα τα οποία μπορεί να θεωρήσεις ότι σε αδικούν ή ότι είναι παράλογα. Είσαι όμως υποχρεωμένος να υπακούσεις τις εντολές που σου δίνουν οι υπεύθυνοι και να τις πράξεις... Συναγωνιστές μη φοβάστε τίποτα και από κανέναν, ούτε από τον υπεύθύνό σας, για να είναι εκεί

που βρίσκεται είναι ελεγχόμενος... θα ήθελα να ευχαριστήσω τον αρχηγό μας Νικόλαο Μιχαλολιάκο που μου έδωσε την ευκαιρία να είμαι στο κίνημα της Χρυσής Αυγής και τον Περιφερειάρχη μου Ιωάννη ΛΑΓΟ για την εμπιστοσύνη που μου έχει δείξει» (Παραρτημα 1. 3, Έγγραφο 76 - Ομιλία Γ. ΠΑΤΕΛΗ στην Τοπική Οργάνωση Σλαμινάς) και δ) «... Οι υπεύθυνοι που βρίσκονται στις κατά τόπους τοπικές δεν μπόκαν μόνοι τους στη Χρυσή Αυγή δεν γίνεται τίποτα από μόνο του, υπάρχουν ιεραρχικά όργανα που δίνουν εντολές, εντολές τις οποίες γνωρίζει ο Αρχηγός μας, οπότε έμμεσα αδικιάζουμε τον Αρχηγό μας...» (2ος δίσκος Παράρτημα 1. 3 έγγραφο 130, ομιλία του Γ. ΠΑΤΕΛΗ)

θεωρήθηκε
• Εισηγητής

Πέραν τούτων, ο μάρτυρας Ηλίας Σταύρου, στην από 11-6-2014, ένορκη κατάθεσή του ενώπιον της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη, επισημαίνει, εκτός των άλλων, ότι «...Για παράδειγμα η παράβαση εντολής του ιεραρχικώς ανωτέρου τιμωρείται γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, δηλαδή όχι γιατί παρέβη την εντολή του συγκεκριμένου προσώπου, αλλά γιατί παρέβη την εντολή του προσώπου, που ο Αρχηγός τοποθέτησε στη θέση του εντολέα...Ζητείται απ' όσους θέλουν να αποτελούν μέλη... η πιστή εκτέλεση των εντολών που δίδονται από τα πρόσωπα, τα οποία τη δεδομένη στιγμή αντικαθιστούν στην ουσία τον ίδιο τον Αρχηγό, αποτελώντας τα εκτελεστικά του όργανα... Ο αρχηγός έχει πλήρη σκοπτεία των δράσεων των μελών της Χρυσής Αυγής υπό την έννοια ότι οι άνθρωποι που έχουν την εξουσία να οργανώσουν το ο,τιδήποτε είναι

άνθρωποι απολύτως πιστοί στον Αρχηγό και δεν διανοούνται να κάνουν κάτι πέραν από τις εντολές του Αρχηγού. Μάλιστα, όχι λόγω φόβου για τυχόν συνέπειες, αλλά λόγω της απόλυτης πίστης τους».

Συμπερασματικά και με βάση τα παραπάνω αποδεικτικά στοιχεία, τεκμηριώνονται πλήρως ο στρατιωτικός χαρακτήρας της οργάνωσης, η μυστική ξεχωριστή δομή των Ταγμάτων Εφόδου, η παντοδυναμία του Αρχηγού και ο απόλυτος έλεγχος των «κατωτέρων» από τους «ανώτερους». Με τον τρόπο αυτό ήταν απόλυτα η υποταγή και χειραγώγηση των μελών των Ταγμάτων Εφόδου, ως ομάδων κρούσεως, με τη μετάδοση των εντολών από την κορυφή έως τη βάση και την εκτέλεσή τους, οποιοδήποτε περιεχόμενο και αν είχαν, ακόμα και εγκληματικό, όπως άλλωστε συνέβη και στις παρακάτω εξιστορούμενες υποθέσεις.

ν) Διακηρύξεις της ηγεσίας, στελεχών και μελών του
κόμματος

Ένα από τα βασικά συνθήματα του πολιτικού κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» ήταν και είναι «Πίστευσ-Υπάκουε-Πολέμω». Το σύνθημα αυτό ανεγράφη σε άρθρο του Γεωργίου ΜΙΣΙΑΚΑ, ο οποίος υπογράφει ως «Γεώργιος ΜΑΣΤΟΡΑΣ» στο περιοδικό «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», στο φύλλο της 20-1-2005 και επαναλαμβάνόταν από όλους τους ομιλητές στην ορκωμοσία των δοκίμων μελών, στις 27-3-2011, στα

κεντρικά γραφεία του κόμματος, όπως η τελετή αυτή αποτυπώνεται σε βίντεο, το οποίο αποτελεί υλικό της δικογραφίας. (Βλ. στο Παράρτημα 13.3 του σκληρού δίσκου που διαβιβάστηκε στην Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτη με το υπ' αριθ. πρωτ. 3022/21/2983-στ/6-12-2013 έγγραφο της ΔΕΕ, το οποίο περιλαμβάνεται στο ηλεκτρονικό αρχείο του κατηγορουμένου Ν. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ που κατασχέθηκε). Το ίδιο άτομο, δηλ. ο Γεώργιος ΜΙΣΙΑΚΑΣ, σε άλλο άρθρο του, στην εφημερίδα «ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ», στις 25-7-1997, μεταξύ των άλλων, έγραψε «Είναι καιρός να αντιληφθείτε ότι οι δρόμοι μας ανήκουν πλέον ολοκληρωτικά, χωρίς κανένα ίχνος παραχώρησης. Μπορείτε να αλλάξετε μυαλά και να πορευθείτε στο δρόμο μας, το δρόμο της Φύσης, της Δύναμης και της Ανθρώπινης Ιστορίας. Κάντε το, ειθάλως εξαφανιστείτε από μπροστά μας, γιατί Εμείς οι Δυνατοί θα σας λιώσουμε σαν τα σκουλήκια. Τσακίστε με οποιοδήποτε τρόπο και μέσο, οτιδήποτε και αν χρειαστεί, τον κάθε βλάκα που θα τελμήσει να αρπιασθήσει εσάς και τις ιδέες σας. Κάντε τους να μετανιώσουν για τις επιλογές τους». Το ίδιο και πάλι πρόσωπο, δηλ. ο Γεώργιος ΜΙΣΙΑΚΑΣ, εκ των παλαιότερων στελεχών του κόμματος, αρθρογράφος στον περιοδικό τύπο της Χρυσής Αυγής, Περιφερειάρχης Βόλου, Καρδίτσας, Λάρισας, Τρικάλων και Αλμυρού, με μεγάλη δύναμη επιρροής στους οπαδούς του κόμματος και εκπαιδευτής των δοκίμων μελών του, στις 23-7-2011, στην τελετή υποδοχής και ορκωμοσίας των δοκίμων μελών, ως ομιλητής, με την παρουσία του Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

Θεωρήθηκε
ο Εισαγγητής

και Γεωργίου ΓΕΡΜΕΝΗ, δήλωσε, μεταξύ των άλλων « Όσοι έχουν απαιτήσεις από εμάς, αλλά οι ίδιοι, από την άνεση του σπιτιού τους δεν βοηθούν στο ελάχιστο αυτή τη μεγαλειώδη προσπάθεια, όσοι γκρινιάζουν, περιαιτολογούν, ασημολογούν ασύστολα και εκ του ασφαλούς για το σημερινό κατόντημα της χώρας, αλλά αρνούνται να σηκωθούν από τον καναπέ τους και να δράσουν θετικά και ουσιαστικά, τους αφιερώνω την παρακάτω ρήση: Όποιος έχει καταστήσει τον εαυτό του σκώληκα, δεν πρέπει να παραπονείται ότι τον πιτούν. Την ημέρα της κρίσης λειπόν, μακριά από τις οποιοσδήποτε παπαθίστικες θεωρίες περί άφεσης αμαρτιών, εκτός από τους εχθρούς μας, θα κλείσουμε τους λογαριασμούς μας οριστικά και αμετάκλητα και με όλους όσους παρίσταναν τους επιτήδειους ουδέτερους. Τότε, δεν θα ρωτήσουμε αν μέχρι τότε ταλαντεύονταν προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά, γιατί απλοοδοτατα θα ταλαντεύονται από τον κρεμασμένο τους λαιμό... σας λέω ότι συνεχίζουμε να προετοιμαζόμαστε για τη στιγμή της τελικής φάσης του ιερού πολέμου απέναντι στο αντιφυσικό και σάπιο αυτό καθεστώς. Με πίστη στην αθάνατη ιδέα μας, με πειθαρχία στο Αρχηγό και την ηγεσία του κινήματος, με αληθινό αγώνα μέχρι την τελική νίκη, θα συντάξουμε το δράμα, θα δράσουμε την ημέρα, θα φέρουμε το ποθομένο. Όσοι ζωντανό προσέλθετε. Ζήτω η νίκη».

Το ίδιο εμπρηστική ήταν και η ρητορική του Γενικού Γραμματέα-Αρχηγού του κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, ο οποίος, κατά καιρούς, με αφορμή διάφορες ιστορικές εκτελέσεις και εκδηλώσεις του κόμματός του, δήλωσε, μεταξύ των άλλων και τα εξής.

α) στις 26-8-2012, στις Θερμοπύλες: «Εσείς είστε τα Τάγματα Εφόδου, όποτε θέλουν ας έρθουν να μας συνθλιψουν. Σας πληροφορώ ότι δεν περνάμε καθόλου καλά μέσα στο Κοινοβούλιο. Αισθανόμαστε άβολα εκεί μέσα, αισθανόμαστε μια σιχασιά και μια αηδία. Αν θέλουν το εγκαταλείπουμε ανά πάσα στιγμή και βγαίνουμε στους δρόμους. Θα δούμε τότε τι σημαίνει Χρυσή Αυγή. Θα δούμε πόσα παιδιά βάζει ο σάκος. Θα δούμε τότε τι σημαίνει "Τάγματα Εφόδου". Τι σημαίνει μάχη, τι σημαίνει αγώνας, τι σημαίνει οι ξιφολόγχες να ακονίζονται στα πεζοδρόμια» και αναφερόμενος στο «Στρατό της Χρυσής Αυγής» διακήρυξε ότι «Έχουμε καθήκον να τον οργανώσουμε, να τον κατηχήσουμε ιδεολογικά, να τον κάνουμε μία χαλύβδινη φάλαγγα που θα σαρώνει τα πάντα στο πέρασμά της».

β) στις 2-6-2009, στην πλατεία Κολοκοτρώνη, στην Αθήνα: «Δεν έχουν καιαλάβει ότι όταν θα έχουμε δύναμη δεν θα δείξουμε οίκτο. Μπαίνοντας στη Βουλή δεν θα αλλάξουμε, δεν θα σας προδώσουμε. Εάν σήμερα, χωρίς τη βουλευτική ασυλία, μπορούμε και κάνουμε τα όσα κάνουμε, με τη βουλευτική ασυλία θα κάνουμε πολύ περισσότερα... Και όταν γίνουμε εμείς οι δυνατοί, θα

Θεωρήθηκε
ο Βιογραφτής

είμαστε ανελέητοι. Αν χρειαστεί λερώσουμε τα χέρια μας, αν χρειαστεί δεν είμαστε δημοκράτες. Για την πατρίδα, γιατί πάνω απ' όλα η πατρίδα. Ούτε οι θεσμοί ούτε τίποτα άλλο... Θα φτάσουμε ως τις εκλογές. Θα υπάρχουν τα ψηφοδέλτιά μας σε κάθε εκλογικό τμήμα της χώρας για να εκφραστεί ο λαός. Όχι πως πιστεύω στις εκλογές για να το ξεκαθαρίσω, να μην παριστάνω και το δημοκράτη, γιατί υποκριτής δεν είμαι. Εντάξει. Αλλά αυτόν τον τρόπο έχουμε τώρα να πολεμήσουμε»

γ) στις 17-6-2012, το βράδυ των εκλογών, δήλωσε «Είμαστε στρατιώτες, είμαστε κειθαρχημένοι, είμαστε χρυσανγίτες. Είστε σαν στρατός κειθαρχημένος. Να ευχαριστήσω τα παιδιά με τα μαύρα»

δ) στις 6-7-2011, στη Σάριτ: «Θα κατεβαίναμε στις εκλογές για να μετρηθούμε και για το 0,2%. Για να πούμε ότι υπάρχει 0,2% φασίστες, αμετανόητοι χρυσανγίτες... Είναι εθνικοσοσιαλισμός ελληνικός στα μέτρα του 2011. Έχω μεγάλο σεβασμό σ' αυτό που υπήρξε η Γερμανία του Χίτλερ... Εμείς πιστεύουμε στην πατρίδα και όχι στη δημοκρατία. Αν είναι να σωθεί η πατρίδα, ας πάει στο διάολο η δημοκρατία... Τι καταλάβατε από τους δημοκράτες; Τι χειρότερο θα σας κάνουν οι φασίστες;»

ε) στις 24-11-2011, σε ομιλία του στα γραφεία του κόμματος αναφερόμενος στη σε δηλώσεις του δημοσιογράφου Αλέξη ΠΑΠΑΧΕΛΑ ότι η Βουλή που θα προκύψει από τις εκλογές θα είναι «Βουλή της Βαιμάρης»

δήλωσε «Ξέρετε τι ακολούθησε μετά. Ε, γι' αυτό αγωνιζόμαστε, δεν το κρύβουμε. Είμαι υπερήφανος γι' αυτό».

στ) στις 15-1-2012, στην Τοπική Οργάνωση στην Αρτέμιδα Αιτικής, κατά την κοπή της πίτας του κόμματος «Για τους προδότες αυτός ο τόπος είχε μία αποστολή, έναν προορισμό, την κρεμάλα»

ζ) στις 2-7-2011, σε ομιλία του στα γραφεία του κόμματος «Ακόμα και αν εκλέξουμε βουλευτές στα παλιά μας τα παπούτσια. Η Χρυσή Αυγή είναι μία ακλόνητη εθνικιστική φάλαγγα που θα τσακίσει στο διάβα της όλους τους προδότες. Ο τελικός σκοπός δεν είναι να μπούμε στη Βουλή. Εμείς θέλουμε να ζήσουμε τη Βουλή του 65 με καρτελιές... Αν είναι καλά παιδιά δεν θα φάνε ξύλο. Ο πόλεμος είναι η κατάργηση του αμεριτωλού πολιτεύματος. Μόνο τη δύναμη θα σεβαστούν. Όλα από τη δύναμη εξαρτώνται»

η) στις 17-9-2011, στην 11η γιορτή της Νεολαίας του κόμματος «Ε ναι, κερδίζουμε την ελευθερία μας στο πεζοδρόμιο με θράσος, περιφρονώντας τα δημοκρατικά ήθη χαιρετώντας με το δεξί χέρι υψωμένο ψηλά. Γιατί δεν πιστεύουμε στον ψηφοφόρο παρά μόνο στον απλό στρατιώτη ή μαχητή. Ο λαός ή ο ψηφοφόρος είναι άτιμο πράγμα και δεν θα το σεβαστούμε ποτέ. Γι' αυτό και εμείς έχουμε την ιδεολογία που έχουμε. Και ότι θα συμμετάσχουμε στις εκλογές δεν σημαίνει ότι θα αλλάξουμε τις αρχές μας σε ουδερμία των περιπτώσεων»

θ) στις 20-10-2012, σε ομιλία του στη 12η γιορτή της

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Νεολαίας του κόμματος «... Δεν κρύψαμε ποτέ την ιδεολογία μας. Δεν βγάλαμε ούτε μία κεραία, ούτε ένα κόμμα, ούτε μία τελεία από όσα γράφαμε στα χρόνια τα σκληρά, τα πέτρινα. Το είπαμε σε όλους. Ας μας λένε όπως θέλουν. Δεν διαθέτουμε δηλώσεις μετανοίας. Δεν μετανοούμε»

ι) στις 3-9-2011, στα Μεσόγεια, σε ομιλία του «... Και αν χρειαστεί να λερώσουμε και τα χέρια μας. Και ας μας πουν ή ρατσιστές ή ό,τι άλλο θέλουν. Δεν μας ενδιαφέρει», ενώ αναφερόμενος σε συγκεκριμένο Έλληνα εκδότη πρόσθεσε «Και αν υπάρχει δίκαιο αυτός θα γίνει σαπούνι. Αυτός και τα Εβραϊόπουλα... Μη λογαριάζετε εσείς οι απλοί άνθρωποι, αν θα σας πουν φασίστες, αν σας πουν ναζιστές...»

ια) στις 8-7-2011, στη Σπάρτη, σε ομιλία του «Όσο πιο ακραίοι είμαστε, τόσο καλύτερα... Το να καταλάβεις τη Βουλή είναι εύκολο. Σημασία έχει το τι θα κάνεις μετά. Ο αγώνας είναι μακροχρόνιος. Θα πετάξουμε μέχρι και παπούτσια. Στη Βουλή δεν μπαίνει και Αστυνομία»

ιβ) σε ομιλία του σε οπαδούς του κόμματός του (Βλ. βίντεο αριθ. 10 του ηλεκτρονικού αρχείου του) «Θα δώσουμε στους αλλοδαπούς "μαιμού" διαβατήρια και θα τους αφήσουμε στις ακτές της Λιβύης. Ας μας πούνε ρατσιστές, ας μας πούνε εγκληματίες. Όταν το πλοίο βουλιάζει ρίχνεις τη σαβούρα έξω» και

ιγ) με γραπτό κείμενό του στο περιοδικό «ΧΡΥΣΗ

ΑΥΓΗ» (τεύχος 134, 2007) διακήρυξε, μεταξύ των άλλων, ότι «Λέμε ναι σε όλους, γινόμαστε καλά παιδιά του συστήματος, ευλογούμε με κάθε τρόπο και με όλα τα "Κύριε ελέησον" που διαθέτουμε το ένοχο πολιτικό σύστημα και όλα αυτά ασφαλώς με το αζημίωτο, αλλά έχουμε σκοπό να χρησιμοποιήσουμε τις ενέργειές μας σαν Δούρειο Ίπκο για να αλώσουμε το σύστημα... Ο Οδυσσέας μπαίνοντας στο κάστρο δια της πλαγίας οδού, κατέσφαξε τους Τρώες, δεν μοίρασε δηλώσεις μετανόιας...».

Ευθυγραμμισμένες στις παραπάνω δηλώσεις του Γενικού Γραμματέα ήταν και εκείνες που έκαναν σε κάθε ευκαιρία και άλλοι Βουλευτές, ήδη κατηγορούμενοι και προβεβλημένα στελέχη και φίλοι του πολιτικού κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ». Πιο συγκεκριμένα:

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

α) η Βουλευτής του κόμματος Ελένη ΖΑΡΟΥΑΙΑ, στις 23-7-2013, από το Βήμα της Βουλής, χαρακτήρισε, συλλήβδην, τους αλλοδαπούς που ζουν στη χώρα μας «κυανθρώπους που έχουν εισβάλλει στην πατρίδα μας με τις κάθε είδους αρρώστιες που κουβαλάνε».

β) ο Βουλευτής του κόμματος Ηλίας ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ, στις 25-8-2012, διαμαρτυρόμενος για τη δημιουργία χώρου φιλοξενίας μεταναστών στο πρώην στρατόπεδο Πεζικού στην Κόρινθο, δήλωσε στα ΜΜΕ για τους αλλοδαπούς «Είναι βρωμιάρηδες, σκουπίδια της γης και δεν θα φύγουμε αν δεν φύγει και ο τελευταίος από αυτά τα αποβράσματα», παρουσία των Βουλευτών του κόμματος Χρήστου ΠΑΠΠΑ, Κωνσταντίνου ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗ,

Αντωνίου ΓΡΕΓΟΥ και Ευστάθιου ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ, ενώ σε άλλη ομιλία του ο ίδιος δήλωσε «Στη Χρυσή Αυγή είμαστε Εθνικιστές και το μίσος είναι υγιές συναίσθημα του ανθρώπου όταν στρέφεται ενάντια σε υπανθρώπους»

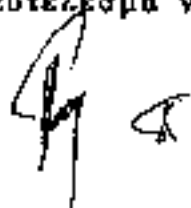
γ) ο Ιωάννης ΓΛΥΤΣΟΣ, δόκιμο μέλος του κόμματος, στις 23-7-2011, κατά την ορκωμοσία δοκίμων μελών, με την παρουσία των Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, Γεωργίου ΓΕΡΜΕΝΗ και διαφόρων άλλων υψηλόβαθμων στελεχών του δήλωσε «Ο Χρυσανγίτης καθάρισε τον Άγιο Παντελεήμονα... και αυτό γιατί ο Χρυσανγίτης δεν πετάει πετρούλες και φεύγει. Αντιθέτως είναι ο πολεμιστής που η μοίρα τον έχει επιλέξει για να είναι αυτός που θα σφυρηλατηθεί στο ατέρμονο αμόνι της τιμής και του αίματος»

δ) οι Βουλευτές του κόμματος Ηλίας ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ και Ιωάννης ΛΑΓΟΣ, με την ιδιότητά τους ως Βουλευτών και διατυπώνοντας την επίσημη άποψη του κόμματός τους σε τηλεοπτική συνέντευξή τους, μεταξύ των δύο εκλογικών αναμετρήσεων του Μαΐου και Ιουνίου του έτους 2012, η οποία περιέχεται στο ηλεκτρονικό αρχείο του Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, που νομίμως έχει κατασχεθεί και περιλαμβάνεται στη δικογραφία, δήλωσαν ότι όλοι οι μετανάστες είναι παράνομοι, ακόμη και αυτοί που έχουν άδειες παραμονής αφού εισήλθαν παράνομα στη χώρα, όλοι, πλην ολίγων, εγκληματούν, το ξεκαθάρισμα του κέντρου της Αθήνας από τους λαθρομετανάστες είναι επίτευγμα της

Χρυσής Αυγής και η λύση που προτείνουν είναι το κλείσιμο των συνόρων με ανάπτυξη στρατού και τοποθέτηση ναρκοπεδίων, ενώ για τους ήδη εγκατεστημένους στη χώρα πρότειναν την εφαρμογή αυστηρών κατασταλτικών μέτρων και αφόρητες συνθήκες διαβίωσης ώστε να αναγκαστούν να φύγουν

ε) ο Ηλίας ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ, με αφορμή τη δολοφονία του Εμμανουήλ ΚΑΝΤΑΡΗ, στο Κέντρο της Αθήνας, από αλλοδαπούς, σε σχετικό άρθρο του στην εφημερίδα «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», στο φύλλο 723 της 18-7-2011, αναφέρει, μεταξύ των άλλων «... το βράδυ του εγκλήματος για τα ξεφτιλισμένα κανάλια των νιαβατζήδων το πρόβλημα δεν ήταν η εν ψυχρώ εκτέλεση ενός Έλληνα, αλλά οι... αντιδράσεις των ακροδεξιών. Όσο παραμένουμε εκτός Κ(σ)υνοβουλίου θα κυριαρχούμε στο καθιερωμένο πεδίο δράσης μας - το πεζοδρόμιο - και θα κάνουμε την Αθήνα άνω-κάτω. Αυτή είναι η αποστολή μας, αυτή είναι η πολιτική μας. Μέλις μπούμε μέσα στο άντρο της διαφθοράς και των εγκληματιών πολιτικάντηδων, τότε θα ανατρακούν τα πάντα. Η Βουλή θα γίνει με μιας Άγιος Παντελεήμονας. Αυτή την προοπτική τρέμουν οι διαφθαρμένοι της εξουσίας, γι' αυτό και μας πολεμούν, γι' αυτό και μας έχουν αποκλείσει από παντού». Όπως δε αναγράφεται επί του θέματος αυτού στο ίδιο ως άνω φύλλο της εφημερίδας «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» και συγκεκριμένα στη σελίδα 9 «Το Μέταξο νεολογίας καθοδήγησε την οργή των συμπατριωτών μας και η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ήταν και πάλι στην αιχμή του δόρατος», με αποτέλεσμα να προκύπτει πλήρως

Θωρήθηκε
ο Εισηγητής

και χωρίς καμία αμφιβολία η συμμετοχή του κόμματος στις εγκληματικές ενέργειες σε βάρος αλλοδαπών, ανθεξέλεκτα, στο κέντρο της Αθήνας, οι οποίες ακολούθησαν τη δολοφονία του προαναφερομένου προσώπου, με επικεφαλής ειλέκτα, τότε, στελέχη της και ήδη βουλευτές και κατηγορούμενους, ήτοι τον προαναφερόμενο Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ και τους Ηλία ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟ, Παναγιώτη ΗΛΙΟΠΟΥΛΟ, Ευστάθιο ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ και άλλους. Επίσης, σε άλλη ομιλία του, στις 21-4-2013, μεταξύ των άλλων, δήλωσε «Οι συγκεντρώσεις και οι εκδηλώσεις μας δεν είναι εκδηλώσεις πολιτικού κόμματος. Σε καμία περίπτωση δεν το βλέπουμε έτσι, ότι εμείς είμαστε πολιτικοί. Πιο πολύ θυμίζουν οι εκδηλώσεις μας αυτές κάτι από στρατιωτική μονάδα», ενώ σε άλλη ομιλία του στα Χανιά, στις 25-11-2012, διακήρυξε «... το "βουλευτής" και τα "βουλευτειλίκια" ... εδώ και χρόνια δεν τα γουστάρουμε, δεν τα θέλουμε καθόλου. Εκμεταλλευόμαστε βεβαίως ορισμένα προνόμια του Βουλευτή. Έχουμε πάρει και οπλοφορία πλέον με άδεια, δεν έχει και αυτόφορο έμα γίνει κανέ επεισόδιο και είμαστε λίγο πιο άνετοι στις κινήσεις μας. Όλα τ' άλλα προνόμια τους τα τρίψαμε στη μούρη. Ούτε αστυνομίες έχουμε να μας συνοδεύουν ούτε αυτοκίνητα, έχουμε». Σε άλλη εκδήλωση για τα δύο χρόνια λειτουργίας του Πυρήνα της Νίκαιας δήλωσε «... Ο αγώνας της Χρυσής Αυγής σημαίνει δρόμος, όχι κοινοβουλευτικές ερωτήσεις και

τέτοιες αηδίες...».

στ) ο επίσης Βουλευτής Ευστάθιος ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ, σε ομιλία του στην Γ.Ο. του κόμματος στο Ναύπλιο, στις 12-1-2013, μεταξύ των άλλων, δήλωσε «Δεν είμαστε πολιτικοί. Στόχος μας είναι η απελευθέρωση της πατρίδας. Πρέπει ο κόσμος να μάθει ποια είναι η Χρυσή Αυγή. Ποια είναι τα παιδιά με τα μαύρα μπλουζάκια. Ένας Χρυσανγίτης είναι πάντα έτοιμος για την επανάσταση. Καλό είναι ο λαός να πιστέψει στην επανάσταση...». Επίσης, σε ανάλογη εκδήλωση της Τοπικής Οργάνωσης του κόμματος, στην Πάτρα, τον Ιούνιο του έτους 2013, μεταξύ των άλλων, δήλωσε «Έχουμε πάει εκεί για να μείνουμε και αυτοί που θα φύγουνε είναι όλοι αυτοί εκεί μέσα. Κάποια στιγμή στο Ελληνικό Κοινοβούλιο θα υπάρχουν τριακόσιοι Έλληνες Χρυσανγίτες», ενώ σε άλλη ομιλία του στην Τοπική Οργάνωση της Χρυσής Αυγής, στη Σαλαμίνα, μεταξύ των άλλων, δήλωσε «... δεν αποδεχόμαστε το ρόλο του Βουλευτή. Εκεί μέσα το μόνο που νοιώθουμε είναι σιχασιά και αηδία. Και κυριολεκτούμε».

ζ) ο Αλέξανδρος ΛΥΡΗΣ, στην προαναφερόμενη ορκωμοσία των δόκιμων μελών, σε ομιλία του, κατά την ίδια ως άνω εκδήλωση στις 23-7-2011, δήλωσε «... Σχεδόν όλοι οι Έλληνες... έχουν ακούσει τη Χρυσή Αυγή. Ένα όνομα που σε πολλούς προκαλεί φόβο, άλλοτε δικαιολογημένο άλλοτε όχι... Ως γνωστόν » «**ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ-ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ**» είναι ένα νόμιμο πολιτικό κόμμα, που συμμετέχει κανονικά στις εκλογές. Λέει όμως αυτό όλη την αλήθεια; Σαφώς και όχι... Εμείς αυτό το

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

κείριο θα το γκρεμίσουμε από τα θεμέλια...».

η) ο Ιωάννης ΜΠΟΥΚΙΑΣ, μέλος της Τοπικής Οργάνωσης του κόμματος στη Σπάρτη «Είμαστε πέντε ώρες στο δρόμο. Εθνικισμός σημαίνει μαχητικότητα. Πέντε ώρες ξεβρόμισε η Σπάρτη από τα σκουλήκια, τους ανθέλληνες, τους γύφτους, τους λαθρομετανάστες. Η σημερινή δράση έδειξε ότι κουμάντο στη Σπάρτη δεν κάνει ούτε ο άπλυτος, ούτε ο γύφτος, ούτε ο Αλβανός. Κουμάντο στη Σπάρτη κάνει ο Χρυσουγίτης»

θ) ο Γεώργιος ΠΑΤΕΛΗΣ, υπεύθυνος της Τοπικής Οργάνωσης του κόμματος στη Νίκαια, σε σχετική ομιλία του προς τα μέλη της «Ο εθνικισμός ποτέ δεν φοβήθηκε και πάντα ήταν μπροστάρης σε κάθε πόλεμο, ε λοιπόν και αυτόν τον πόλεμο θα κερδίσουμε, αλλά και το ιερό χώμα που πατάμε θα καθαρίσουμε, ούτε βήμα... Στο τέλος συναγωνιστές δεν θα αφήσουμε τίποτα, μέχρι και τα παιδιά τους θα τους δώσουμε να φάνε, με τη Χρυσή Αυγή δεν θα μείνει ούτε τρίχα από ανθελληνικό σκουλήκι... Ως όπλο κόντρα σε κάθε διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα, θα τους πετήσουμε κάτω, όποιο και να είναι το κόστος... Το μόνο σίγουρο είναι ότι αν δεν υπήρχαν αυτά τα καληκάρια με τις μαύρες μπλούζες και ο Αρχηγός μας μπροστάρης, σίγουρα η Ελλάδα μας θα ήταν τη στιγμή αυτή με άλλη ονομασία...» (Ηλεκτρονικό αρχείο Γ. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ 2 Παράρτημα 1.3, έγγραφο 79).

ι) ο Ιωάννης ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΑΝΟΣ, επίσης κατά την

τελετή ορκωμοσίας νέων μελών, στις 23-7-2011, παρόντων των Νικολάου ΜΙΚΑΛΟΛΙΑΚΟΥ και Γεωργίου ΓΕΡΜΕΝΗ «Συναγωνιστές και συναγωνίστριες, ονομάζομαι ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΑΝΟΣ Ιωάννης και είμαι δόκιμο μέλος των πυρήνων υποδοχής της Χρυσής Αυγής... Είναι προδότες όλοι τους και τους αξίζει πέλεκυς βαρύς... Φτιά σου θα τους κάψει ζωντανός...» και

ια) ο Αλέξανδρος ΠΛΩΜΑΡΙΤΗΣ-ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ, υποψήφιος Βουλευτής του κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» στις βουλευτικές εκλογές του έτους 2012, προέβη σε δηλώσεις του στον Βρετανικό τηλεοπτικό σταθμό «Channei 4» κατά τη διενέργεια δημοσιογραφικής έρευνας, υπό τη μορφή ντοκιμαντέρ, στην περιοχή του Αγ. Παντελεήμονα, στην Αθήνα, σχετικά με την εγκατάσταση και διαβίωση εκεί μεγάλου αριθμού αλλοδαπών, απόσπασμα του οποίου (ντοκιμαντέρ) προβλήθηκε στις 6-3-2013, στη μεσημβρινή εκπομπή «ΣΚΑΙ ΤΩΡΑ», του τηλεοπτικού σταθμού «ΣΚΑΙ». Συγκεκριμένα αναφερόμενος στους αλλοδαπούς, εκτός των άλλων, δήλωσε «...είμαστε έτοιμοι να ανοίξουμε τους φούρνους. Σαπούνια γιατί είναι και ωραία. Ξέρεις, όχι για ανθρώπους. Γιατί είναι και ...είναι χημικοί αυτοί, μπορεί να πάθουμε κανά ... να βγάλουμε κανένα καντήλα, κανά τέτοιο. Θα τα' χουμε σαπούνια για τ' αράξια, σαπούνια να πούμε για τα πεζοδρόμια... θα φτιάχνουμε κτίρια να πούμε, κανά λαμπατέρ θα φτιάξουμε με το δέρμα τους, τα μαλλιά θα τα παίρνει ο Γιώργος, θα τα πουλάει στο Μοναστηράκι να πούμε, να τα κάνουν μεγλέρια οι ξένοι...είναι

θεωρήθηκε
ο Βισσηγής

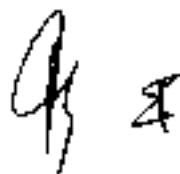
πρωτόγονοι, είναι μιάσματα, είναι υπάνθρωποι, δεν μας ενδιαφέρει καθόλου η ύπαρξή τους...». Μάλιστα δε για τις δηλώσεις του αυτές, με το υπ' αριθ. ΑΒΜ Φ/2013/951 ΕΓ 90-13/420 κλητήριο θέσπισμα του αρμόδιου Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών, παραπέμφθηκε ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών για να δικαστεί για παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1, 2 του Ν. 927/1979.

Περαιτέρω, ενδεικτικό της άκρας επιθετικής νοοτροπίας του κόμματος, είναι και το περιεχόμενο διαλόγου, κατά τη διάρκεια τηλεφωνικής συνομιλίας, μεταξύ του Σπυτηρίου ΔΕΒΕΛΕΚΟΥ, μέλους της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος, οδηγού και συνοδού του Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, με άγνωστη γυναίκα, με το κύριο όνομα «Μαρίνα», ο οποίος, μεταξύ των άλλων, της λέει και τα εξής «Επειδή είχα και μια κουβέντα με κάποιον, να πούμε σοβαρό, εμείς άμα θέλουμε να μας βγάλουν εκτός νόμου, κι ας ακούνε τα μουνόπανα να το ξέρουν, έχουμε και πενήντα με εκατό άτομα, τα οποία είναι αποφασισμένα να πέσουνε. Αυτά τα μουνιά έχουν έτοιμους να πέσουνε... Λέμε, λέμε, λέμε αν θέλουν να το παίξουμε αντίκια το παιχνίδι, εμείς έχουμε και 100 μαλάκες σε όλη την Ελλάδα, 100 τρελούς που είναι αποφασισμένοι να πέσουνε. Αυτοί έχουν δέκα;».

Οι παραπάνω δημόσιες και άκρας επιθετικές δηλώσεις του αρχηγού και των μελών της ηγετικής ομάδας του

πολιτικού κόμματος «ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ-ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», καθώς και άλλων υψηλόβαθμων στελεχών του και ως εκ τούτου η άκρως επιθετική έως εγκληματική νοοτροπία η οποία δημιουργήθηκε με βάση αυτές, ασφαλώς και επηρέασαν καθοριστικά ορισμένα από τα στελέχη, μέλη, οπαδούς και φίλους του στην απόφασή τους να πλήξουν, κατά κύριο λόγο, τους διαβιούντες στη χώρα αλλοδαπούς, αλλά και πολιτικούς αντιπάλους τους. Οι καθοδηγητές τους, κήρυκες του μίσους και εμπρηστές της κοινωνικής και πολιτικής ομαλότητας, υποβίβασαν, τεχνηέντως, ορισμένες κατηγορίες ατόμων σε «υπανθρώπους» και γενικότερα σε κατώτερα ανθρώπινα όντα. Με τον τρόπο αυτό σκόπευαν και εν πολλοίς, πράγματι, πέτυχαν, οι δράστες των εγκληματικών πράξεων που έχουν διερευνηθεί και καταγραφεί, να είναι πλήρως αποδυσμευμένοι ηθικά, χωρίς κανένα φραγμό, απολύτως ελεγχόμενοι από το κόμμα και τα ιδεολογικά όργανά του και έτσι, χωρίς καμία υπολύτως περίσκεψη, να διαπράξουν εξαιρετικά σοβαρές αξιόποινες πράξεις σε βάρος των στοχοποιημένων ατόμων ή και ομάδων ατόμων, τα οποία οι ίδιοι οι δράστες δεν γνώριζαν σχεδόν καθόλου και ουδεμία προσωπική διαφορά είχαν μαζί τους. Και τούτο επειδή για αυτούς κανένα έννομο αγαθό των θυμάτων τους (ακόμη και η σωματική ακεραιότητά τους ή και η ζωή τους) είχε την οποιαδήποτε αξία, αφού ήταν αντίθετης με αυτούς πολιτικής και κοινωνικής κοσμοθεωρίας. Αντίθετα, μετά από κάθε μία αξιόποινη πράξη που τελούσαν, θεωρούσαν ότι προσέφεραν εξαιρετική υπηρεσία στην

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Πατρίδα και στο κόμμα τους, ότι επέτυχαν «νίκη» στη μάχη του «εθνικιστικού κινήματος». Έτσι, πιθανότατα, ήταν γι' αυτούς η πρώτη φορά που πίστεψαν ότι ήταν, δήθεν, σημαντικά άτομα και, δια της συνολικής παράνομης και εγκληματικής δραστηριότητάς τους, υπολογίσιμοι. Γενικά, οι δράστες των εγκλημάτων εξ ονόματος και για λογαριασμό του κόμματος και της πολιτικής τους ιδεολογίας, λειτούργησαν ως μέλη του συνόλου μιας ομάδας, η δε ατομική τους κρίση και συμπεριφορά είτε επηρεαζόταν σοβαρά, είτε ήταν πλήρως ενταγμένη στη δυναμική, στο «πνεύμα» και στην εγκληματική λογική της ομάδας αυτής. Σε ομάδες αυτού του είδους και εγκληματικού χαρακτήρα, όπως προεκτιθεί, τυχόν αμφιβολίες των μελών της σχετικά με τη νομιμότητα των πράξεων που καλούνται να εκτελέσουν, είναι ανεπίτρεπτες και μη ανεκτές, ο δε «ηθικός κώδικας» ή το «σύστημα αξιών» της ομάδας γίνεται «ηθικός κώδικας» ή «σύστημα αξιών» κάθε μέλους ξεχωριστά.

Ιδιαίτερα κρίσιμο είναι και το γεγονός ότι πολλά από τα άτομα που αποδεδειγμένα συμμετείχαν σε πράξεις βίας σε βάρος ημεδαπών πολιτικών αντιπάλων του κόμματος ή στοχοποιημένων αλλοδαπών, δεν είχαν επίσημα την ιδιότητα του μέλους του κόμματος ή οποιαδήποτε άλλη επίσημη θέση στην ιεραρχία αυτού, σύμφωνα με το καταστατικό του. Όμως, σε όλα τα περιστατικά βίας που ερευνήθηκαν από την ανάκριση, διαπιστώθηκε ότι δεν

έδρασαν αυτοβούλως και ευκαιριακά, αλλά προγραμματισμένα και οργανωμένα, κατά κανόνα ως μέλη «Ταγμάτων Εφόδου» κάποιας Τοπικής Οργάνωσης, κυρίως δε εκείνων της Νίκαιας, του Παρίματος και του Πειραιά, πάντοτε υπό την εποπτεία και καθοδήγηση κάποιου βουλευτή του κόμματος ή άλλου ηγετικού στελέχους κάποιας από τις εμπλεκόμενες Τοπικές Οργανώσεις. Ενεργούσαν εξ ονόματος και για λογαριασμό του κόμματος, όπως δήλωναν άλλωστε και κατά τις επιθέσεις τους, εφαρμόζοντας πιστά τις ιδεολογικές αρχές του, τις ιδεολογικές διακηρύξεις του Αρχηγού, των Βουλευτών του και υψηλόβαθμων στελεχών του, τις οποίες, όπως προαναφέρθηκε, προέβαλαν με κάθε ευκαιρία και σε κάθε εκδήλωση. Ως εκ τούτων, ο ισχυρισμός των ηγετικών στελεχών του κόμματος και ήδη κατηγορουμένων ότι σε ορισμένες εγκληματικές ενέργειες δεν εμπλέκονται πρόσωπα τα οποία είναι μέλη του, κατά την τοπική έννοια του όρου και ως εκ τούτου το κόμμα αγνοεί τα πάντα και ουδεμία ευθύνη φέρει, είναι αβάσιμος και απροσηματικός. Όπως προκύπτει από σχετικό κείμενο-οδηγία που βρέθηκε στο ηλεκτρονικό αρχείο του Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ, σε κάθε Τοπική Οργάνωση τηρείται «Αρχείο μελών, υποστηρικτών και φίλων της Τοπικής οργάνωσης». Επομένως, για το κόμμα όλα αυτά τα άτομα είναι «ενεργά» και ισότιμα μεταξύ τους. Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα των επιθέσεων: α) στις 12-9-2013, στο Πέραμα, σε βάρος αφισοκολλητών του ΠΑΜΕ, όπου οι επιτιθέμενοι ήταν ντυμένοι ομοιόμορφα, φορούσαν μύγρες

θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

μπλούζες με το λογότυπο της Χρυσής Αυγής, οι δε επικεφαλής της επίθεσης Αναστάσιος ΠΑΝΤΑΖΗΣ και Χρήστος-Αντώνιος ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ δήλωσαν ευθέως και ευθαρσώς στους επικεφαλής της αντίπαλης πολιτικής παράταξης ότι ενεργούσαν για λογαριασμό του συγκεκριμένου κόμματος β) στις 30-6-2008, στον κοινωνικό χώρο «Αντίπνοια», στα Πετράλωνα, όπου οι επικεφαλής των επιτιθέμενων, ΣΤΡΑΤΟΣ και ΣΙΑΤΟΥΝΗΣ, μόλις εισήλθαν στο χώρο φώναξαν «Έχετε τα χαιρετίσματα της Χρυσής Αυγής. Μονιά θα πεθάνετε» και γ) στις 10-7-2013, στον κοινωνικό χώρο «ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ» στην Ηλιούπολη, κατά την οποία οι επιτιθέμενοι, επιβαίνοντες σε μοτοποδήλατα και μοτοσυκλέτες φορούσαν ομοιόμορφη ενδυμασία της Χρυσής Αυγής, υπό τις ιαχές διαφόρων πολιτικών συνθημάτων μεταξύ των οποίων και «Αίμα - Τιμή - Χρυσή Αυγή», επικεφαλής του δε είχε τεθεί ο βουλευτής και ήδη κατηγορούμενος Ιωάννης ΛΑΓΟΣ, με Ι.Χ.Ε αυτοκίνητο που του είχε παραχωρήσει η Βουλή των Ελλήνων, ως προνόμιο, λόγω της ιδιότητάς του.

Όσον αφορά τέλος στον τρόπο κινητοποίησης των μελών των Τοπικών Οργανώσεων του κόμματος για διάφορες «δράσεις», ενδεικτικό είναι το περιεχόμενο τηλεφωνικών μηνυμάτων-εντολών, τα οποία έχουν αποσταλεί από την Τοπική Οργάνωση της Νίκαιας και συγκεκριμένα από το Γεώργιο ΠΑΤΕΛΗ σε μέλη, οπαδούς και φίλους της και συγκεκριμένα α) στις 12-9-2013

«επιφυλακή ετοιμότητας» β) στις 6-9-2013 «Αύριο Σάββατο 17. 30 στα γραφεία όλοι εκεί, μη λείπει κανείς από ασφάλεια» γ) στις 30-8-2013 «εκείγον, στα γραφεία 18.00 σήμερα για μετάβαση στον Πειραιά, ενημερώστε με τώρα, άμεσα, δεν μιλάτε πουθενά δ) στις 15-2-2013 «SOS έξι άτομα για αύριο, εντολή Λαγού» και ε) στις 21-2-2013 «Η ασφάλεια σήμερα όλοι με παραλλαγή πόλης και μπλούζες μαύρες και μπουφάν με μαύρες μπλούζες», καθώς και πολλά άλλα με παρόμοιο περιεχόμενο, στα οποία οι αποδέκτες τους συμμορφώνονται αμέσως, χωρίς αντίρρηση ή ενδοιασμό και ακόμα χωρίς να ζητήσουν οποιαδήποτε διευκρίνηση.

vi) Τάγματα Εφόδου

Η επιχειρησιακή δράση της Χρυσής Αυγής έναντι τρίτων, υλοποιείτο από επίλεκτες ομάδες στελεχών, μελών και υποστηρικτών της, οι οποίοι ασφαλώς ασπάζονταν τις αρχές και τις ιδέες της. Τα μέλη των ομάδων αυτών ήταν άτομα επιλεγμένα συνήθως μεταξύ αυτών που είχαν ιδιαίτερη σωματοδομή και κατά προτίμηση γνώσεις πολεμικών τεχνών. Ήταν ειδικά εκπαιδευμένα, υπό ιδιαίτερα σκληρές συνθήκες, οι οποίες προσομοίαζαν στην εκπαίδευση των υπηρετούντων στις επίλεκτες μονάδες των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, ενώ έκαναν και νυκτερινές εκπαιδεύσεις εξασκούμενοι με όπλα διαφόρων ειδών και τύπων (πιστόλια, αεροβόλα, κυνηγετικά, πολεμικά, κλπ). με σκοπό να εκπαιδευτούν στη χρήση τους και να εξοικειωθούν με αυτά. Ενεργούσαν και κινούνταν απολύτως συντεταγμένα ως παραστρατιωτικές ομάδες, με στρατιωτικά

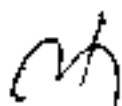
θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

παραγγέλματα και στρατιωτικό βηματισμό. Επικεφαλής κατά τη διάρκεια των επιθέσεων ήταν άτομα με υψηλή ιεραρχική θέση (π.χ. Βουλευτές, Πυρηνάρχες, κλπ), συνεπικουρούμενα και από άλλα επίλεκτα μέλη των Τοπικών Οργανώσεων. Φορούσαν ομοιόμορφη ενδυμασία, συνήθως παραλλαγής ή μύρα ρούχα, κυρίως μαδρες μπλούζες, ενίοτε με το λογότυπο της Χρυσής Αυγής, το μαίανδρο ή άλλα σύμβολα ή λογότυπα, ενδυμασία, η οποία προβάλλεται ως η ενδεδειγμένη με σχετικές καταχωρήσεις στο επίσημο έντυπο «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», άρβυλα και κράνη. Ήταν κοντοκουρεμένοι έως και με ξυρισμένο τελείως το κεφάλι τους. Κρατούσαν κυρίως κοντάρια, ρόπαλα, σιδερολοστός, σιδερογροθιές, μαχαίρια παρασμένα στις ζώνες τους, καθώς και αυτοσχέδιες μαδρες ασπίδες με τον Ηλιακό Σταυρό ή το Νορβηγικό Σταυρό, δηλαδή όπλα κατάλληλα για «μάχες δρόμου», έφεραν δε την αποδεκτή από όλους και μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις με ιδιαίτερη υπερηφάνεια ονομασία «Τάγματα Εφόδου». Σε φωτογραφίες που βρέθηκαν στο σκληρό δίσκο του υπολογιστή του Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ, με αριθμούς 169 και 171, καθώς και διάφορες άλλες που επισυνάπτονται στη δικογραφία, εμφανίζονται διάφορα άτομα, μέλη του κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», φορώντας κράνη, κρατώντας ασπίδες και κοντάρια, στα οποία ήταν τυλιγμένες σημαίες και ήταν παρατεταγμένα στο δρόμο ως παραστρατιωτικό σώμα, ενώ σε βίντεο

φαίνεται ότι χτυπούσαν ρυθμικά με τα ρόπαλα είτε στο οδόστρωμα, είτε επί των ασπίδων, με παραγγέλματα, κραυγές, ιαχές και συνθήματα, όπως το γνωστό «Αίμα - Τιμή - Χρυσή Αυγή» και «Ηθικόν; Αίμα». Η όλη αμοίση, ο πλήρης εξοπλισμός τους καθώς και ο τρόπος που ενεργούσαν, είχε σκοπό να προκαλεί το φόβο στα «αντίπαλα», στρατόπεδα, αλλά και γενικότερα σε όποιον τύχαινε να παρακολουθήσει, ακόμη και ως απλός περαστικός, μια κομματική εκδήλωση. Η κάλυψη του προσώπου με κράνη ή κουκούλες αποσκοπούσε στην πρόκληση μεγαλύτερου φόβου στον αντίπαλο, σε σχέση με το πρόσωπο που είναι ακάλυπτο (βλ. και την από 12.6.2014 ένορκη κατάθεση του προαναφερθέντος μάρτυρα Ηλία Σταύρου). Οι επιθέσεις τους είχαν βίαιο χαρακτήρα, με βαρότατες συνέπειες για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα των θυμάτων. Όπου δε οι συνθήκες το επέτρεπαν ή το επέβαλαν, κινούνταν ομαδικά με μηχανές μικρού κυβισμού. Κάθε ένα από τα μέλη αυτά είχε προκαθορισμένο ρόλο, ήταν εκπαιδευμένο, ενεργούσαν δε από κοινού εντός αυστηρά καθορισμένου χρονικού πλαισίου δράσης, κατά τρόπο αστραπιαίο και με συγκεκριμένο σκοπό. Η δράση τους άρχιζε και τελείωνε με συγκεκριμένο παράγγελμα του επικεφαλής του «Τάγματος Εφόδου». Ο στόχος μπορεί να ήταν προεπιλεγμένος και προκαθορισμένος και στην περίπτωση αυτή η επίθεση ήταν γνωστή τόσο στον «Περιφερειάρχη» του κόμματος όσο και στον ηγετικό πυρήνα του, όπως ενδεικτικά οι επιθέσεις εναντίον των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ στο Πέραμα, στην

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

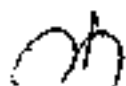

οικία των Αιγύπτιων αλιεργατών στο επίσης στο Πέραμα, στο κοινωνικό στέκι «Αντίπνοια» στα Πετράλωνα, στον κοινωνικό χώρο «Συνεργείο» στην Ηλιοόπολη, στο «πογκρόμ» το Μάιο του έτους 2011, η επίθεση και η απόπειρα εμπρησμού στο χώρο προσευχής Μουσουλμάνων στο κέντρο της Αθήνας και η επίθεση σε βάρος των Πακιστανών εργατών στην Ιεράπετρα της Κρήτης. Άλλοτε, ο στόχος ή οι στόχοι και εντεύθεν η επίθεση των «Ταγμάτων Εφόδου», τα οποία ήταν ανά πάσα στιγμή σε ετοιμότητα, ανέκυπτε από συνθήκες που δεν ήταν δυνατόν να έχουν προβλεφθούν εκ των προτέρων (όπως π.χ. η παρουσία του Παύλου ΦΥΣΣΑ στην καφετέρια «ΚΟΡΑΛΛΙ», κατά τις βραδινές ώρες της 17^{ης}-9-2013), οπότε η ηγεσία της συγκεκριμένης Τοπικής Οργάνωσης, που οργάνωνε τη δράση, ενεργούσε άμεσα με την ενεργοποίηση των «Ταγμάτων Εφόδου», στο πλαίσιο, πάντα, των αρχών και των θέσεων της εγκληματικής οργάνωσης, όπως αυτές εκτίθενται αναλυτικά παραπάνω. Παρόμοια ομαδική εγκληματική δράση πραγματοποιήθηκε σε βάρος των Σάββα ΜΑΥΡΙΔΗ και Μαρίας ΤΡΟΥΛΑΟΥ, στην Πάρο, στις 28-2-2013, με επικεφαλής το βουλευτή και ήδη κατηγορούμενο Νικόλαο ΜΙΧΟ.

Όμως πλην των προαναφερομένων έχουν καταγραφεί και συχνές βίαιες δράσεις και μάλιστα ιδιαίτερης βαρύτητας, από μέλη της «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ», σε μικρές ομάδες των δύο έως πέντε ατόμων που ενεργούσαν, είτε

προγραμματισμένα (έβγαιναν για να χτυπήσουν αλλοδαπούς), είτε παρεμπικτόντως, στο πλαίσιο της καθημερινότητάς τους (βγαίνοντας για βόλτα, μέσα σε λεωφορείο, είτε σε άλλο δημόσιο χώρο, κ.λ.π.), πάντοτε όμως, έχοντας την πεποίθηση (και ορθώς) ότι ενεργούν ως γνήσιοι «Χρυσανγίτες» (βλ. την ομιλία του Αλέξανδρου ΛΥΡΗ και των λοιπών δόκιμων μελών κατά την τελετή της ορκωμοσίας τους, στις 23-7-2011), στο πλαίσιο του «αγώνα» τους για την επικράτηση του «εθνικισμού» με την εξόντωση των «εχθρών» του. Τέτοιες περιπτώσεις είναι α) η ανθρωποκτονία του νεαρού Πακιστανού εργάτη (εκ.) SHAZAD (όν) LUQMAN, στα Πετράλωνα, τα ξημερώματα της 17-1-2013, από τους κατηγορούμενους Χρήστο ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟ και Διονύσιο ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟ β) η επίθεση σε βάρος του νεαρού φοιτητή Χρήστου ΑΝΤΙΟΧΟΥ, στην Πάτρα, στις 7-8-2013 γ) η επίθεση σε βάρος του Γεωργίου ΜΩΡΟΥ, τον Απρίλιο και τον Ιούλιο του 2013 (βλ. την από 19-2-2014 ένορκη κατάθεσή του ενώπιον της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη) δ) η επίθεση σε βάρος του Γεωργίου ΤΣΙΜΠΟΥΚΑΚΗ, στις 12-6-2012, στην πλατεία της Αγίας Παρασκευής (βλ. την από 9-12-2013 ένορκη κατάθεσή του εν λόγω καθόντα ενώπιον της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη) ε) η επίθεση σε βάρος του Στυλιανού ΖΑΜΠΕΛΗ, στις 19-2-2013, στην περιοχή της Αναβύσσου (βλ. την από 21-3-2014 ένορκη κατάθεσή του ενώπιον του Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη), αλλά και πολλές άλλες, ιδιαίτερα βίαιες, σύμφωνα με τις περιγραφές των εξετασθέντων μαρτύρων Αναστάσιου ΥΦΑΝΤΗ στην από 6-

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

11-2013 ένορκη κατάθεσή του, Βασιλικής ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ, στην από 3-12-2013 ένορκη κατάθεσή της, Μαρίας ΚΟΥΒΕΛΗ, στην από 18-11-2013 ένορκη κατάθεσή της, Αθανάσιου ΚΟΥΡΚΟΥΛΑ, στην από 4-12-2013 ένορκη κατάθεσή του, JAVIED ASLAM στην από 8-11-2013 ένορκη κατάθεσή του και Ελγαντούρ ΝΑΙΜ στην από 14-11-2013 ένορκη κατάθεσή του ενώπιον της ως άνω Ανακρίτριας κ.λ.π., καθώς και από διάφορα έγγραφα. Οι επιθέσεις αυτές έχουν γίνει κυρίως στο κέντρο της Αθήνας, αλλά και σε άλλα μέρη της Ελλάδας, σε βάθος χρόνου, στις περισσότερες των οποίων όμως δεν έχει εξακριβωθεί η ταυτότητα των δράστων, λόγω του υπέρμετρου, πλην όμως δικαιολογημένου φόβου των παθόντων, να δώσουν περισσότερα στοιχεία.

Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ιδιαίτερα και το γεγονός ότι ακόμα και μετά την αποκάλυψη της εγκληματικής δραστηριότητας κυρίως του «Τάγματος Εφόδου» της Νίκαιας, την άσκηση ποινικών διώξεων ακόμη και την προσωρινή κράτηση των υπαιτίων, μελών, φίλων, ομάδων και στελεχών της Χρυσής Αυγής, αλλά και της Τοπικής Οργάνωσης της Νίκαιας, τις μεσημβρινές ώρες της 10ης Απριλίου 2014, επιτέθηκε στο κτίριο των Γιατρών του κόσμου, στην περιοχή του Περάματος, ομάδα ομάδων της Χρυσής Αυγής κραυγάζοντας τα συνθήματα «Αίμα, Τιμή, Χρυσή Αυγή» και «Εξω οι ξένοι», με αποτέλεσμα να τρομοκρατηθούν όσοι βρίσκονταν εκεί την ώρα εκείνη και

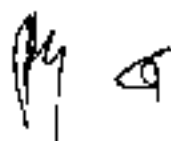
κυρίως τα μικρά παιδιά που εξετάζονταν από παιδίατρο. Επίσης, στις 26-1-2014, «Τάγμα Εφόδου», με επικεφαλής τους κατηγορούμενου Θωμά ΜΠΑΡΕΚΑ και Νικόλαο ΚΟΥΖΗΛΟ, επιτέθηκε, απρόκλητα, στο αναρχικό στέκι «Ρεσάλτο» στην περιοχή του Κερατσινίου. Εξ' ίσου δε αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι επιθέσεις αυτού του είδους, δηλ. με τα «Τάγματα Εφόδου», εντάθηκαν, μετά τις εκλογές του έτους 2012 και την είσοδο του κόμματος στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, ως Κοινοβουλευτικό πλέον κόμμα.

Από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού, το οποίο νόμιμα έχει κατασχεθεί και επισυνάπτεται στη δικογραφία, συγκεκριμένα δε από τα ηλεκτρονικά πειστήρια, την πληθώρα των φωτογραφιών και τα βίντεο των εκδηλώσεων, πορειών και παρελάσεων που διοργάνωνε η Χρυσή Αυγή σε όλη την Ελληνική επικράτεια, προκύπτει η συγκρότηση αυτών των παραστρατιωτικών ομάδων (Ταγμάτων Εφόδου). Άλλωστε και ο ίδιος ο Γενικός Γραμματέας-Αρχηγός του κόμματος Νικόλαος ΜΙΧΑΛΟΘΑΙΑΚΟΣ, με δηλώσεις του, όπως αυτές αναφέρονται παραπάνω, είχε αναγνωρίσει τόσο την ύπαρξή τους όσο και τη χρησιμότητά τους, δηλώνοντας επίσημα, θριαμβευτικά αλλά και συγχρόνως απειλητικά «Εσείς είστε τα Τάγματα Εφόδου... Θα δούνε τότε τι σημαίνει Τάγματα Εφόδου. Τι σημαίνει μάχη, τι σημαίνει αγώνας, τι σημαίνει οι ξιφολόγες να ακονίζονται στα πεζοδρόμια», ενώ το βράδυ των εκλογών του Ιουνίου του έτους 2012 δήλωσε «Ευχαριστώ τα παιδιά με τα μαύρα».

νι) Εκπαίδευση - Οπλισμός - Ενδυσασία

Μία από τις βασικές φροντίδες της ηγεσίας του

Θεωρήθηκε
ο Εισαγγελέας

κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ-ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» ήταν, πλην της ιδεολογικής καθοδήγησης τους και η σωματική εκπαίδευση των νεότερων μελών της και μάλιστα στρατιωτικού χαρακτήρα. Τούτο προκύπτει και από σχετικά δημοσιεύματα, με ιδιαίτερα χαρακτηριστικό εκείνο στην εφημερίδα «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», στις 13-1-2005, σύμφωνα με το οποίο «... ο πόλεμος σήμερα δίνεται σε διάφορα επίπεδα, έτσι εκ των πραγμάτων οι πολεμιστές μας οφείλουν να εκπαιδευτούν σε όλα τα αντικείμενα που οι σύγχρονες συνθήκες απαιτούν».

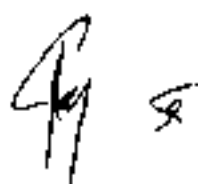
Από το αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας, επιβεβαιώνεται η σκληρή σωματική εκπαίδευση των στελεχών, μελών αλλά και των «υποστηρικτών» του κόμματος, υπό δύσκολες συνθήκες στο ύπαιθρο, όπως π.χ. στη λίμνη Δόξα στο Φενεό Κορινθίας, στη λίμνη Πλαστήρα, στον ποταμό Νέδα στην περιοχή της Ηλείας, στην Κρήτη και αλλού, καθώς και η εκπαίδευση τους στη χρήση πυροβόλων όπλων με βολές με πραγματικά πυρά. Χαρακτηριστική είναι η ανακοίνωση στην ιστοσελίδα της Χρυσής Αυγής, με την οποία σχολιάζεται ότι στην τριήμερη κατασκήνωση μελών της στη λίμνη Δόξα «Η Γ.Ο. Κορίνθου με αντιπροσωπείες από γειτονικούς νομούς, έζησαν ένα τριήμερο γεμάτο δράση και ένταση που θα ζήλευαν ακόμη και οι σημερινές στρατιωτικές μονάδες». Σημειώνεται ότι η κατασκήνωση στον ποταμό Νέδα, οργανώθηκε με εντολή του κατηγορουμένου Ιωάννη

ΛΑΓΟΥ, όπως προκύπτει από το υπ' αριθ. 103 γραπτό μήνυμα, το οποίο εστάλη από την Γ.Ο. της Νίκαιας, στον κατηγορούμενο Κων/νο ΚΟΡΚΟΒΙΑΗ, στις 26-7-2013, με το εξής περιεχόμενο «Παρακαλώ επικοινωνήστε στο 6976 - 740 401 σήμερα. Στις 10 Αυγούστου έχουμε εθνικιστική κατασκήνωση στον ποταμό της Νέδας με εντολή ΛΑΓΟΥ». Αντίστοιχη ανακοίνωση για την ίδια κατασκήνωση υπάρχει επίσης και στον ηλεκτρονικό υπολογιστή του κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», ο οποίος βρέθηκε και κατασχέθηκε στα γραφεία του κόμματος στη Βουλή, οργανωτής αυτής ήταν ο προαναφερόμενος Γεώργιος ΠΑΤΕΛΗΣ, γραμματέας της Τοπικής Οργάνωσης της Νίκαιας, ενώ οι βολές με όπλα θα γίνονταν υπό την επίβλεψη του Ιωάννη ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ, υπεύθυνου πολιτικής δράσης της ίδιας Τοπικής Οργάνωσης.

Θεωρήθηκε
ο Εισαγγελέας

Οι όροι λειτουργίας της συγκεκριμένης κατασκήνωσης προκύπτουν από το ηλεκτρονικό υλικό που βρέθηκε στο δεύτερο cd του κατηγορουμένου Γεωργίου-Χρήστου ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ (Παράρτημα 1.3, έγγραφο 127) και συγκεκριμένα το περιεχόμενό τους έχει ως εξής: «Όρος 3...οργάνωση σκοπιάς ανά ημέρα», «Όρος 5: ... στη συνέχεια θα ακολουθήσει επιστροφή από τον ποταμό σε αντίθετη φορά των νερών, στα μέσα του ποταμού θα πραγματοποιηθούν βολές υπό την επίβλεψη του υπεύθυνου της πολιτικής δράσης Ιωάννου ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ (προαιρετικά να υπάρχει φούμο)», «Όρος 9: Πρα ύπνου και συνεννόηση με τους σκοπούς για βραδινό συναγερμό. Πεζοπορία έρπειν και κάλυψη από τον εχθρό με όπλα,

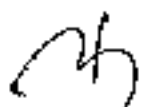

όλοι, οι συναγωνιστές και τα όπλα θα ντυθούν με φύλλα και θα φτιάξουν από τη φύση φούμο», «Όρος 15: Επιστροφή από τον ποταμό με ακόμα ένα μάθημα σκοποβολής και εκπαίδευσης, κάλυψης βολής, επίθεσης και άμυνας» και Όρος 18 «Μάθημα για προσανατολισμό τη νύχτα και προσανατολισμό χωρίς πυξίδα» (Βλ. σχετ.)

Από το περιεχόμενο όλων των ευρημάτων και των αποδεικτικών στοιχείων της δικογραφίας και παρά τους επίμονους ισχυρισμούς ορισμένων κατηγορουμένων περί του αντιθέτου, αποδεικνύεται, χωρίς καμία απολύτως αμφιβολία, η παράνομη κατοχή όπλων και πυρομαχικών από το συγκεκριμένο πολιτικό κόμμα και από μέλη του, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι, παρά τις εκτεταμένες και επίμονες έρευνες, δεν κατέστη εφικτό να εντοπιστεί από τις αρμόδιες Αρχές Ασφαλείας και να κατασχεθεί μεγάλος αριθμός όπλων, όπως τουλάχιστον είχε καταγγελθεί ότι υπήρχε. Από άλλες έρευνες που διενεργήθηκαν σε γραφεία του κόμματος, σε γραφεία Τοπικών Οργανώσεων, καθώς και σε άλλους χώρους ελεγχόμενους από το κόμμα ή από στελέχη του, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν όπλα, χωρίς νόμιμη άδεια κατοχής, όπως μαχαίρια παντός είδους, στιλέτα, σιδερογροθιές, ρόπαλα, κοντάρια, καθρόνια ακόμη και ρόπαλα του μπειζ μπωλ, άθλημα σχεδόν άγνωστο και καθόλου δημοφιλές στην Ελλάδα, όλα όμως κατάλληλα για το είδος των επιχειρήσεων που διενεργούσαν τα «Τάγματα Εφόδου». Τα όπλα αυτά τα προμηθεύεται εύκολα ο καθένας

αντί χαμηλού τιμήματος και είναι εξαιρετικά κατάλληλα και αποτελεσματικά για «μάχες δρόμου». Είναι δε χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ξύλινα ρόπαλα του μπειζ μπάλ εμπορευόταν στα κατάστημά του, στην περιοχή του Κολωνού, με το διακριτικό τίτλο «Φάλαγγα» ο Ηλίας ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ. Επίσης, στα ηλεκτρονικά κειστήρια που έχουν κατασχεθεί υπάρχουν δεκάδες φωτογραφίες ηγετικών και μη στελεχών και μελών της Χρυσής Αυγής από τη διαβίωση σε κατασκηνώσεις, τις ασκήσεις, την εκπαίδευση, με όπλα ανά χείρας, στο ύπαιθρο (πιστόλια, αεροβόλα, κυνηγετικά, πολεμικά, κλπ), με σκοπό οι μετέχοντες να εξοικειωθούν με τη χρήση τους και να εκπαιδευτούν στη σκόπευση, υπό συνθήκες πολέμου, φορώντας πάντοτε στρατιωτικές στολές παραλλαγής, πραγματικές καταστάσεις οι οποίες ασφαλώς δημιουργούν ψυχολογία έντονης βίας και επιθετικότητας, εντελώς ανεπίτρεπτη για κάθε πολίτη, αλλά και για κάθε πολιτικό κόμμα, είτε εκτός είτε εντός του Κοινοβουλίου. Επομένως, από αυτές τις φωτογραφίες και μόνο καταρρίπτεται ο ισχυρισμός των ηγετικών στελεχών του κόμματος ότι ουδέποτε το κόμμα ή τα μέλη του κατείχαν παράνομο οπλισμό.

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Πέραν τούτων, ομοίως σε ηλεκτρονικά κειστήρια, βρέθηκε μεγάλος αριθμός φωτογραφιών διαφόρων προσώπων, ακόμη και Βουλευτών, τα οποία είτε μόνα τους, είτε μαζί με άλλα, άγνωστα στην ανέκριση, άτομα, κάνουν χρήση πυροβόλων όπλων, διαφόρων τύπων, όχι σε οργανωμένους και νόμιμους χώρους σκοποβολής, όπως π.χ. σκοπευτικούς ομίλους, αλλά στην ύπαιθρο. Επίσης σοβαρά

αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα όπλα, βρέθηκαν στο αρχείο των νομίμως κατασχεθέντων κινητών τηλεφώνων των κατηγορουμένων Παναγιώτη ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, Ιωάννη ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ, Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ, κ.λ.π. Ειδικότερα, βρέθηκαν καταχωρημένες φωτογραφίες με όπλα και πυρομαχικά σε περιοχές της Αττικής, με βάση το χάρτη από το σύστημα εντοπισμού που διέθεταν τα κινητά αυτά. Το γεγονός αυτό ενισχύει την άποψη ότι τα μέλη και στελέχη της οργάνωσης αυτής διέθεταν όπλα, τα οποία δεν είναι φωτογραφίες από το διαδίκτυο, με σκοπό την ενίσχυση της ψευδαίσθησης ισχύος της και την εξοικείωσή τους με τη βία, όπως αναλυτικά εκτίθεται σε άλλα σημεία της παρούσας. Αποκαλυπτικές άλλωστε είναι και οι φωτογραφίες με σκηνές από την «εκπαιδευτική κατασκήνωση» μελών της Χρυσής Αυγής στον ποταμό Νέδα, οι οποίες επισυνάπτονται στη δικογραφία. Σε αυτές εμφανίζονται, μεταξύ των άλλων και οι Ηλίας ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ, Γεώργιος ΠΑΤΕΛΗΣ, Ιωάννης ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ, Χρήστος-Γεώργιος ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ, η μνηστή του Αναστασία ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΟΥ, καθώς και η Νικολέτα ΜΠΕΝΕΚΗ, μνηστή του Ιωάννη ΛΑΓΟΥ, να κρατούν όπλα μικροστά στη σημαία των Ες-Ες.

Εκτός των προαναφερομένων, ως σχετιζόμενες με την παράνομη κατοχή οπλισμού, πρέπει να επισημανθούν ιδιαίτερα:

- α) Οι προγραμματικές δηλώσεις του Νικολάου

ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, ενόψει των Δημοτικών εκλογών του έτους 2010, σχετικά με την ίδρυση ιδιωτικών εταιρειών ασφάλειας από ένοπλα μέλη της Χρυσής Αυγής για την καταστολή της εγκληματικότητας στο κέντρο της Αθήνας

β) Η εξαγγελία για τη συγκρότηση ένοπλης πολιτοφυλακής για αυτοπροστασία από τους λαθρομετανάστες στο Ρέθυμνο, με σχετικό άρθρο του υποψήφιου Βουλευτή του κόμματος στην περιοχή Σ. ΚΑΡΕΦΥΛΛΑΚΗ, στην εφημερίδα «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», στις 25-1-2012

γ) Η εξαγγελία από τον υποψήφιο Βουλευτή του κόμματος Φώτιο ΜΠΕΛΛΟ για τη συγκρότηση «Ταγμάτων Ασφαλείας» στο Δήμο Οιχαλίας, με σχετικό άρθρο του στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» της Μεσσηνίας

δ) Η από 11-10-2013 ένορκη κατάθεση του μάρτυρα Γεωργίου ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ πρώην Γραμματέα της Τοπικής Οργάνωσης Νοτίων Προαστίων, ενόπιον των Ανακριτών του Ν. 4022/2011 στο Πρωτοδικείο Αθηνών, ο οποίος, μειαζό των άλλων, κατέθεσε ότι «... Πράγματι θεωρώ ότι υπάρχει θέμα διακίνησης όπλων από ορισμένους Βουλευτές ή μέλη της Χ.Α. Τα όπλα αυτά θα χρησιμοποιούνταν εν καιρώ, όπως αντιλαμβανόμαστε. Κυρίως ήταν πιστόλια, ακούγονταν όμως και για τουφέκια τύπου Μ16. Συνήθης τρόπος κάλυψης της μεταφοράς ή αποθήκευσης αυτού ήταν φορτηγάκια ή ΙΧ με πλαστά στοιχεία κυκλοφορίας που μετέφεραν, δήθεν ρουχισμό... Εικάζω ότι υπάρχει ελαφρύς οπλισμός αποθηκευμένος σε διάφορα σημεία και αυτή η διαδικασία γίνεται με κεντρική εντολή και οπωσδήποτε σε

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

γνώση της κεντρικής ηγετικής ομάδας...».

ε) Η από 12-6-2014, ένορκη κατάθεση, ενώπιον της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη, του μάρτυρα Ηλία ΣΤΑΥΡΟΥ, υποψήφιου Βουλευτή της Χρυσής Αυγής και επιστημονικού συνεργάτη του κόμματος στη Βουλή, ο οποίος, μεταξύ των άλλων, ισχυρίστηκε ότι «... το όπλο το οποίο προσήλθα σήμερα και παρέδωσε το προμηθεύτηκα από κύριο που έχει το επώνυμο ΚΑΣΑΠΗΣ και έχει έρθει πολλές φορές στα γραφεία της Γ.Ο. Πέλλας Ημαθίας, στην πόλη Κρόα Βρύση του Νομού Πέλλας... ήταν αυτός που με προμήθευσε με το όπλο, ενημερώνοντάς με παράλληλα πως σε περίπτωση που θα επιθυμούσα θα μπορούσα να με προμηθεύσει με κανονικό όπλο... απευθύνθηκα στον επικεφαλής της Γ.Ο. Πέλλας Ιωάννη ΣΑΧΙΝΙΔΗ και στον οποίο γνωστοποίησα την επιθυμία μου όπως προμηθευτώ κάποιο όπλο προκειμένου να λειτουργήσει αποτρεπτικά σε περίπτωση παρόμοιου συμβάντος. Ο κ. ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ μου συνέστησε τότε τον κ. ΚΑΣΑΠΗ, ο οποίος με ρώτησε τι είδους όπλο επιθυμούσα να λάβω...»

στ) το μήνυμα που βρέθηκε στο κινητό τηλέφωνο του κατηγορουμένου Κων/νου ΚΟΡΚΟΒΙΔΗ, το οποίο κατασχέθηκε από τις αρμόδιες Αστυνομικές Αρχές και περιλαμβάνεται στο ηλεκτρονικό ανακριτικό υλικό, όπου ο εν λόγω κατηγορούμενος στέλνει μήνυμα, στις 25-8-2013, στον αριθμό 6907-390007, σε πρόσωπο με στοιχεία « Δημήτρης ΧΩΜ » και κανονίζουν σχετικά με παραγγελία

προμήθειας πυροβόλου όπλου και σφαιρών, το περιεχόμενο δε αυτό του μηνύματος έχει ως εξής «Είναι το κλοκ (GLOCK) το 17 με γεμιστήρα και θήκη κομπλέ και κάτι άλλο, δίνει και σφαίρες».

Εξαιρετικά κρίσιμο και αξιολογήσιμο είναι όμως και το γεγονός ότι σημαντικά στελέχη του κόμματος «ΔΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», κατά το πρόσφατο παρελθόν έχουν συλληφθεί να κατέχουν όπλα χωρίς άδεια και συγκεκριμένα οι:

α) Παναγιώτης ΔΡΑΚΟΣ, στενός συνεργάτης του κατηγορούμενου Βουλευτή Κορινθίας Ευστάθιου ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ, ο οποίος με την υπ' αριθ. 14532/2013 απόφαση του Β Αυτοφώρου Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, καταδικάστηκε για παράνομη κατοχή, εκτός των άλλων και ενός πιστολίου, μάρκας ZASTAVA, με γεμιστήρα και τέσσερα (4) φυσίγγια

β) Νικήτας ΛΙΩΗΣ, ο οποίος εξελέγη Βουλευτής του κόμματος στο Νομό Σερρών πλην όμως στη συνέχεια παραιτήθηκε, έχει δε παραπεμφθεί ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Σερρών, για παράνομη οπλοκατοχή και συγκεκριμένα ενός (1) μαχαιριού, οκτώ (8) στυλιαριών διαφόρων μηκών και ενός (1) μετασκευασθέντος κυνηγετικού όπλου MAVERICK MODEL 88, από το οποίο αφαίρεσε το κοντάκι και προσάρμοσε πιστολοειδή λαβή

γ) Χρήστος ΡΗΓΑΣ, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος και Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδας, ο οποίος με την υπ' αριθ. 41429/2010 απόφαση του Ε Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, καταδικάστηκε για

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

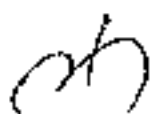
παράνομη κατοχή πυροβόλου όπλου, μάρκας ZASTAVA,
ενός (1) γεμιστήρα και εννέα (9) φυσίγγιων και

δ) Ιωάννης ΛΑΓΟΣ, Βουλευτής του κόμματος, ο
οποίος με την υπ' αριθ. 8723/2011 απόφαση του
Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Παιραιώς, καταδικάστηκε
για παράνομη κατοχή πιστολίου, μάρκας GLOCK, με
γεμιστήρα, με δώδεκα (12) φυσίγγια.

Από τη συνολική εκτίμηση των προαναφερομένων,
προκύπτει σαφώς ότι μέλη και στελέχη του κόμματος
«ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» κατέχουν
πυροβόλα όπλα και εξασκούνται σε αυτά όχι μεμονωμένα
και ατομικά, αλλά στα πλαίσια της ένταξής τους στο κόμμα,
με στόχο να είναι «μάχιμοι» και ανά πάσα στιγμή έτοιμοι
να τα χρησιμοποιήσουν για την επίτευξη των σκοπών της.
Ενισχυτική της απόψεως αυτής είναι και η προαναφερόμενη
σχετική δήλωση του Βουλευτή Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ, σε ομιλία
του στα Χανιά, στις 25-11-2012 (μετά τις Βουλευτικές
εκλογές του ίδιου έτους) και συγκεκριμένα ότι «Άσε το
Βουλευτή και τα Βουλευτικά, γιατί αυτά τα πράγματα,
όπως ξέρετε πολύ καλά, εδώ και χρόνια δεν τα
γουστάρουμε, δεν τα θέλουμε καθόλου.
Εκμεταλλευόμαστε βεβαίως ορισμένα προνόμια αυτής
της ιδιότητας. Έχουμε πάρει και την οπλοφορία πλέον με
άδεια, δεν έχει και αυτόφωρο, άμα γίνει κανα επεισόδιο
είμαστε λίγο πιο άνετοι στις κινήσεις μας...». Από τη
μελέτη του περιεχομένου των δηλώσεων αυτών προκύπτει

σαφώς ότι και ο ίδιος αποδέχεται, εμμέσως πλην σαφώς, ότι τα μέλη και τα στελέχη του κόμματος είχαν ανέκαθεν στην κατοχή τους παράνομο οπλισμό. Το ίδιο κρίσιμη και χαρακτηριστική είναι και η νομίμως καταγραφείσα και απομαγνητοφωνηθείσα τηλεφωνική συνομιλία του μέλους της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος Σωτήρη ΔΕΒΕΛΕΚΟΥ, με άγνωστη γυναίκα, ο οποίος εκφράζοντας την οργή του για την ποινική δίωξη σε βάρος των ηγετικών μελών και στελεχών του κόμματος και φοβούμενος μήπως το κόμμα τεθεί εκτός Νόμου, δήλωσε ευθαρσώς ότι το κόμμα διαθέτει ανά πάσα στιγμή πενήντα-εκατό άτομα, τα οποία είναι εσοδιασμένα με λειόκαννα και έτοιμα να «πέσουνε». Επομένως και από αυτή τη συνομιλία συνάγεται το ίδιο ως άνω συμπέρασμα. Χαρακτηριστικές, ομοίως, είναι και οι τηλεφωνικές συνομιλίες που κατεγράφησαν νομίμως, σε εκτέλεση αντίστοιχων παραγγελιών του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, και είναι καταχωρημένες στα αρχεία με στοιχεία 8884/Ζ1 33788049, 8885/Ζ1 33788066, 8895/ζ1 33788486 και 8860/Ζ 33788250, μεταξύ του ίδιου ως άνω προσώπου, δηλ. του Σωτήριου ΔΕΒΕΛΕΚΟΥ, με άλλα, άγνωστα στην ανάκριση άτομα, την επομένη μετά τη δολοφονία του Π. ΦΥΣΣΑ, στις οποίες αποτυπώνεται ο πανικός που επικρατούσε στην οργάνωση και η άμεση κινητοποίησή της, προκειμένου να «καθυριστούν» τα σπίτια των μελών της, δηλαδή να εξαφανίσουν τα όπλα που κατείχαν, αναμένοντας κατ' οίκον έρευνες από τις αρμόδιες Δικαστικές και Αστυνομικές Αρχές.

Θεωρήθηκε
ο Εισαγγελέας

Περαιτέρω, από τα αναφερόμενα, τόσο στη συγκεκριμένη θεματική ενότητα του παρόντος κεφαλαίου, όσο και ξεχωριστά για κάθε ένα από τους κατηγορουμένους, βουλευτές, Νικόλαο ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟ, Γεώργιο ΓΕΡΜΕΝΗ, Νικόλαο ΜΙΧΟ, Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ, Ιωάννη ΛΑΓΟ και Ευστάθιο ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ, οι οποίοι κατελήφθησαν να κατέχουν παρανόμως όπλα και πυρομαχικά, προκύπτει ότι βασικός σκοπός της παράνομης κατοχής εκ μέρους τους των όπλων και των πυρομαχικών που περιγράφονται στην κατηγορία που έχει απαγγελθεί σε βάρος κάθε ενός από αυτούς, δεν ήταν η διασφάλιση της προσωπικής τους ασφάλειας ούτε η ενασχόλησή τους με το άθλημα της σκοποβολής ή το κυνήγι, αλλά η ανά πάσα στιγμή περαιτέρω διάθεσή τους σε μέλη του κόμματος, με σκοπό τον εφοδιασμό της εγκληματικής ομάδας, προκειμένου να επιτευχθεί η τόνωση της ψυχολογίας της βίας και της υπεροχής, προκειμένου να είναι, ανά πάσα στιγμή ικανοί και «ετοιμοπόλεμοι» στη μέχη του εθνικισμού. Όπως δε έχει ήδη αναφερθεί παραπάνω, για τη συγκρότηση του εγκλήματος της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του Ν. 2168/1993, δεν απαιτείται και η υλοποίηση του παραπάνω σκοπού.

Όσον αφορά την ενασχόληση των Βουλευτών, στελεχών και μελών της Χρυσής Αυγής με όπλα, τη δικογραφία συνοδεύει πλούσιο αποδεικτικό υλικό. Από το υλικό αυτό φέρονται να ασκούνται συστηματικά ακόμα και

μέσα στα γραφεία, κυρίως με πολεμικές τέχνες (βλ. ενδεικτικά για υπ' αριθ. 882, 896, 897, 905, 909 και 910 φωτογραφίες από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή του κατηγορουμένου Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ). Γυμνάσια όμως των μελών της Χρυσής Αυγής και μάλιστα ιδιαίτερα σκληρά, στρατιωτικού τύπου, διοργανώνονταν και στην ύπαιθρο, με εκπαιδευτή κυρίως τον κατηγορούμενο Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ. Επί της δραστηριότητας αυτής αναφέρονται, ενδεικτικά, τα εξής αποδεικτικά στοιχεία.

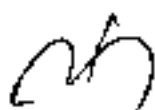
Α) Από το ηλεκτρονικό αρχείο του κατηγορουμένου Βουλευτή Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ

DVD 1 α) παρ. 1.1: φωτογραφίες 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19 και β) παρ. 5. 1: φωτογραφίες 33 και 34

Β) Από το κινητό τηλέφωνο του κατηγορουμένου Κων/νου ΚΟΡΚΟΒΙΑΗ παρ. 1 (εισερχόμενα μηνύματα), με αριθμό 103: «Παρακαλώ επικοινωνείστε στο 6976740401 σήμερα. Στις 10 Αυγούστου έχουμε εθνικιστική κατασκήνωση στον ποταμό της Νέδας με εντολή Λαγού. Ο αγώνας μας η δύναμή μας».

Γ) Από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή του κατηγορουμένου Γεωργίου ΠΑΤΕΛΗ (παράρτημα 3.1): 1) οι φωτογραφίες 12178, 12179, 12180, 12181, 12182, 12183 και 12184, στις οποίες απεικονίζονται άνδρες-μέλη της Χρυσής Αυγής, με στολές παραλλαγής κρατώντας όπλα σε ασκήσεις καταλήψεως κτιρίου. 2) Οι φωτογραφίες από 12185 έως 12219, στις οποίες απεικονίζονται άνδρες-μέλη της Χρυσής Αυγής, με την ίδια ως άνω ενδυμασία, να γυμνάζονται στο ύπαιθρο στη χρήση όπλων, στόχευση,

Θεωρήθηκε
ο Εισαγγελέας

άμυνα, λαβές, κλπ. 3) Οι φωτογραφίες 12355, 12356 και 12357, στις οποίες απεικονίζεται ο κατηγορούμενος Γεώργιος ΠΑΤΕΛΗΣ με φόρμα παραλλαγής, μάσκα full face και με μαχαίρι. Στην υπ' αριθ. 12355, ο ίδιος κατηγορούμενος έχει φωτογραφηθεί σε βράχια και στην υπ' αριθ. 12356 εμφανίζεται να «μαχαιρώνει στο λαιμό» άγνωστο άνδρα και 4) Οι φωτογραφίες 4769, 4770., 4771, 4772, 4773, 4774, 4776, 4778 και 4784, στις οποίες απεικονίζονται άνδρες-μέλη της Χρυσής Αυγής και μάλιστα νεαρά άτομα-έφηβοι, με στολές παραλλαγής, οι οποίοι κατά τη διάρκεια νυχτερινής διαβίωσης επιδίδονται σε στρατιωτικές ασκήσεις και συγκεκριμένα έρποντας σε βότσαλα, κρατώντας ο ένας εξ' αυτών τη σημαία στους ώμους του, ο δε άλλος κρατώντας το κοντάρι της σημαίας με τα δόντια του.

Τέλος και παρά τις αντίθετες σχετικές δηλώσεις των κατηγορουμένων Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, κατά την απολογία του, στις 2-10-2013, Χρήστου ΠΑΠΠΑ, κατά την απολογία του στις 3-10-2013, Ιωάννη ΛΑΓΟΥ, κατά την απολογία του στις 2-10-2013 και Ηλία ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ, κατά την απολογία του, στις 1-10-2013, ότι δεν υπάρχει κανένας κεντρικός σχεδιασμός ή κεντρική εντολή για ομοιόμορφη εμφάνιση των μελών ή των υποστηρικτών του κόμματος, εντούτοις οι κατηγορούμενοι Ιωάννης ΑΓΓΟΣ, Αθανάσιος ΤΣΟΡΒΑΣ και Μάριος-Αναστάσιος ΑΝΑΔΙΩΤΗΣ, κατά τις απολογίες τους, καθώς και η μάρτυρας Μαργαρίτα

ΜΙΚΕΛΑΤΟΥ, ανέφεραν ότι τουλάχιστον όσοι μετείχαν στην ασφάλεια της Τοπικής Οργάνωσης της Νίκαιας, με εντολή του Πυρηνάρχη, ήταν υποχρεωμένοι να φορούν συγκεκριμένη στολή ήτοι μαύρο t-shirt με το λογότυπο «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», παντελόνι παραλλαγής, στρατιωτικές αρβύλες και, προαιρετικά, τζόκευ. Άλλωστε στη δικογραφία υπάρχουν πολλές φωτογραφίες στις οποίες φαίνονται μέλη της εν λόγω Τοπικής Οργάνωσης, να φορούν τις συγκεκριμένες στολές-ομοιόμορφες ενδυμασίες. Πέραν των ισχυρισμών αυτών, υπάρχουν στη δικογραφία γραπτά μηνύματα της συγκεκριμένης Τοπικής, σε διάφορα μέλη της, με το εξής περιεχόμενο: Α) στον κατηγορούμενο Κων/νο ΚΟΡΚΟΒΙΑΗ 1) 225/1-6-2013 «Τα άτομα που είσαστε για αύριο 11 η ώρα στα γραφεία, για να είσαστε 12 στη Δηλιγιάννη, παρακαλώ να μη γίνει στραβή, είναι στη μέση ο ΛΑΓΟΣ. Όλοι στολή της Νίκαιας» 2) 482/22-2-2013 «Κυριακή 24-2-2013 και ώρα 15.00, οργανωτικά και δράση. Παρουσία της ασφάλειας απαραίτητη. Όλοι παραλλαγές» 3) 490/19-2-2013 «Παρακαλώ εσείς που βλέπετε το μήνυμα να μου στείλετε άμεσα το νούμερο της μπλούζας που φοράτε σε χειμωνιάτικη και καλοκαιρινή» 4) 556/22-1-2013 «Η ασφάλεια σήμερα όλοι με παραλλαγή πόλης και μπλούζες μαύρες ή πουφάν μαύρα, γενικά ομοιομορφία» Β) στον κατηγορούμενο Ιωάννη ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ με αριθ. 600/13-9-2013 «Γιάννη, όταν μπορείς πάρε ένα τηλέφωνο να μας ενημερώσεις για τι εμφάνιση πρέπει να έχουμε» και 2) με αριθ. 692, με άγνωστη ημερομηνία και αποστολέα άτομο με το επώνυμο

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

«ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ» και με το εξής περιεχόμενο «Γιαννάρια θάρβα από δουλειά καπάκι, δεν θα έχω πόλεως μαζί μου, έχεις θέμα;». Σε κάθε περίπτωση όμως, δεν πρέπει να περάσουν απαρατήρητες και οι σχετικές δηλώσεις ηγετικών στελεχών του κόμματος για το συγκεκριμένο θέμα και δη των α) Ηλία ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΥ (βλ. ηλεκτρονικό αρχείο Γ. ΠΑΤΕΛΗ 1ος σκληρός δίσκος, παρ. 2. 2, βίντεο 648), ο οποίος σε ομιλία του, στην Τοπική Οργάνωση της Νίκαιας, δήλωσε «Η Χρυσή Αυγή είναι ο αγώνας που φαίνεται και αντικατοπτρίζεται μέσα από τα διάσημα παντελόνια παραλλαγής - πόλεως που η Νίκαια τα έκανε μόδα, με την καλή έννοια, σε όλη την Ελλάδα και όλοι οι μάχιμοι θέλουν να φοράνε αυτά» και του Νικολάου ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ (ηλεκτρονικό αρχείο του ίδιου, παρ. 11.3, έγγραφο 33), ο οποίος δήλωσε ότι «Θέλω να σας δηλώσω πως εμείς οι Χρυσανγίτες και πρώτα απ' όλα τα παιδιά με τα μαύρα που είναι η ψυχή της Χρυσής Αυγής δεν θα σας προδώσουν ποτέ», ενώ κατά την προαναφερόμενη απολογία του, σε πλήρη αντίθεση και εντελώς ψευδώς, δήλωσε «Κατηγορηματικά έχω δηλώσει στις τηλεοπτικές εμφανίσεις, τις οποίες είχα τη δυνατότητα να έχω, ότι α) η Χρυσή Αυγή δεν είναι στρατός να διαθέτει στολή και καταδικάζω αυτού του είδους τη συμπεριφορά και αμφίεση και το συγκεκριμένο βηματισμό...».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

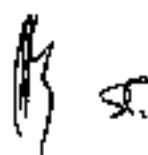
Όσον αφορά τον τρόπο λειτουργίας, δράσεως, καθώς

και τους σκοπούς του πολιτικού κόμματος «ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» παρατίθεται, κατά τα κρίσιμα και ουσιώδη σημεία του, αυτούσια, το περιεχόμενο των ενόρκων καταθέσεων, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, διαφόρων ατόμων, τα οποία προσήλθαν αυθορμήτως και εξετάστηκαν, είτε με την ιδιότητα του προστατευόμενου μάρτυρα είτε χωρίς αυτή και κατέθεσαν σημαντικά, κατά την άποψή μας, στοιχεία και γεγονότα, τα οποία επιβεβαιώνονται από το σύνολο του λοιπού ογκώδους ανακριτικού υλικού.

Πιο συγκεκριμένα, ως « προστατευόμενοι », σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 2928/2001, κατέθεσαν ενόρκως ενώπιον του αρμόδιου Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο οποίος και διενήργησε προκαταρκτική εξέταση σχετικά με την παρούσα υπόθεση, αλλά και ενώπιον των Ανακριτών του Ν. 4022/2011, στο Πρωτοδικείο Αθηνών, με την παρουσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 παράγ. 1 εδ. β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του αρμόδιου Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, οι εξής μάρτυρες:

1) Μάρτυρας «Α», στις 24-9-2013, ενώπιον του αρμόδιου Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο οποίος, μεταξύ των άλλων, κατέθεσε ότι «Υπήρχε στρατιωτική οργάνωση και εκπαίδευση στη Μάνδρα και Μαλακάσα. Να σημειώσω ότι επέλεγαν σωματώδεις τύπους και κατά προτίμηση αυτούς που είχαν γνώσεις πολεμικών τεχνών... Οι επιθέσεις σε αλλοδαπούς και Έλληνες ήταν προγραμματισμένες και δεν ήταν τυχαίες. Οι εντολές

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

δίνονταν συνήθως με μηνύματα και πάντα στο τέλος υπήρχε η εντολή "διαγράψτε το μήνυμα". Με τις εντολές αυτές κινητοποιούσαν τα λεγόμενα Τάγματα Εφόδου για να φέρουν σε πέρας την αποστολή και όταν λάμβαναν αποστολή εννοούμε άγριους ξυλοδαρμούς με σκοπό ή να φρονηματίσουν κάποιους απείθαρχους Έλληνες ή να εκφοβίσουν αλλοδαπούς που μπλεκόντουσαν στα πόδια τους... Ως προς τη δομή και τη λειτουργία της οργάνωσης έχω να πω τα εξής: Σε κάθε Τοπική Οργάνωση υπάρχουν δύο πυρήνες που αποτελούνται από πέντε άτομα ο καθένας. Ο ένας πυρήνας είναι ο λεγόμενος "ανοιχτός πυρήνας" και ο άλλος ο "κλειστός". Στους πυρήνες υπάρχουν τα υψηλόβαθμα και καθοδηγητικά στελέχη. Στον "κλειστό" πυρήνα είναι τα ανώτατα στελέχη και εκεί μέσα συζητούνται όλα τα θέματα, όπως αν θα γίνει έφοδος, ποιοι είναι οι στόχοι, πότε θα γίνει, ποιες ομάδες θα συμμετάσχουν, κλπ. Αυτοί οι πέντε του "κλειστού" πυρήνα δίνουν λόγο μόνο στο βουλευτή της περιοχής, ο οποίος λαμβάνει την τελική απόφαση και δίνει τη σχετική εντολή. Στον "κλειστό" πυρήνα δεν μπαίνει οποιοςδήποτε αλλά μόνο επίλεκτα και πολύ έμπιστα στελέχη. Όσα λένε και αποφασίζουν μεταξύ τους δεν τα ξέρει κανένας άλλος εκτός από τον ανώτερο ιεραρχικά... Μετά από όλα αυτά που έζησα επί ένα χρόνο από κοντά, κατηγορηματικά λέω ότι το σύνθημα "Αίμα, Τιμή, Χρυσή Αυγή" δεν είναι τυχαίο. Δηλαδή πρόκειται για οργάνωση με εγκληματικούς

σκοπούς, που έχουν οργανωθεί γι' αυτό το σκοπό, επιδιώκει τη σύγκρουση με όσους θεωρεί αντιπάλους ή εχθρούς της... εγώ δεν μπορούσα να συμμετέχω σε βάνουσες εκδηλώσεις ακόμα και εναντίον της ζωής των άλλων ανθρώπων... κατά το διάστημα που είχα αραιώσει τις επαφές, δέχθηκα οχλήσεις και τηλεφωνικές απειλές από διάφορα άτομα, με τις οποίες απειλούσαν εμένα και την οικογένειά μου σε περίπτωση που διακόψω μαζί τους... όποιος τολμούσε να διαμαρτυρηθεί ή να εκφράσει κάποιο παράπονο δερνόταν ανηλεώς... ».

2) Μάρτυρας «Β», στις 25-9-2013, ενώπιον του αρμόδιου Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο οποίος, μεταξύ των άλλων, κατέθεσε ότι «... μας υποχρέωσαν να αγοράσουμε ατομικούς πυροσβεστήρες, που κόστιζε 15 ευρώ ο καθένας, τους οποίους θα τους χρησιμοποιούσαμε είτε για να σβήσουμε μικρή εστία φωτιάς, είτε ως όπλο τον ίδιο τον πυροσβεστήρα είτε το περιεχόμενό του... Όπως μας έλεγαν αυτοί για ό, τι και να γινόταν έπρεπε να ενημερώσουμε τον πυρηνάρχη που ήταν ο Πατέλης, ο Πατέλης ενημέρωνε το Λαγό ο οποίος ήταν “η πλάτη της Νίκαιας” και ο Λαγός μιλούσε απ’ ευθείας με τον αρχηγό, από τον οποίο και έπαιρνε την τελική έγκριση ή σχετικές εντολές. Πράγματι γινόταν στρατιωτικού τύπου εκπαίδευση σε διάφορες περιοχές της Αττικής... Γνωρίζω όμως ότι η στρατιωτική εκπαίδευση ήταν ιδιαίτερα σκληρή και επικίνδυνη, αφού γινόταν χρήση και πραγματικών όπλων... Για να καταλάβετε η εκπαίδευση ήταν σε επίπεδο ΟΥΚ. Στα γραφεία της οργάνωσης κυκλοφορούσαν γκλομπς, σιιλέτα

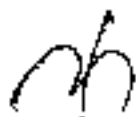
Θεωρήθηκε
ο Βισσηγής

και πτυσσόμενα μαχαίρια, όπως και εγώ είχα... Όταν επρόκειτο να δράσουμε εναντίον αντιπάλων η εντολή που είχαμε ήταν να φοράμε από πάνω μέχρι κάτω μαύρα και χωρίς διακριτικά για να μη στιγματίζεται το "κίνημα" ... Οι αποφάσεις για τις επιθέσεις λαμβάνονταν από τον "κλειστό" πυρήνα, δηλ. το πενταμελές. Την ειδοποίηση και την κινητοποίηση την αναλάμβανε ο Πατέλης, ως αρχηγός της τοπικής οργάνωσης... Η Μηχανοκίνητη Ομάδα αναλάμβανε επιθετικές δράσεις εναντίον αντιπάλων ατόμων ή ομάδων... Έχω συμμετάσχει κι' εγώ πολλές φορές σε μηχανοκίνητες δράσεις, στις οποίες συμμετείχαν 50-60 μηχανάκια, στα οποία επέβαιναν οπωσδήποτε 2 άτομα, (ποτέ μόνος ο οδηγός), εκ των οποίων ο συνεπιβάτης κρατούσε τη σημαία, με το κοντάρι της οποίας χτυπούσε όποιον Πακιστανό βρισκόταν μπροστά του. Το κοντάρι ήταν ειδικά κατασκευασμένο δήθεν για τη σημαία, όμως ήταν η κατασκευή του τέτοια (κοντόχοντρο) ώστε να το ελέγχει αυτός που το κρατάει και να μπορεί να χτυπήσει αποτελεσματικά άνθρωπο και μ' αυτό εννοούσαμε να του ανοίξουμε το κεφάλι... Η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι ήταν όταν ο Τσακανίκας μια ημέρα μας ανακοίνωσε ότι κάποια φορά που πήγανε με άλλους να ρίξουν με τα όπλα είδαν δύο Πακιστανούς, απ' τους οποίους ο ένας πρόλαβε και τους ξέφυγε και τον άλλον αφού τον τσάκισαν στο ξύλο, στη συνέχεια κλώτσαγαν το κεφάλι του και όπως μας είπαν "χτύπαγαν πέναλτι" και μάλιστα πρόσθεσε "καίζει

και να πέθανε''. Τότε άρχισα να συνέρχομαι και να αναρωτιέμαι γιατί εγώ πρέπει να οπλοφορώ και να πάρω εντολή να χτυπήσω ή να σκοτώσω ανθρώπους χωρίς λόγο και πήρα την τελική μου απόφαση να αποχωρήσω. Μετά την αποχώρησή μου δέχθηκα "επισκέψεις" από τα «INOVA» για να με τρομοκρατήσουν για να μην πω αυτά που ήξερα γιατί πριν αποχωρήσω είχα τσακωθεί με το Γιώργο τον Πατέλη για όλους αυτούς τους λόγους που προανέφερα... η κακοποίηση αλλοδαπών Πακιστανών ήταν διασκέδαση. Μη φαίνεται παράξενο σε κανέναν η βιαιότητα των επιθέσεων και των χτυπημάτων γιατί ήταν τέτοια η κλύση εγκεφάλου που για ένα μέλος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ αυτά τα πράγματα ήταν πολύ απλά. Από τη στιγμή που παίρναμε την εντολή δεν υπήρχε περίπτωση να ζητήσεις διευκρινήσεις, εξηγήσεις ή να ρωτήσεις για ποιο λόγο έπρεπε να εκτελεστεί χωρίς δεύτερη κουβέντα... Επίσης γνωρίζω ότι προκειμένου να αναλάβουν τον έλεγχο των μαγαζιών που δούλευαν και μετά τα μεσάνυχτα στην πλατεία Ελευθερίας και Μέμου στο Κορυδαλλό, την "ασφάλεια" των οποίων έχουν Αλβανοί, έκαναν νυχτερινές εφόδους εναντίον τους με την παρουσία του Λατού, ο οποίος πάντα στις συγκεκριμένες εφόδους ήταν παρών, επειδή το ήθελε ο ίδιος. Ακόμα και μία δολοφονία όπως αυτή του Π. ΦΥΣΣΑ για τη Χρυσή Αυγή είναι απλώς μια δουλειά, διότι ήταν "διαφορετικός" από εμάς, ενώ η κακοποίηση αλλοδαπών Πακιστανών ήταν διασκέδαση... Οποιος δεν συμφωνεί με τις απόψεις της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ στοχοποιείται, είτε κόμμα είτε φυσικό πρόσωπο. Όλες

Θεωρήθηκε
ο Βιοηγητής

αυτές οι εκδηλώσεις και της Νίκαιας και άλλων οργανώσεων ανά την Ελλάδα, εντάσσονται σε έναν ενιαίο σχεδιασμό στρατηγικής, λήψης και εκτέλεσης των αποφάσεων από την ηγεσία του "κινήματος". Η εντολή διαβιβάζεται ιεραρχικά από τον αρχηγό στον υπαρχηγό και στη συνέχεια στους υπόλοιπους κατώτερους στην ιεραρχία μέχρι την τελική υλοποίησή της, εν είδει νόμιμο. Αυτό άλλωστε αποδεικνύεται από την ομοιομορφία του τρόπου λειτουργίας και δράσης των οργανώσεων σε όλη την Ελλάδα με πρότυπο και καμάρι της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ τα Τάγματα Εφόδου της Νίκαιας».

3) Ο Μάρτυρας «Γ», στις 4-10-2013, ενώπιον των Ανακριτών του Ν. 4022/2011, στο Πρωτοδικείο Αθηνών, ο οποίος, μεταξύ των άλλων, κατέθεσε:

«Είμαι μέλος της Χρυσής Αυγής από το 2006, από την εφηβική ηλικία... Μετά την απόλυσή μου από τις Ένοπλες Δυνάμεις το 2010, εντάχθηκα στο σκληρό πυρήνα της Χρυσής Αυγής Αττικής... Η ένταξή μου έγινε μετά υπό σφραγίδα δοκιμασιών, ψυχικών και σωματικών. Οι σωματικές δοκιμασίες περιελάμβαναν βασανιστήρια, τα οποία αποκαλούσαν "σωματική βελτίωση". Στις δοκιμασίες αυτές μας γρονθοκοπούσαν, μας χτύπαγαν με γκλομπς και μας μάθαιναν τακτικές επίθεσης, άμυνας και διάφορες μεθόδους διάπραξης εγκλημάτων (π.χ. πώς να ρίχνουμε μαχαιριές με θανατηφόρο αποτέλεσμα, πώς μπορούμε να κάψουμε ανθρώπους ζωντανούς με καπνογόνα). Στην ένταξη

του Τάγματος και αρχικά λοχαγός του Τάγματος εκείνη την περίοδο βρισκόταν ο Βουλευτής της Β Περιφέρειας Αθηνών Γεώργιος ΓΕΡΜΕΝΗΣ... Διευκρινίζω εδώ ότι η Χρυσή Αυγή χρησιμοποιεί τους στρατιωτικούς βαθμούς στην ιεραρχία της και διακρίνεται από την απόλυτη τήρηση της ιεραρχίας και της πειθαρχίας στις εντολές των ανωτέρων της... τελικός κριτής των δοκιμασιών ήταν ο Γεώργιος ΓΕΡΜΕΝΗΣ, ο οποίος έλαβε και την απόφαση για την ένταξη μου στο Τάγμα Εφόδου... Επιπλέον, κάθε Σαββατοκύριακο κάναμε συντηρητικές εκπαιδεύσεις. Μία από αυτές ήταν εκπαίδευση σκοποβολής σε ανοιχτό χώρο δίπλα στο σκοπευτήριο στο Χαϊδάρι, ώστε να μην τραβήξουν οι δικοί μας πυροβολισμοί την προσοχή της Αστυνομίας... Πολλοί τύποι εκπαίδευσης αφορούσαν μαζικές επιθέσεις κατά πλήθους, αμυντικές τακτικές με τις ασπίδες και τα ρόπαλα της Χρυσής Αυγής, τρόπος χρήσης μαχαιριών ώστε να προκαλούμε σοβαρούς τραυματισμούς. Επίσης μας εκπαίδευαν να χρησιμοποιούμε τα κοντάρια από τις Ελληνικές σημαίες ή τις σημαίες της Χρυσής Αυγής, με τις οποίες εμφανιζόμασταν στις συγκεντρώσεις, τα οποία ήταν χοντρά και βαριά ξύλα, κυλινδρικού τύπου για να μην σπάνε, έτσι ώστε σε ενδεχόμενη επίθεσή μας να τα χρησιμοποιούμε και να μην χρησιμοποιούνται όπλα. Η αμυντική τακτική που είχαμε, προσομοίαζε με εκείνη των ΜΑΤ, δηλαδή είχαμε εκπαιδευτεί οι πρώτοι άνδρες της διμοιρίας, οι λεγόμενοι "Κέρβεροι", να κάνουμε σύγκλιση με χρήση ασπίδων. Μετά περιμέναμε την επίθεση των αντιπάλων και μόλις αυτοί έφταναν σε απόσταση

Θεωρήθηκα
ο Εισηγητής

αναπνοής, άνοιγαν οι ασπίδες και έβγαιναν από πίσω από τις δεύτερες- τρίτες σειρές άτομα με μαχαίρια, οι λεγόμενοι "Πόργοι" που μαχαίρωναν και επέστρεφαν στις θέσεις τους. Επίσης είχαμε πολεμικό παράγγελμα. Όταν ήταν να εξαπολύσουμε επίθεση, κρατούσαμε την ασπίδα με το ένα χέρι και με το άλλο το κοντάρι και το σύνθημα δινόταν με τρία χτυπήματα του κονταριού πάνω στην ασπίδα... Από το συνέδριο του Λαϊκού Κινήματος Χρυσή Αυγή, που έγινε το 2009, Αρχηγός της εκανατοκοθετήθηκε ο Νίκος Μιχαλολιάκος, Α Υπαρχηγός ο Ηλίας Παναγιώταρος, μετέπειτα Βουλευτής της Β Περιφέρειας Αθηνών. Ο Χρήστος Παππάς ήταν ο άνθρωπος, ο οποίος μαζί με το Νικόλαο Μιχαλολιάκο δημιούργησαν τους πρώτους πυρήνες της Χ.Α και μεταξύ των μελών αποκαλούνταν "Ταξίαρχος"... Όλοι οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής στο Νομό Αττικής ήταν ενήμεροι για τις εγκληματικές πράξεις, οι περισσότερες από τις οποίες γίνονταν με διαταγή αυτών... Όλες οι επιθέσεις προς τους μετανάστες δεν είχαν σκοπό εκφοβιστικό, αλλά δολοφονικό, αφού πετάγαμε αναμμένα καπνογόνα στο κρεβάτι τους την ώρα που κοιμόντουσαν, με κίνδυνο να σκοτωθούν, να τραυματιστούν βαριά ή να προκληθεί πυρκαγιά... Αυτό που χαρακτηρίζει τη Χρυσή Αυγή είναι η απόλυτη κειθαρχία, η υπακοή στον Αρχηγό και στους ανωτέρους, ο τρόμος σε περίπτωση παραβίασεως των εντολών γιατί τον περιμένει σκληρή τιμωρία και δεν υπάρχει περίπτωση να αναπνεύσει

κανείς χωρίς να το ξέρει ο Αρχηγός και η ηγετική ομάδα... Όλες οι παράνομες ενέργειες στις οποίες συμμετείχα είναι βαθιά χαραγμένες στη μνήμη μου, κυρίως δε η έκφραση των προσώπων των ατόμων τα οποία υποβάλαμε σε βασανιστήρια, με συνέπεια, ακόμα και σήμερα, να πετάγομαι στον ύπνο μου και να αισθάνομαι τύψεις».

4) Μάρτυρας «Δ», στις 5-10-2013, ενώπιον των Ανακριτών του Ν. 4022/2011 στο Πρωτοδικείο Αθηνών, ο οποίος, μεταξύ των άλλων, κατέθεσε ότι «Υπήρξα στέλεχος της Χρυσής Αυγής στην Περιφέρεια της Κορινθίας μέχρι τα τέλη Ιουνίου 2012 ... Υπάρχει στρατιωτική δομή και οργάνωση, απόλυτη πειθαρχία και υπακοή στις εντολές των πυρηνάρχων και του βουλευτή, ο οποίος αναφέρεται ευθέως στον Αρχηγό του κόμματος Νίκο ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟ... Δεν γνωρίζω εάν σε κάθε επίθεση υπάρχει ειδική εντολή να γίνει, γνωρίζω όμως ότι υπάρχει μία γενική κατεύθυνση να "τιμωρούνται" οι λαθρομετανάστες... Παντού υπάρχουν Τάγματα Εφόδου. Στην πράξη οι πυρηνάρχες διατηρούν κατάσταση με τα ονόματα των πλέον μάχιμων στελεχών τα οποία επιστρατεύουν όταν πρόκειται να γίνει κάποια επιχείρηση... Επισημαίνω ότι ο πυρήνας της Νίκαιας είναι ο πιο καλά οργανωμένος και ο πιο δυναμικός επιχειρησιακά».

5) Μάρτυρας «Ε», ο οποίος εξεταζόμενος εθόρκως, στις 5-10-2013, ενώπιον των Ανακριτών του Ν. 4022/2011 στο Πρωτοδικείο Αθηνών, μεταξύ των άλλων, κατέθεσε ότι «Υπήρξα οργανωμένο στέλεχος της Χ.Α. μέχρι πρόσφατα... Διδάσκονταν κυλερικές τέχνες, γίνονταν

Θεωρήθηκε
ο Εισαγγεστής

πεζοπορίες, εκπαιδεύσεις αναρριχήσεων, εκπαιδεύσεις με όπλα αλλά κυρίως με μαχαίρια. Γνωρίζω ότι στελέχη της Χ. Α εκπαιδεύονταν από το Νίκο ΜΙΧΟ, νυν βουλευτή Ευβοίας της Χ.Α. ...Πρέπει να αποδείξεις ότι είσαι τυφλά πιστός στο κίνημα, στον αρχηγό και στις αρχές του εθνικοσοσιαλισμού... Η πειθαρχία είναι το παν και το μόνο που χρειάζεται για τη λειτουργία της Χ.Α.. Κάθε παρέκκλιση από τις αρχές της οργάνωσης, τις επιθυμίες και τις διαταγές του αρχηγού και των ηγετικών στελεχών επέφερε αυτόματα σκληρότατη τιμωρία...». Επίσης, σε σχετική ερώτηση που του υποβλήθηκε και συγκεκριμένα «Είσαστε ποτέ παρών σε οργανωμένα επεισόδια που προκλήθηκαν από τη Χ.Α.;

» απάντησε «Άπειρα, χαρακτηριστικά θα αναφέρω τα επεισόδια στο παλαιό Εφετείο, στην οδό Σωκράτους, που έγιναν το Μάιο του 2009... Στα επεισόδια αυτά μετείχαν οι Κασιδιάρης, Παναγιώταρος, Βουλδής, Γερμενής, Μίχος, Ληγός, Ζέρβας, Βουκελάτος, Καραπάνος. Χαρακτηριστικά θυμάμαι ότι όλα τα παραπάνω πρόσωπα είχαν ανέβει στην οροφή του κτιρίου της Χ.Α. που ήταν ακριβώς απέναντι από το Εφετείο και έριχναν αυτοσχέδιες ρουκέτες, οι οποίες μέσα είχαν σκάγια που όταν έσκαγαν διασκορπίζονταν και χτύπαγαν περισσότερους στόχους με αποτέλεσμα τον τραυματισμό πολλών αλλοδαπών». Ιδιαίτερα κρίσιμο όμως είναι το γεγονός ότι, όπως κατέθεσε σχετικά, «Επίσης γίνονταν συνεχώς επιθέσεις κατά αλλοδαπών με γενική κεντρική

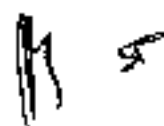
εντολή. Αυτό σημαίνει ότι πολλές φορές δεν δινόταν συγκεκριμένη εντολή επίθεσης, αλλά και αν ακόμα γινόταν μία τέτοια επίθεση με πρωτοβουλία κάποιου στελέχους, αυτή δεν αποδοκιμαζόταν αλλά επικροτείτο και καλυπτόταν από τη γενική εντολή. Στα γραφεία κάθε Σάββατο όπου μαζευόμαστε, ο καθένας διηγείτο ιστορίες για το πόσους αλλοδαπούς χτυπούσε μέσα στην εβδομάδα και τι τους έκανε. Το ίδιο ισχύει και για επιθέσεις σε τοξικομανείς, αριστεριστές και αναρχικούς. Η πειθαρχία είναι το παν και το μόνο που χρειάζεται για τη λειτουργία της Χ.Α. Κάθε παρέκκλιση από τις αρχές της οργάνωσης, τις επιθυμίες και διαταγές του αρχηγού και των ηγετικών στελεχών επέφερε αυτόματα σκληρότατη τιμωρία, άγριους ξυλοδαρμούς και δημόσιους εξευτελισμούς... Έχει τύχει να παρευρεθώ σε τέτοιες πολύ δυσάρεστες καταστάσεις...».

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

Πέραν των προαναφερομένων, κατέθεσαν επίσης ενόρκως και οι εξής, αυτοκλήτως εμφανισθέντες μάρτυρες:

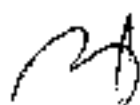
1) Ηλίας ΣΤΑΥΡΟΥ του Κωνσταντίνου, δικηγόρος, υποψήφιος βουλευτής στις εκλογές του 2012 στο νομό Ημαθίας και επιστημονικός συνεργάτης του βουλευτή Πολύβιου Ζησιμόπουλου στη Βουλή, ο οποίος στις 11-6-2014, προσήλθε αυθορμήτως ενώπιον της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη και μεταξύ των άλλων, κατέθεσε ότι « Ήρθα να καταθέσω όσα έχω γνωρίσει κατά τη διάρκεια της παρουσίας μου στη Χρυσή Αυγή από το Φεβρουάριο του 2005 ως υποστηρικτής της Οργάνωσης της Τοπικής Θεσσαλονίκης έως και το Δεκέμβριο του 2013, οπότε και αποχώρησα... ορκίστηκα πλήρες μέλος και συγκεκριμένα

στις 21 Δεκεμβρίου του 2011. Επίσης μετείχα και ως υποψήφιος στις εθνικές εκλογές του Μαΐου και του Ιουνίου του 2012... Η ιδεολογία του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή είναι ο εθνικοσοσιαλισμός... Η Χρυσή Αυγή αγωνίζεται για την επικράτηση των ιδεών και αρχών του εθνικοσοσιαλισμού και συνακόλουθα για τη δημιουργία ενός εθνικοσοσιαλιστικού κράτους με σημείο αναφοράς τη μεσοπολεμική Γερμανία ως πολιτειακό πρότυπο. Τελικός σκοπός είναι η δημιουργία ενός μονοκομματικού καθεστώτος στο οποίο Κράτος και Κόμμα θα ταυτίζονται και το κράτος θα τελεί υπό τις εντολές του δεύτερου. Η επικράτηση του καθεστώτος αυτού θα γινόταν με την εξάπλωση και τη διάδοση των ιδεών του κόμματος στην κοινωνία και με την κατά το μέτρο του δυνατού διείσδυση σε κρατικούς θεσμούς, δηλαδή στην αστυνομία και στο στρατό... Στόχος της Χρυσής Αυγής με την επικράτηση της ως πρώτου κόμματος σκοπό είχε την καθίδρυση μονοκομματικού κράτους, όπως κατά την άποψή μου και το ΚΚΕ. Χαρακτηριστικό "αστείο" μεταξύ μας ήταν η φράση "ψηφίστε για να μην ξαναψηφίσετε"... πολλές φορές η βία ήταν το μέσο για την πραγμάτωση των σκοπών... Δεν ήμουν ποτέ παρών στο να δοθεί ρητή εντολή για επίθεση σε συγκεκριμένο ή συγκεκριμένα άτομα, πλην όμως υπήρχε η γενικότερη άποψη ότι όταν εμείς εκτεθούμε σε αλλοδαπούς, όχι μόνο δεν θα υφιστάμεθα οποιαδήποτε συνέκεια αλλά αντίθετα θα επιβραβευόμαστε.

Εξάλλου οι επιθέσεις αυτές αποτιλούσαν και ένα είδος
"παρασήμου" στις μεταξύ μας σχέσεις προς ανωτέρους
μας, όπου επαιρόμασταν για το πόσους αλλοδαπούς
χτυπήσαμε, κ.λ.π... Η Ιεραρχία ξεκινά από χαμηλά προς τα
επάνω. Το μέλος αναφέρεται στο γραμματέα της Τοπικής,
αν έχουμε Τοπική στην περιοχή ή στον πυρηνάρχη αν
υπάρχει πυρήνας, ανάλογα με τον πληθυσμό της περιοχής.
Στη συνέχεια ο τομεάρχης ή ο πυρηνάρχης αναφέρεται
στον Περιφερειάρχη. Οι περιφέρειες της Χρυσής Αυγής
είναι οι ίδιες με τις Περιφέρειες του Καλλικράτη.
Ακολούθως ο Περιφερειάρχης, αν μιν είναι μέλος του
Πολιτικού Συμβουλίου αναφέρεται απ' ευθείας στον
Αρχηγό, αν όμως δεν είναι μέλος του Πολιτικού
Συμβουλίου αναφέρεται σε κάποιον από το Πολιτικό
Συμβούλιο και ο τελευταίος αυτός στον Αρχηγό... Τόσο ο
αγκυλωτός Σταυρός όσο και ο χαιρετισμός με προτεταμένη
τη δεξιά αποτελούν, σύμφωνα με τη Χρυσή Αυγή,
πολιτιστική κληρονομιά της πατρίδας μας, ωστόσο η
συντριπτική πλειοψηφία, αν όχι όλοι όσοι αποτελούν μέλη
της Χρυσής Αυγής γνωρίζουν πως χρησιμοποιούνται σε
απευθείας σύνδεση με την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία.
Όλες οι αντιλήψεις της Χρυσής Αυγής σε κάθε επίπεδο,
πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό, θρησκευτικό, παραμένουν
αναλλοίωτες από την ημέρα της ιδρύσεώς της μέχρι σήμερα,
γιατί η Χρυσή Αυγή είναι κόμμα συνεπές σε ότι προσβεύει
και όπως οι ίδιοι λένε "δεν αλλάζουν τις ιδέες σαν
πουκάμισα"... δήτην για να με τιμήσουν και ως ανταμοιβή
για τον πολιτικό μου αγώνα κλήθηκε να προσφέρω τις

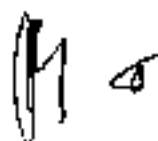
Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

υπηρεσίες μου στο νομικό τμήμα του κόμματος στη Βουλή, ενώ στην πραγματικότητα σκοπός τους ήταν η πολιτική μου αποδόμηση... Θέλω να προσθέσω ότι πλέον γνωρίζω πλήρως τη φύση της Χρυσής Αυγής, αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να ισχυριστώ ότι το νεαρό της ηλικίας μου ή η άγνοιά μου αποτελεί το άλλοθι για την παρουσία μου σε αυτήν... όλα αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο λανθασμένης μεν, συνειδητής όμως επιλογής μου... Στη Χρυσή Αυγή η πίστη στον Αρχηγό εκφεύγει του προσώπου του, αναγόμενη σε ένα επίπεδο μεταφυσικής. Πρόκειται για τη λατρεία στον ίδιο το θεσμό του Αρχηγού και επί της ουσίας για την εκδήλωση της απόφασης ενός προσώπου να θέσει όλη του την ύπαρξη υπό τις εντολές του, τόσο του ίδιου όσο και των προσώπων που αυτός καθορίζει. Για παράδειγμα, η παράβαση εντολής του ιεραρχικώς ανωτέρου τιμωρείται γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, δηλαδή όχι γιατί παρέβης την εντολή του συγκεκριμένου προσώπου, αλλά γιατί παρέβης την εντολή του προσώπου που ο αρχηγός τοποθέτησε στη θέση του εντολέα... Έχει πλήρη επακτεία, υπό την έννοια ότι οι άνθρωποι που έχουν την εξουσία να οργανώσουν το οτιδήποτε, είναι άνθρωποι απολύτως πιστοί στον Αρχηγό και δεν διανοούνταν να κάνουν κάτι πέρα από τις εντολές του Αρχηγού. Μάλιστα όχι λόγω του φόβου για τυχόν συνέπειες, αλλά λόγω της απόλυτης πίστης τους... Η ηγετική ομάδα αλλά και σύσσωμος ο κρατικός μηχανισμός της Χρυσής Αυγής αποτελείται από ανθρώπους

πιστούς στην ιδέα του εθνικοσοσιαλισμού, οι οποίοι αγωνίζονται με κείσμα και αυταπάρνηση για την επικράτησή του. Και είναι αλήθεια πως οι άνθρωποι αυτοί δεν ενδιαφέρονται για χρήματα και αξιώματα παρά μόνο για την επικράτηση της ιδέας τους... Αναφερόμουν στην περίπτωση εκλογικής νίκης του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή με αυτοδυναμία, με απόλυτη πλειοψηφία εντός της Βουλής που θα επέτρεπε στην τότε Κυβέρνηση την αναθεώρηση ακόμη και θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος προς το σκοπό της κατάλυσης του Κοινοβουλευτικού Πολιτεύματος και της θέσπισης του μονοκομματικού καθεστώτος, στο οποίο ήδη αναφέρθηκα... Τα κείμενα αυτά ασφαλώς και αποτλούν αντιλήψεις προσωπικές μεν, διαμορφωμένες ωστόσο μέσα στο πλαίσιο των ιδεολογικών πεποιθήσεων του κινήματος. Εξάλλου δεν θα μπορούσα να διανοηθώ να εκφράσω ιδίως παρουσία ανώτερων κομματικών στελεχών απόψεις που θα πίστευα πως δεν θα γίνονταν τουλάχιστον ανεκτές. Εξάλλου το κείμενο αυτό έχει αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα της Χρυσής Αυγής... Ο λόγος που με οδήγησε σε τελική ανάλυση στην απόφαση αυτή είναι το γεγονός πως αντιλήφθηκα με πλήρη βεβαιότητα πως πράγματι για να συνυπάρξεις στο συγκεκριμένο πολιτικό κόμμα ως όμοιος και χωρίς να καθίστασαι παρίας, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η επίδειξη βίαιης συμπεριφοράς όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο από τις περιστάσεις. Κάτι τέτοιο βρίσκεται σε πλήρη αντιδιαστολή με το χαρακτήρα μου και είχε ως συνέπεια το ανέφικτο της οποιασδήποτε περαιτέρω

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

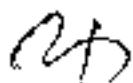
παραμονής μου στη Χρυσή Αυγή...». Πέραν τούτων, ο ίδιος ως άνω μάρτυρας, στην με ημερομηνία 12-6-2014 συμπληρωματική ένορκη κατάθεσή του, ενώπιον της Ειδικής Ανακρίτριας - Εφέτη, μεταξύ των άλλων, κατέθεσε ότι «... η Χρυσή Αυγή πολλές φορές χρησιμοποιεί για σοβαρές κομματικές υποθέσεις παντός είδους ανθρώπους, οι οποίοι δεν φέρουν επίσημα την κομματική ιδιότητα και δεν εμφανίζονται καν στα γραφεία. Ακριβώς ώστε σε περίπτωση εμπλοκής της με το Νόμο, τόσο οι ίδιοι να αποφεύγουν την επιβάρυνση της ιδιότητας του μέλους της Χρυσής Αυγής, όσο και η Χρυσή Αυγή να μη χρεώνεται ως κόμμα με τις δράσεις αυτές ... Η όλη αμφίση και ο πλήρης εξοκλισμός ... υπάρχει προκειμένου να προκαλεί το φόβο σε πιθανά αντίπαλα στρατόπεδα, αλλά και γενικότερα σε όποιον τύχει να παρακολουθήσει ακόμη και ως απλός περαστικός μία κομματική εκδήλωση. Είναι γνωστό εξάλλου ακόμη και από τους στοιχειώδεις κανόνες της ψυχολογίας ότι η κάλυψη του προσώπου προκαλεί στον αντίπαλο αυξημένο φόβο σε σχέση με το πρόσωπο που είναι ακάλυπτο. Η Χρυσή Αυγή γνωρίζει άριστα να χρησιμοποιεί τους κανόνες ψυχολογικού πολέμου».

2) Μαρία ΣΙΑΚΑΒΑΡΑ του Βασιλείου, σύζυγος του ως άνω μάρτυρα Ηλία ΣΤΑΥΡΟΥ, η οποία εξεταζόμενη ενόρκως ως μάρτυρας στις 12-6-2014, μεταξύ των άλλων, κατέθεσε ενόρκως ότι «... από ότι άκουγα ο σκοπός της Χρυσής Αυγής ήταν να δημιουργήσει ένα κράτος

εθνικοσοσιαλιστικό με τρόπο όχι ειρηνικό αλλά βίαιο... Τόσο εγώ όσο και ο σύζυγός μου προσήλθαμε να καταθέσουμε προκειμένου να καταγγείλουμε τις παράνομες και ανήθικες μεθοδεύσεις που χρησιμοποιεί η Χρυσή Αυγή και δη σε βάρος ανθρώπων οι οποίοι απομακρύνονται από τις τάξεις της διαφωνώντας με τις θέσεις της» και

3) Γεώργιος ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ του Αυγουστού, ο οποίος, εξεταζόμενος ενόρκως ως μάρτυρας, στις 11-10-2013, ενώπιον των Ανακριτών του Ν. 4022/2011 στο Πρωτοδικείο Αθηνών, μεταξύ των άλλων, κατέθεσε ότι «Υπήρξα Γραμματέας της Τοπικής Οργάνωσης της Χρυσής Αυγής των Νοτιών Προαστίων, από την πρώτη ημέρα λειτουργίας των γραφείων, αρχές καλοκαιριού του 2012 μέχρι Απρίλιο του 2013. Ήμουν υποστηρικτής της Χρυσής Αυγής από το 2009... Ο Αρχηγός του κόμματος Νίκος ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ είναι ο απόλυτος κυρίαρχος αυτού. Τίποτα δεν γίνεται αν δεν το γνωρίζει ή δεν το εγκρίνει ή χωρίς να έχει υποπέσει στο γενικό πλαίσιο εντός του οποίου σφείλουν όλοι να κινούνται. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι απαραίτητο να δίνει ο ίδιος ή συγκεκριμένο στέλεχος εντολή για συγκεκριμένη ενέργεια, αρκεί να υπάρχει το γενικό πλαίσιο εντολής εντός του οποίου πρέπει να κινήθούν οι κατώτεροι. Κάτω από τον Αρχηγό υπάρχει ένας στενός ηγετικός πυρήνας, στον οποίο ανήκουν ο Χ. ΠΑΠΠΑΣ, ο Ηλίας ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ, ο Γιάννης ΛΑΓΟΣ και ο Γ. ΓΕΡΜΕΝΗΣ, όπου οι τρεις τελευταίοι αποτελούν το πειθαρχικό συμβούλιο της Χ.Α. Ο Ηλίας ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ έχει ενταχθεί στην ηγετική ομάδα λόγω της ευφυίας του

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

και της επικοινωνιακής του ικανότητας... Δεν γνωρίζω αν όλοι οι βουλευτές της Χ.Α. έχουν εικόνα για το τι πράγματι συμβαίνει στο στενό πυρήνα της Χ.Α., δεν μπορώ να το αποκλείσω αλλά δεν το γνωρίζω θετικά... Ο βουλευτής Γιάννης ΛΑΓΟΣ είναι σκληρός και φανατικός. Γνωρίζω ότι ο λόγος που χρησιμοποιούσε στους υποστηρικτές της οργάνωσης στη Νίκαια, κλπ ήταν ιδιαίτερα σκληρός και υποδαύλιζε βίαιες ενέργειες...».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Στην Έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη του μηνός Σεπτεμβρίου 2013, αναφέρεται ότι, μετά από έρευνα της χρονικής περιόδου από Ιανουάριο του έτους 2012 μέχρι 30 Απριλίου 2013, επί 281, συνολικά, καταγγελιών για περιστατικά βίας στους δρόμους «...σε 71 περιπτώσεις, δηλαδή το ένα τέταρτο (25,26%) των καταγγελιών, οι δράστες συνδέονται ή φέρονται ότι συνδέονται με το κόμμα ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι ενώ στο διάστημα Ιανουάριος-Απρίλιος 2012 καταγράφηκαν τρεις καταγγελίες (9,76% του συνόλου) για εμπλοκή μελών της Χρυσής Αυγής σε ρατσιστικές επιθέσεις, από το Μάιο μέχρι το τέλος της χρονιάς καταγράφηκαν 56 τέτοια περιστατικά (25,22%). Ακόμα πιο αξιοσημείωτο είναι ότι στο πρώτο τετράμηνο του 2013, ενώ ο συνολικός αριθμός καταγγελιών για ρατσιστικές επιθέσεις επανέρχεται στα επίπεδα του πρώτου τετραμήνου του 2012, η φερόμενη ανάμιξη των μελών της Χρυσής Αυγής εκτοξεύεται στο

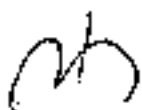
46,50% των περιπτώσεων».

Επίσης, σύμφωνα με την από 16 Απριλίου 2013 Έκθεση του Νιλς Μούζνιεκς, Επιτρόπου του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ο οποίος μαζί με αντιπροσωπεία επισκέφθηκε την Ελλάδα, κατά το χρονικό διάστημα από 28 Ιανουαρίου έως 1 Φεβρουαρίου 2013, με αφορμή την αύξηση των ρατσιστικών και άλλων εγκλημάτων μίσους στην Ελλάδα, με στόχο μετανάστες και τα οποία αποτελούν σοβαρή απειλή για το Κράτος δικαίου, έχουν καταγραφεί «... 17 βίαια περιστατικά, κυρίως εναντίον μεταναστών, που ενέπλεκαν μέλη της Χρυσής Αυγής, περιλαμβανομένων και βουλευτών του κόμματος, καταγράφηκαν από την Αστυνομία από τις αρχές Ιουνίου έως και τον Οκτώβριο 2012».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Μία από τις μορφές επιχειρησιακής δράσεως του κόμματος ήταν και εκείνη κατά την οποία μέλη και στελέχη, αλλά και «υποστηρικτές», υποκαθιστούσαν εντελώς αυθαίρετα, παράνομα και βίαια τις αρχές και τους θεσμούς του Κράτους «αστυνομειδόντας», δηθεν, προς διατήρηση ή αποκατάσταση της νομιμότητας, στην πραγματικότητα όμως με μοναδικό κριτήριο το φυλετικό μίσος και ρατσιστικό ιδεολογικό υπόβαθρο. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται οι επιθέσεις σε βάρος αλλοδαπών μικροπωλητών και μικροεπιχειρηματιών, οι επιχειρήσεις των οποίων λειτουργούσαν άλλες μεν νόμιμα άλλες δε παράνομα, με σκοπό τη βίαιη απομάκρυνσή τους από συγκεκριμένες περιοχές όπως: α) εμπρησμοί και

Θεωρήθηκε
ο Εισηγητής

καταστροφές καταστημάτων αλλοδαπών, υπηκόων Τανζανίας, στην περιοχή της Κυψέλης, β) στη Ραφήνα Αττικής, στις 7-9-2012, σε θρησκευτική πανήγυρη, με επικεφαλής του Βουλευτές του κόμματος Γεώργιο ΓΕΡΜΕΝΗ και Παναγιώτη ΗΛΙΟΠΟΥΛΟ και γ) στο Μεσολόγγι, το Σεπτέμβριο του ίδιου έτους, με επικεφαλής το Βουλευτή του κόμματος Κωνσταντίνο ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗ και διάφορα άλλα στελέχη του. Επίσης οι οργανωμένες εισβολές σε Δημόσια Νοσοκομεία, όπως π.χ. στις 24-4-2013, στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Νικαίας, στις 6-2-2013 στο Παναρκαδικό Νοσοκομείο Τριπόλεως και στις 9-4-2013 στο Γενικό Νοσοκομείο Καλαμάτας. Κατά τις εφόδους αυτές μέλη του κόμματος, κατά ομάδες, εφοδιασμένα με σημαίες και κοντάρια, εντελώς αυθαίρετα χωρίς καμία απολύτως αρμοδιότητα, έκαναν ελέγχους σε συνοδούς ασθενών και σε αλλοδαπές αποκλειστικές νοσοκόμες ασθενών.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Γενικός Γραμματέας του κόμματος Νικόλαος ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ, στις 18-12-2012, στη Ραφήνα, σε κομματική εκδήλωση καταγεγραμμένη σε βίντεο που βρέθηκε στο ηλεκτρονικό του αρχείο, αναφερόμενος στα παραπάνω γεγονότα που λίγους μήνες πριν είχαν γίνει εκεί, εγκρίνοντας και επιδοκιμάζοντας τις παράνομες και εξαιρετικά βίαιες και επιθετικές ενέργειες των Βουλευτών του κόμματός του, δήλωσε, μεταξύ των άλλων, ότι «Τα ακραία φαινόμενα απαιτούν ακραίες λύσεις.

Στη Ραφήνα κάποιοι συναγωνιστές μας ελέγξαν κάποιους λαθρομετανάστες που πουλούσαν λαθραία προϊόντα», ενώ προηγουμένως με άλλες δημόσιες δηλώσεις του, εντελώς υποκριτικά, τις είχε αποδοκιμάσει. Επίσης, ο Βουλευτής Κων/νος ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ για το ίδιο θέμα και με αφορμή ανάλογο περιστατικό που συνέβη σε λαϊκή αγορά του Μεσολογγίου, με πρωταγωνιστή τον ίδιο, δήλωσε «Πολεμάμε το καρυεμπόριο. Ήρθαμε σήμερα να κάνουμε τη Δημοτική Αστυνομία και τις Δημοτικές Αρχές να κάνουνε ελέγχους. Και αφού κωλύσιτεργούσαν το κάναμε εμείς. Αυτές οι προσπάθειες θα συνεχιστούν».

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

1) ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ

Η εν λόγω αξιόποινη πράξη τελέσθηκε στο Κερατσίνι του Πειραιά και συγκεκριμένα στην περιοχή της Αμφιάλης, στις 17-9-2013. Η υπόθεση αυτή εκκρεμούσε στην Ανακρίτρια του ΣΤ Τμήματος του Πρωτοδικαίου Πειραιά και διενεργείτο από αυτήν κύρια ανάκριση. Η δικογραφία, η οποία είχε σχηματιστεί, ζητήθηκε εκ μέρους μας από την εν λόγω Ανακρίτρια με το υπ' αριθ. πρωτ. 490/4-11-2013 έγγραφο μας, κατόπιν του υπ' αριθ. πρωτ. 9/29-10-2013 συγγράφου-αιτήματος της Ειδικής Ανακρίτριας-Εφέτη προς εμάς και για τους λόγους που αναφέρονται αναλυτικά σε αυτό. Η Ανακρίτρια Πειραιά, σε εκτέλεση της σχετικής παραγγελίας μας, την υπέβαλε σε εμάς και στη συνέχεια, με τη σειρά μας, με το υπ' αριθ. πρωτ. 514/11-11-2013 έγγραφό μας, τη διαβιβάσαμε στην Ειδική Ανακρίτρια-Εφέτη για συνανάκριση και συσχέτιση της στη βασική

Θεωρήθηκε
α Εισαγγεστής

